

Europeiska unionens officiella tidning

C 109

fyrtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

30 april 2004

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

.....

II Förberedande rättsakter

Regionkommittén

53:e plenarsession, 11 och 12 februari 2004

2004/C 109/01	Yttrande från Regionkommittén om "förslag till rådets förordning om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser" och "förslag till rådets förordning om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid tillfälliga yttre landgränser mellan medlemsstaterna"	1
2004/C 109/02	Yttrande från Regionkommittén om "Kommissionens meddelande: Europeiskt åtgärdsprogram för trafiksäkerhet – Att halvera antalet dödsoffer i trafiken i Europeiska unionen till år 2010: ett gemensamt ansvar"	7
2004/C 109/03	Yttrande från Regionkommittén om "De transeuropeiska transportkorridorerna – en språngbräda för tillväxt och ett instrument för sammanhållning i EU" och "Utbyggnaden av ett gemensamt transportnät i EU och Medelhavsområdet"	10
2004/C 109/04	Yttrande från Regionkommittén om "förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 1999/62/EG om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer"	14

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 109/05	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken 'Nya insatser för Europas ungdom' – Förslag till gemensamma mål för delaktighet och information för ungdomar efter rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet"	25
2004/C 109/06	Yttrande från Regionkommittén om "förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för grundvatten mot föroreningar"	29
2004/C 109/07	Yttrande från Regionkommittén om "förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om hantering av avfall från utvinningsindustrin"	33
2004/C 109/08	Yttrande från Regionkommittén om "kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om invandring, integration och sysselsättning"	46
2004/C 109/09	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om verksamheten vid Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, åtföljt av förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1035/97 och förslag till rådets förordning om Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (omarbetad version)"	50
2004/C 109/10	Resolution från Regionkommittén om "regeringskonferensens resultat"	52
2004/C 109/11	Resolution från Regionkommittén "om Europeiska kommissionens arbetsprogram och Regionkommitténs prioriteringar för 2004"	53

II

(Förberedande rättsakter)

REGIONKOMMITTÉN

53:E PLENARSESSION, 11 OCH 12 FEBRUARI 2004

Yttrande från Regionkommittén om "förslag till rådets förordning om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser" och "förslag till rådets förordning om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid tillfälliga yttre landgränser mellan medlemsstaterna"

(2004/C 109/01)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Förslaget till rådets förordning om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och förslaget till rådets förordning om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid tillfälliga yttre landgränser mellan medlemsstaterna KOM(2003) 502 slutlig 2003/0193 CNS 2003/0194 CNS),

rådets beslut av den 18 september 2003 att rådfråga kommittén i detta ärende i enlighet med EG-fördragets artikel 265 första stycket,

presidiets beslut av den 19 juni 2003 att ge utskottet för yttre förbindelser i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

artiklarna 61 och 62 i EG-fördraget ⁽¹⁾,

det protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, det protokoll om medlemsstaternas yttre förbindelser i fråga om passage av yttre gränser som fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

förslaget till rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i syfte att bedriva verksamhet som anställd eller egenföretagare (KOM(2001) 386 slutlig av den 11 juli 2001),

kommissionens meddelande om utvidgningens följder för de regioner som gränsar till kandidatländerna (KOM(2001) 437 slutlig av den 25 juli 2001),

kommissionens meddelande "En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser" (KOM(2002) 233 slutlig av den 7 maj 2002),

kommissionens meddelande om vidareutveckling av regelverket för den lokala gränstrafiken (SEK(2002) 947 av den 9 september 2002),

kommissionens meddelande "Ett utvidgat europeiskt grannskap: En ny ram för förbindelserna med våra grannländer i öster och söder" (KOM(2003) 104 slutlig av den 11 mars 2003),

kommissionens meddelande "På väg mot ett nytt grannskapsinstrument" (KOM(2003) 393 slutlig av den 1 juli 2003), planen för integrerad förvaltning av Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser av den 13 juni 2002 (europeiska rådet RIF) av den 13 juni 2002,

⁽¹⁾ EGT C 325, 24.12.2002, s. 57–58.

Regionkommitténs yttrande av den 13 mars 2002 om "Förslag till rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i syfte att bedriva verksamhet som anställd eller egenföretagare" (KOM(2001) 386 slutlig 2001/0154 CNS) och om "Förslag till rådets direktiv om villkor för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader samt om införande av ett särskilt resetillstånd och om fastställande av villkor för inresa i syfte att förflytta sig under en tid av högst sex månader" (KOM(2001) 388 slutlig 2001/0155 CNS), (CdR 386/2001 fin ⁽²⁾),

Regionkommitténs yttrande av den 16 maj 2002 om invandringspolitik: "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en gemensam politik om olaglig invandring" (KOM(2001) 672 slutlig), "Förslag till rådets beslut om antagande av ett handlingsprogram för administrativt samarbete när det gäller yttre gränser, visering, asyl och invandring (Argo)" (KOM(2001) 567 slutlig 2001/0230 CNS), "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik" (KOM(2001) 387 slutlig) och om asylpolitik: "Förslag till rådets direktiv om miniminormer för när medborgare i tredje land och statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning" (KOM(2001) 510 slutlig 2001/0207 CNS), "Kommissionens arbetsdokument

Sambandet mellan att garantera den interna säkerheten och att uppfylla internationella skyldigheter och instrument avseende skydd" (KOM(2001) 743 slutlig), "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en gemensam asylpolitik för Europeiska unionen och införandet av en öppen samordningsmetod" (KOM(2001) 710 slutlig) (CdR 93/2002 fin ⁽³⁾),

Regionkommitténs yttrande av den 13 februari 2003 om dokumentet "På väg mot en utvidgad union

Strategidokument och rapport från Europeiska kommissionen om de enskilda kandidatländernas framsteg på vägen mot anslutning" (KOM(2002) 700 slutlig och SEK(2002) 1400 1412) och "Rapport från kommissionen till rådet Informationen om EU:s utvidgning" (KOM(2002) 281 slutlig), (CdR 325/2002 fin ⁽⁴⁾),

Regionkommitténs yttrande av den 9 april 2003 om "Förslag till rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, yrkesutbildning eller volontärarbete" (KOM(2002) 548 slutlig 2002/0242 CNS), (CdR 2/2003 fin. ⁽⁵⁾),

Regionkommitténs yttrande av den 13 mars 2002 om "Strategier för att främja samarbete över regions – och nationsgränser i en utvidgad union ett grundläggande dokument med riktlinjer inför framtiden", (CdR 181/2000 fin. ⁽⁶⁾),

Regionkommitténs yttrande om "Den andra handlingsplanen för en nordlig dimensionen 2004–2006" (KOM(2003) 343 slutlig) (CdR 102/2003 fin. ⁽⁷⁾),

Hänvisningen till artikel III-166 i utkastet till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa, CONV850/03 ⁽⁸⁾ som konventet överlämnade till ordföranden för Europeiska rådet i Rom den 18 juni 2003,

det utkast till yttrande (CdR 277/2003 rév. 1) som antogs den 27 november 2003 av utskottet för yttre förbindelser (föredragande: Karsten Neuman, ledamot av Mecklenburg-Vorpommerns delstatsparlament (DE–PSE),

och av följande skäl:

"Ett Europa med murar kan aldrig leda till försoning, Europa skall vara en kontinent där gränserna utgör mötesplatser." (Richard von Weizsäcker, f.d. förbundsresident i Tyskland

- 1) Regionkommittén välkomnar de föreslagna bestämmelserna om att inleda Europaövergripande bilaterala avtal om den lokala gränstrafiken i Europa med anledning av den kommande utvidgningen eftersom rörelser över gränserna mellan de framtida medlemsstaterna, och också mellan de framtida medlemsstaterna och deras grannar, är både omfattande och viktiga i ett regionalt perspektiv.

⁽²⁾ EGT C 192 av den 12.8.2002, s. 20.

⁽³⁾ EGT C 278 av den 14.8.2002, s. 44.

⁽⁴⁾ EUT C 128 av den 29.5.2003, s. 56.

⁽⁵⁾ Bulletin 6 (2003) 1.4.7.

⁽⁶⁾ EGT C 192, 12.8.2002, s. 37.

⁽⁷⁾ EUT C 23, 27.1.2004, s. 27.

⁽⁸⁾ EUT C 169, 18.7.2003, s. 58.

- 2) Regionkommittén understryker att dessa kompletterande åtgärder inför utvidgningen borgar för att man inte försvårar handeln, det sociala och kulturella utbytet eller det regionala samarbetet – framför allt för invånarna i gränsområdena vid både nya och ännu inte befintliga gränser mellan de nya medlemsländerna och deras grannar.
- 3) Kommunala, regionala och lokala myndigheter i gränsområdena är och förblir de som har mest kunskap om samarbete och utbyte över gränserna, eftersom de problem som hänger samman med gränser i första hand utgör ett lokalt problem som kan lösas helt eller åtminstone delvis genom ett nära lokalt samarbete. Regionala intressen och problem kan bero på många olika faktorer och kan ofta lösas enkelt på lokal nivå, men de kan på lång sikt även påverka förhållandet mellan grannländer negativt och utgöra ett hinder för ett gott grannskap.
- 4) Regionkommitténs positiva inställning grundar sig på de omfattande och genomgående positiva erfarenheterna av lokal gränstrafik. I vissa europeiska regioner har man under årtionden haft väl fungerande bestämmelser just för lokal gränstrafik.
- 5) Regionkommittén välkomnar kandidatländernas engagemang när det gäller att utarbeta kommissionsförslag, och understryker att det är nödvändigt att fortsätta dialogen med dessa länder när det gäller bestämmelser för trafik över gränserna.
- 6) Det är önskvärt att man även fortsättningsvis tar särskild hänsyn till utvidgningen i arbetet med en sammanhållen strategi för gränsöverskridande samarbete i den europeiska integrationen och därmed kan skapa ett viktigt stöd för de aktuella rekommendationerna till förordning, genom att bestämmelserna tillämpas fullt ut av kandidatländerna, och de medlemsstaterna som gränsar till dessa, i de fall detta inte redan skett genom bilaterala avtal.

Yttrandet antogs enhälligt vid Regionkommitténs 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 11 februari).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

Kommitténs bedömning

1.1 ReK välkomnar kommissionens förslag att i två förordningar, som av praktiska skäl behandlas gemensamt, komplettera med sammanhängande rambestämmelser om viseringar – inom ramen för den lokala gränstrafiken – gällande planerade förenklingar för gränsboende i de anslutande kandidatländer som för närvarande inte omfattas av någon exakt angiven övergångsperiod innan Schengenregelverket skall användas fullt ut. Syftet är också att möjliggöra att denna övergångsperiod utformas så flexibelt som möjligt och att bestämmelserna därmed anpassas stegvis och utifrån när Schengensamarbetet genomförs i medlemsstaterna.

1.2 ReK kan med tillfredsställelse konstatera att de dokument som detta yttrande baseras på hör till en uppsättning åtgärder, som på grund av att Schengenregelverket inom ramarna för Europeiska unionen införlivats med Amsterdamfördraget och de därmed konstituerade allmänna befogenheterna i fråga om "åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser" enligt artikel 62.2 och i enlighet med artikel 61 tillhör de åtgärder som vidtas som kompletterande åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten i enlighet med artikel 7a inom en tidsrymd av 5 år efter det att Amsterdamfördraget trätt i kraft.

1.3 Kommittén hänvisar till sitt yttrande "Utvecklingen av en gemensam politik för olaglig invandring, människosmuggling och människohandel, yttre gränser och återvändande av personer som vistas olagligt i EU" (KOM(2003) 323 slutlig,

CdR 250/2003 fin), och understryker hur viktigt det är med en välgenomtänkt viseringspolitik för att förhindra olaglig invandring, bekämpa människosmuggling och människohandel och framför allt den ovärdiga handeln med kvinnor. Viseringspolitiken måste baseras på ett effektivt informationssystem och ett väl fungerande integrerat system för gränsskydd vid de yttre gränserna.

1.4 ReK instämmer i kommissionens uppfattning i dess meddelande "På väg mot ett nytt grannskapsinstrument", att en fungerande gränskontroll är en viktig förutsättning för välstånd och säkerhet på båda sidor och att handel och gränspassage underlättas samtidigt som gränserna säkras.

1.5 Kommittén erinrar om att det främst är lokala och regionala myndigheter som skall säkerställa stabilitet och säkerhet i gränsområdena.

1.6 ReK delar kommissionens inställning att det med tanke på de sociala och kulturella förbindelser som sedan länge funnits över unionens yttre gränser är viktigt att EU:s nya yttre gränser inte utgör hinder för redan befintliga kontakter och samarbetsformer på lokal nivå, och påpekar att dessa tvärtom kan användas för att skapa fredliga och goda grannkontakter mellan EU och dess nya grannar.

1.7 Kommittén understryker att det regionala och gränsöverskridande samarbetet mellan kommunala, lokala och regionala myndigheter för att långsiktigt kunna hantera dessa komplexa frågor är av avgörande betydelse även om de också måste behandlas på nationell nivå.

1.8 De faktiska framstegen i det gränsöverskridande samarbetet påskyndas om man främjar omfattande åtgärder – vilka absolut måste förlöpa även framöver – för det gränsöverskridande samarbetet. De kan exempelvis via Interreg III A knytas till det nära samarbetet mellan lokala och regionala aktörer i gränsområdena, eftersom dessa finns kvar även när arbetet med dessa åtgärder slutförts.

1.9 Gränsregionerna bör särskilt uppmärksammas och med tanke på sitt perifera läge förses med lämpliga medel och instrument i enlighet med strategin för "gemenskapsåtgärder för gränsregionerna".

1.10 Kommittén är övertygad om att det välfungerande samarbetet mellan de lokala aktörerna i gränsområdena, vare sig det rör sig om organisationer eller offentlig förvaltning, åtminstone delvis beror på de förenklade möjligheterna till gränspassage inom ramen för den lokala gränstrafiken, och att samarbetet kan vidareutvecklas utifrån förslagen till förordning.

1.11 Kommittén ser gärna att den framgångsrika modellen med euroregionen (Euroregio) även används för de framtida yttre gränserna och att det där, precis som vid de nuvarande yttre gränserna, kommer till stånd avtal som möjliggör viss gränstrafik åtminstone för dem som är bosatta i de områden som omfattas av Europeiska unionens och medlemsstaternas särskilda stödåtgärder, för att öka mervärdet av gemenskapsfinansierade projekt och underlätta samarbetet.

1.12 Det bör därför prövas om det enligt proportionalitetsprincipen är lämpligt att definiera ett geografiskt täckningsområde med hjälp av direktiv för att kunna uppfylla målsättningarna även om det bara gäller en maximal utsträckning, eller om det inte snarare borde vara medlemsstaternas beslut i och med deras kunskap om konkreta ortsförhållanden, att besluta om ekonomiska, sociala och kulturella överlappande områden inom ramen för subsidiaritetsprincipen, och att bilateralt fastställa det geografiska täckningsområdet, i synnerhet eftersom man inte behöver frukta att detta påverkar andra medlemsstaters intressen.

1.13 Den lokala gränstrafiken, liksom samtliga åtgärder för att avskaffa inre gränser mellan medlemsstater inom ramen för Schengenöverenskommelsen, måste utformas enligt nationell rätt och med hänsyn till samtliga avtalslutande parter intresse.

1.14 Därför är det viktigt att trots de föreslagna lättnaderna av gränskontrollerna kunna säkerställa kontroll av gränspassagera, eftersom geografiskt och tidsmässigt begränsade visum som inte kompletteras med in- och utresestämpel inte kan övervakas effektivt utan gränskontroll.

1.15 Om det införs ett särskilt korttidsvisum, "L", måste samtliga villkor för att få visum för kortare uppehåll vara uppfyllda. Det som skiljer viseringarna åt är att det förra endast skall berättiga till vistelse i gränsområdet.

1.16 ReK uppmanar kommissionen att undersöka hur det planerade särskilda visumet och förslaget i artikel 16 att avstå

från att stämpla vid in- och utresa skall gå att kombinera med behovet att kontrollera att de tidsmässiga begränsningarna i förslaget artikel 9 följs, och i hur stor utsträckning en sådan kontroll krävs för att uppfylla målsättningarna i förordningen samt hur den skall utformas ändamålsenligt.

1.17 Det lokala konsulära samarbetet, som fastställs i den gemensamma konsulära instruktionen, och viseringspolitiken måste bidra till skyddet av EU-medlemsstaternas yttre gränser.

1.18 ReK hänvisar till att de förordningar, som bygger vidare på Schengenregelverket i den mening som avses i artikel 3.1 i anslutningsakten, utgör rättsakter och därmed måste övertas i sin helhet av samtliga kandidatländer, även så länge och i den utsträckning dessa inte omedelbart införlivas i systemet vid anslutningen till Europeiska unionen.

1.19 Kommittén understryker att införandet av bestämmelser för den lokala gränstrafiken till stor del också kommer att vara beroende av lokala förhållanden, varför det – trots den nationella befogenheten – är nödvändigt att i förväg samråda med lokala och regionala myndigheter i gränsområdet för att de planerade åtgärderna skall bli framgångsrika.

1.20 Det krävs en rad praktiska åtgärder parallellt med de föreslagna åtgärderna för att bygga ut gränsovergångar, göra gränspassagera vid de yttre gränserna effektivare och smidigare och därmed samtidigt kunna koncentrera insatserna på att garantera säkerheten vid de yttre gränserna.

1.21 Sådana åtgärder är inte överflödiga vid de "tillfälliga yttre gränserna" med tanke på att kontrollerna vid de inre gränserna försvinner. De är ett sätt att åtgärda brister i de regionala gränsöverskridande transportnäten vilket skapar goda förutsättningar för att kunna utnyttja de ekonomiska, politiska, sociala och kulturella möjligheter utvidgningen medför.

1.22 ReK välkomnar att dessa åtgärder kan tillämpas även för gränsen mot Kaliningradområdet och uppmanar till att så snart som möjligt inleda arbetet med en motsvarande bestämmelse som utgör ett välbehövligt tillägg till kompromissen om transitbestämmelserna mellan de anslutande länderna, EU och Ryssland.

1.23 Kommittén är positiv till en harmonisering av viseringsbestämmelserna för den lokala gränstrafiken med motsvarande tullbestämmelser, och ser särskilt att arbetet med befrielse från importtullar inleds så snart som möjligt.

1.24 Kommittén konstaterar att kommissionen, som ett resultat av den aviserade granskningen av meddelandet "En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser", har tagit avstånd från det angivna kravet att sluta avtal mellan gemenskapen och angränsande tredje länder, och att den nu tvärtom överlåter på grannländerna att sluta bilaterala avtal vilket möjliggör ökad hänsyn både till skiftande lokala och regionala intressen i gränsområdena och till medlemsstaternas intressen.

1.25 ReK skulle välkomna om de kommunala, regionala och lokala myndigheternas deltagande i arbetet med att säkerställa överenskommelser om dessa bilaterala avtal skulle vara lika självklart som när Regionkommittén engageras för att vidareutveckla det europeiska regelverket för gränsöverskridande samarbete.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 om RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser (2003/0193(CNS))

Rekommendation 1

om artikel 3 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(b) "Gränsområde": Ett område som fågelvägen sträcker sig högst 50 kilometer från gränsen. Inom detta område kan de berörda staterna ytterligare specificera vilka lokala förvaltningsområden som skall utgöra en del av gränsområdet.	(b) "Gränsområde": Ett område som fågelvägen sträcker sig högst 50 kilometer från gränsen. Inom detta område kan de berörda staterna ytterligare specificera slå fast vilka lokala förvaltningsområden som skall utgöra en del av gränsområdet, där dessa åtminstone delvis normalt bör ligga inom ett område som sträcker sig högst 50 km från gränsen.

Motivering

Fastställandet av en högsta gräns för att målen i förordningen skall uppnås förefaller inte vara nödvändigt, och överensstämmer inte med proportionalitetsprincipen. Man bör inom ramen för subsidiaritetsprincipen överlåta åt medlemsstaterna, som känner till de konkreta, lokala förhållandena och de ekonomiska, sociala och kulturella nätverken, att på bilateral basis fastställa det geografiska täckningsområdet, i synnerhet som det inte finns anledning att befara att detta inverkar på de övriga medlemsstaternas intressen. För att förordningens mål skall uppnås torde det vara tillräckligt att man fastställer regler i den form som rekommenderas. Detta kan framför allt vara meningsfullt i perifera områden där större kommuner kan ligga på ett avstånd av 50 km eller mer från landgränsen, men trots detta ha starka ekonomiska band till det närliggande gränsområdet och till exempel via en euroregion stödjas av kommissionen som gränsområde. Detta gäller exempelvis ön Rügen i euroregionen Pomerania i Tyskland, och Stettinområdet i Polen, som ligger ca 200 km från varandra. Man måste åtminstone ta hänsyn till områden med ökaraktär när avståndet till landsgränserna skall beräknas, i de fall definitionen "50 km fågelvägen från gränsen" knyts till närmaste landgräns.

Rekommendation 2

om artikel 18 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) ge de gränsboende tillstånd att passera gränsen på andra platser än vid de tillåtna gränsövergångarna och på andra tider än de fastställda.	c) ge de gränsboende tillstånd att passera gränsen på andra platser än vid de tillåtna gränsövergångarna och på andra tider än de fastställda.

Motivering

Förslaget ger intryck av att det blir möjligt att passera en yttre gräns utan kontroll av att det finns ett särskilt tillstånd för detta. Det kan i princip vara lämpligt att införa detta förfarande vid inre gränser som inte är utsatta för något större "kriminellt tryck". Visserligen föreligger det risk för missbruk av bestämmelserna om det inte finns någon gränskontroll och om kontroller inne i landet inte kan säkerställa de rumsliga och tidsmässiga begränsningar som uppehållstillståndet medger. Denna risk kan inte undanröjas genom större krav vid visumtilldelningen, framför allt med tanke på att man medvetet önskar bevilja ett stort antal visum inom ramen för den lokala gränstrafiken. Genom lättnader i enlighet med punkt a och b kan gränspassagen redan nu underlättas i den utsträckning som detta överensstämmer med kraven på att bekämpa gränsöverskridande kriminalitet och illegal invandring.

I den mån kommissionen motiverar detta med att denna möjlighet anges såväl i artikel 3.1. i Schengenkonventionen som i punkt 1.3 del I i den gemensamma handboken, avstår den från att hänvisa till att delar av ordningen stryks genom rådets beslut 2002/352/EG av den 9 maj 2002, vilket innebär att denna möjlighet sedan den 1 juni 2002 endast finns för "personer för vilka sådana tillstånd föreskrivs i bilaterala avtal om lokal gränstrafik – som i Italien kallas lokal gränstrafik eller utflyktstrafik" – och för "sjömän som går i land, i enlighet med punkt 6.5.2". Dessutom har den verkställande kommittén av goda skäl **inte utnyttjat** denna frivilliga bestämmelse, varför det inte på något sätt går att motivera den planerade användningen av bemyndigandet.

2.2. Rådets förordning om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid tillfälliga yttre landgränser mellan medlemsstaterna (2003/0194 CNS)

Rekommendation 3
om artikel 5.2 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) ge de gränsboende tillstånd att passera gränsen på andra platser än vid de tillåtna gränsövergångarna och på andra tider än de fastställda.	c) ge de gränsboende tillstånd att passera gränsen på andra platser än vid de tillåtna gränsövergångarna och på andra tider än de fastställda.

Motivering

Se motiveringen till rekommendation 2

Innan den andra fasen av Schengensystemet genomförs gäller även här den motivering som finns under rekommendation 2.

Bryssel den 11 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB

Yttrande från Regionkommittén om "Kommissionens meddelande: Europeiskt åtgärdsprogram för trafiksäkerhet – Att halvera antalet dödsoffer i trafiken i Europeiska unionen till år 2010: ett gemensamt ansvar"

(2004/C 109/02)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av:

Europeiska kommissionens meddelande om Europeiskt åtgärdsprogram för trafiksäkerhet, (KOM(2003) 311 slutlig),

Europeiska kommissionens beslut av den 2 juni 2003 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende i enlighet med EG-fördragets artikel 265 första stycket,

presidiets beslut av den 14 maj 2002 att ge utskottet för territoriell sammanhållning i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Regionkommitténs tidigare yttrande om Vitbok - Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden, (KOM(2001) 370 slutlig), CdR 54/2001 fin, ⁽¹⁾

Regionkommitténs tidigare yttrande om kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Prioriteringar när det gäller vägtrafiksäkerheten inom EU – lägesrapport och klassificering av åtgärder, (KOM(2000) 125 slutlig), CdR 166/2000 fin, ⁽²⁾

Det utkast till yttrande (CdR 184/2003 rev.2) som antogs av utskottet för territoriell sammanhållning den 3 december 2003 (föredragande: Royston Brady, ledamot av Dublin Regional Authority (IE-EA)),

och av följande skäl:

- 1) Trafiksäkerheten är en fråga som direkt berör hela Europeiska unionens område och dess invånare. Varje år inträffar 1 300 000 olyckor, och 40 000 personer omkommer och 1 700 000 skadas. De finansiella kostnaderna beräknas till 160 miljarder euro och de personliga förlusterna går inte att värdera.
- 2) I EU-fördraget krävs uttryckligen att den gemensamma transportpolitiken skall omfatta åtgärder för att främja trafiksäkerheten.
- 3) Ansvaret för att förverkliga målsättningar inom ramen för den gemensamma transportpolitiken och det europeiska åtgärdsprogrammet för trafiksäkerheten är delat, och lokala och regionala myndigheter fyller en viktig funktion i sammanhanget.
- 4) Kommissionen har föreslagit att EU skall sträva efter att halvera antalet dödsoffer i trafiken före 2010.

Vid sin 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 11 februari) antog Regionkommittén följande yttrande enhälligt:

1. Regionkommitténs synpunkter

1.1 Regionkommittén välkomnar meddelandet och åtgärdsprogrammet och ser dessa initiativ som viktiga bidrag till de pågående insatserna för att öka och främja trafiksäkerheten.

1.2 Kommittén stöder målet att halvera antalet dödsoffer i trafiken till år 2010 och välkomnar rådets godkännande av denna målsättning. Som kommissionen påpekar förutsätter målsättningen ett seriöst gemensamt engagemang, och offentliga myndigheter på alla nivåer måste ta ansvar och vidta åtgärder för att uppnå den. Fastställandet av mål, ansvarsfördelningen och programplaneringens integrerade karaktär är viktiga komponenter som bidrar till programmets framgång. Kommittén anser dock att man bör fästa större uppmärksamhet vid det mål som fastställts för åtgärdsprogrammet. Med tanke på att antalet dödsoffer i trafiken har minskat med 50 % under

de senaste 30 åren kanske målet om ytterligare en halvering före 2010 är överdrivet ambitiöst, i synnerhet inom ramen för de åtgärder som beskrivs i åtgärdsprogrammet. Eftersom det föreligger stora skillnader i antalet olyckor och dödsoffer mellan olika medlemsstater är det viktigt att den eftersträlvade minskningen uppnås i medlemsstaterna, och att man därvid särskilt noterar antalet trafikolyckor och de positiva resultat som redan uppnåtts när det gäller trafiksäkerhet, och att målsättningen uppnås inom alla transportsätt, inte enbart inom motortrafiken.

1.3 Även om antalet skadade och dödade i vägtrafiken har minskat betonar kommittén att det inte finns någon anledning att slå sig till ro, eftersom situationen på unionens vägar fortfarande är oacceptabel.

⁽¹⁾ ECT C 192, 12.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 192, 12.8.2002, s. 8.

1.4 Kommittén betonar att de enskilda vägtrafikanternas rättigheter inte får ha företräde framför allmänhetens rätt till säkerhet och trygghet.

1.5 För att åtgärdsprogrammet skall bli framgångsrikt krävs att samtliga berörda parter vidtar åtgärder och bidrar med resurser, och Regionkommittén ställer sig positiv till att kommissionen erkänner den nyckelroll som lokala och regionala myndigheter spelar. Kommittén gläder sig åt att kommissionen har tagit till sig många av de rekommendationer som framfördes i kommitténs yttrande "Prioriteringar när det gäller vägtrafiksäkerheten inom EU – lägesrapport och klassificering av åtgärder".⁽³⁾

1.6 Kommittén hävdar att åtgärder på gemenskapsnivå är särskilt viktiga när det rör sig om snabbt framväxande teknik och multinationella företag som är aktiva på internationella marknader. Kommittén anser att det i sammanhanget kan vara lämpligt att tillämpa den öppna samordningsmetoden i samband med de åtgärder som vidtas för att förbättra vissa aspekter av trafiksäkerheten i EU.

1.7 Det är allmänt vedertaget att den främsta orsaken till allvarliga olyckor är att trafikanterna inte följer de grundläggande trafiklagarna, i synnerhet när det gäller fortkörning, rattfylleri och bilbältes- eller hjälmanvändning. Kommittén betonar att man måste fästa särskild vikt vid genomförandet och tillämpningen av gällande lagstiftning i medlemsstaterna.

1.8 Kommittén välkomnar trafiksäkerhetsstadgan och vill verka för att den främjas aktivt. Vi anser att ReK bör kunna fungera som en kanal för att främja stadgan bland lokala och regionala myndigheter i EU och uppmuntrar särskilda insatser som syftar till att föra fram stadgan i de anslutande länderna.

1.9 Regionkommittén välkomnar förslaget om ett europeiskt observationsorgan för trafiksäkerheten, eftersom insamling av officiella, jämförbara statistiska uppgifter, i synnerhet om orsakerna till olyckor, är en förutsättning för att man skall kunna utarbeta målinriktade åtgärder för att öka trafiksäkerheten.

1.10 Kommittén uppmuntrar utvecklingen av sådan teknik som standardiserade färdskrivare (svarta lådor) som kan installeras i vägfordon. Om sådan utrustning börjar användas i stor utsträckning, kan den på ett dramatiskt sätt inverka på förarens beteende och bidra till att avsevärt minska kostnaderna för kontroll av efterlevnaden av säkerhetslagstiftningen.

1.11 Inom ramen för den nuvarande gemenskapspolitiken anser kommittén att skattelättnader bör införas för utveckling och tillämpning av säkerhetsutrustning i vägfordon. Regionkommittén framhåller emellertid att utvecklingen av säkerhetsutrustning inte får ske på bekostnad av insatser för andra trafikanter som redan är mer utsatta.

1.12 I meddelandet konstateras att Europeiska unionen förfogar över ekonomiska medel för att stödja initiativ som syftar till att främja trafiksäkerheten på vägar. Regionkommittén betonar att dessa medel bör ställas till de lokala och regionala myndigheternas förfogande för genomförande av målinriktade trafiksäkerhetsprogram. Trafiksäkerhetsfrågor bör

också vara ett kriterium när det gäller finansiering av transportinfrastruktur med hjälp av av strukturfonderna.

1.13 Kommittén anser att man i meddelandet borde fästa större vikt vid icke motorburna vägtrafikanter, till exempel fotgängares och cyklisters, perspektiv och säkerhet. Den bristfälliga hänsyn som traditionellt tagits till dessa trafikanter har lett till alltför många olyckor på vägarna i EU. Kommittén är rädd att det föreslagna trafiksäkerhetsprogrammet kan komma att förstärka denna traditionella snedfördelning.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén anser att man bör fästa större uppmärksamhet vid det mål som föreslås för åtgärdsprogrammet. Det kan eventuellt ske genom att man fastställer delmål för enskilda medlemsstater och för olika kategorier av vägtrafikanter eftersom trafiksäkerheten varierar stort inom unionen. De mål som ställs upp måste vara sporrande och realistiska även för de länder som har fört en framgångsrik trafiksäkerhetspolitik. Eventuella delmål för medlemsstaterna bör fastställas i samråd med dessa och med lokala och regionala myndigheter.

2.2 Kommittén välkomnar kommissionens och Röda korsets pågående kampanj riktad till barn. Kommittén betonar hur viktigt det är att man utvecklar ett säkert förar- och vägtrafikmönster hos unga förare och trafikanter. I detta sammanhang skulle kommittén välkomna förslag till program på EU-nivå sponsrade av kommissionen som syftar till att främja respekten för trafiken och ett säkert körsätt och som är avsedda för gymnasieelever och eventuellt har koppling till Youthprogrammet. Kommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna skulle vara lämpliga parter i kampanjen och utgår ifrån att de är villiga att delta.

2.3 Kommittén skulle gärna se att större uppmärksamhet fästs vid de lokala och regionala myndigheternas möjligheter att i nära samarbete med polisen bistå i kontrollen av efterlevnaden av trafikregler. Genom ett sådant samarbete kan man i stor utsträckning bidra till att öka kontrollkapaciteten när det gäller tillämpningen av nuvarande lagstiftning. Man får dock inte införa nya uppgifter som är obligatoriska enligt lag, utan dessa bör vara frivilliga och främst omfatta lokala trafiksäkerhetsproblem.

2.4 Kommittén välkomnar förslaget att stödja utvecklingen av programmet EuroNCAP som kommer att göra det möjligt att också inbegripa andra sidor av den passiva säkerheten, såsom skyddet mot pisksnärtsskador och krocksäkerheten hos olika fordon. Kommittén anser dock att riskbedömning av olyckor med allvarlig utgång där fotgängare är inblandade bör inorporeras i bedömningsprogrammet EuroNCAP.

2.5 Regionkommittén anser att de behöriga myndigheterna måste betrakta trafiksäkerhet som ett grundkriterium som måste uppfyllas vid utformning och planering av infrastrukturprojekt för vägar genom att exempelvis rådfråga ansvariga för trafiksäkerheten, t.ex. polisen.

⁽³⁾ EGT C 22, 24.1.2001, s. 25.

2.6 Kommittén är medveten om det potentiella värdet av en förbättring av väginfrastrukturen när det gäller att minska antalet trafikolyckor och graden av skadegörelse. Åtgärdsprogrammet innehåller åtgärder rörande ny väginfrastruktur. Kommittén skulle dock välkomna initiativ för trafikstyrning och vägsäkerhet på befintliga vägar, inklusive storstadsområden. Det bör exempelvis införas ett allmänt omkörningsförbud för lastbilar på riskfyllda vägsträckor.

2.7 Kommittén föreslår att trafiksäkerhetsobservatoriets verksamhetsområde utvidgas för att underlätta kartläggningen av metoder som visat sig vara effektiva vid kontroll av efterlevnad av trafiksäkerhetsbestämmelser samt spridning av dessa metoder till andra trafikanter. Observatoriens roll kan även utökas till insamling av jämförbara uppgifter i de olika medlemsstaterna rörande graden av efterlevnad av trafik- och säkerhetskrav och sannolikheten att kontrollåtgärder vidtas. Offentliggörande av dessa uppgifter som insamlas regelbundet bör utgöra ett incitament för medlemsstaterna att förbättra sina resultat på dessa områden.

2.8 Kommittén skulle gärna se att större hänsyn togs till konsekvenserna av trafikolyckor för de personer som råkat ut för olyckor och deras anhöriga, i syfte att fastställa välfungerande praxis när det gäller att sprida information och ge stöd till drabbade och deras anhöriga. Detta skulle kunna bli ytterligare en uppgift för trafiksäkerhetsobservatoriet.

2.9 I egenskap av det EU-organ som representerar lokala och regionala myndighetsnivåer, som är nyckelaktörer i genomförandet av åtgärdsprogrammet för trafiksäkerheten, önskar kommittén få delta i den uppföljningsgrupp som har inrättats för att övervaka framstegen.

2.10 Kommittén välkomnar förslaget att främja inrättandet av ett informationsnätverk mellan nationella körkortmyndigheter. Kommittén skulle även ställa sig positiv till att ett system införs varigenom utestående bötesbelopp från trafiköverträdelser som begås av EU-medborgare i ett annat medlemsland än det egna drivs in.

2.11 ReK bekräftar sin vilja att öka trafiksäkerheten och förordar att det vidtas kraftigare åtgärder mot personer som kör utan körkort och utan försäkring. Det inträffar alltför många olyckor där det visar sig att förarna saknar både körkort och försäkring. Ökad trafiksäkerhet förutsätter en ökad medvetenhet hos förarna om de risker de löper men också om de skyldigheter de har.

2.12 Kommittén vill framhålla att EU är ett öppet område med fri rörlighet för medborgarna. Riskfyllt trafikbeteende bör bekämpas över gränserna. Därför bör man stärka samarbetet mellan medlemsstaterna i syfte att se till att påföljder till följd av trafikbrott som begås av EU-medborgare och andra utlänningar i en medlemsstat verkligen verkställs.

Bryssel den 11 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter Straub

Yttrande från Regionkommittén om "De transeuropeiska transportkorridorerna – en språngbräda för tillväxt och ett instrument för sammanhållning i EU" och "Utbyggnaden av ett gemensamt transportnät i EU och Medelhavsområdet"

(2004/C 109/03)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av remissen från Europeiska unionens råd och skrivelsen från ordföranden för Coreper av den 15 september 2003 med en begäran om yttrande från Regionkommittén om frågan om förbindelser och transporter i Europa mot bakgrund av lokala förhållanden, särskilt med beaktande av omfattande gränsoverskridande infrastrukturarbeten,

meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om utbyggnaden av ett gemensamt transportnät i EU och Medelhavsområdet – KOM(2003) 376 slutlig,

presidiets beslut av den 19 juni 2003 att ge utskottet för territoriell sammanhållningspolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

meddelande från kommissionen: Ett europeiskt initiativ för tillväxt, investeringar i nätverk och kunskap för tillväxt och sysselsättning – KOM(2003) 579 slutlig,

högnivågruppens rapport av den 30 juni 2003 (ordförande: Karel Van Miert) om prioriterade projekt inom ramen för de transeuropeiska transportnäten fram till 2020,

kommitténs yttrande om "Gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet" (CDR 284/2001 fin) (1),

det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslut nr 1692/96/EG om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet,

Neapelstadgan som antogs vid det informella mötet mellan EU:s transportministrar den 4–5 juli 2003,

det utkast till yttrande (CdR 291/2003 rev.1) som antogs av utskottet för territoriell sammanhållningspolitik den 3 december 2003 (föredragande: Bernard Soulage, ordförande i transportutskottet i regionfullmäktige i Rhône-Alpes, F-PSE),

och av följande skäl:

- 1) Utbyggnaden av transportinfrastrukturen är dels en viktig drivkraft för den europeiska integrationen genom att den underlättar handelsutbyten, dels en källa till ekonomisk tillväxt eftersom den bidrar till unionens territoriella sammanhållning och till skapandet av ett "närhetens" Europa. De alleuropeiska transportnäten och transportkorridorerna spelar därför en viktig roll när det gäller att möjliggöra en fri rörlighet för varor, tjänster, kapital och arbetskraft, dvs. en inre marknad utan hinder.
- 2) Återupprättandet av balansen mellan olika transportsätt är en grundläggande förutsättning för en hållbar utveckling som bygger på miljöhänsyn, i enlighet med Europeiska unionens internationella engagemang.
- 3) En balanserad utveckling av unionens olika områden förutsätter att man tar lämplig hänsyn till randområden och enklaver, att känsliga områden skyddas och att tillgängligheten förbättras, särskilt i gränsoverskridande regioner, samt att man skapar ett europeiskt område som präglas av närhet.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 11 februari) följande yttrande:

(1) EGT C 278, 14.11.2002, s. 7.

1. Regionkommitténs ståndpunkt

Transportnätens betydelse för unionens utveckling

1.1 Regionkommittén välkomnar initiativet mot bakgrund av de hävstångseffekter som de europeiska och transeuropeiska näten får för tillväxt och sysselsättning. I initiativet understryks också behovet av ett långsiktigt perspektiv när det gäller EU:s utveckling, särskilt med tanke på utvidgningen och bygget av multimodala korridorer över unionens gränser. Detta är särskilt viktigt för att man skall kunna undvika att de nya medlemsstaterna hamnar i periferin.

1.2 Vi vill framhålla att Europeiska unionens insatser på transportområdet inte får inskränka sig till en kortsiktig, ekonomisk insats: Det är mycket viktigt att man beaktar transportsystemets bidrag till den polycentriska utvecklingen av unionens territorium, och att ett hållbarhetsperspektiv anläggs. Den infrastruktur som byggs för morgondagens behov syftar inte bara till att undanröja de flaskhalsar som kan konstateras i dag eller dem som man kan vänta sig stöta på i en utvidgad union. Den påverkar även framtidens trafikflöden. Och framtidens flöden (av personer, tjänster och varor) påverkar också förbindelserna med Medelhavsområdet, Östersjöområdet, Balkan och andra grannländer till unionen.

1.3 Kommittén anser att infrastrukturen genererar ekonomisk utveckling och att den – på lång sikt – bidrar till att balansen mellan regionerna återställs. Vi måste redan i dag förbereda oss för unionens utveckling (dvs. en framtida utvidgning) genom att förstärka (de materiella och immateriella) banden med grannländerna i öster och söder för att skapa ett omfattande område med stabilitet, integration och välstånd. Det är mot denna bakgrund som det måste skapas en allt starkare koppling mellan de transeuropeiska transportnäten och de alleuropeiska transportkorridorerna och transportkorridorerna i EU-Medelhavsområdet som skall utvecklas inom ramen för den nya strategin för närhetspolitiken. Av högnivågruppens rapport framgår att en sund och långsiktig planläggning av de transeuropeiska näten måste innebära en nära koppling mellan prioriterade projekt för de transeuropeiska transportnäten och de alleuropeiska transportkorridorerna, och att tillgängliga styrmedel måste användas i detta syfte.

1.4 ReK vill i detta sammanhang understryka att de gränsöverskridande relationerna och undanröjandet av naturliga hinder är prioriterade inslag. Förbättringar på dessa områden bör skapa förutsättningar för att eliminera de svårigheter som bromsar handelsutbytena och bidra till en homogenisering av utvecklingsnivåerna i Europa.

1.5 Kommittén ställer sig bakom kommissionens förslag att fastställa tydliga prioriteringar i samband med genomförandet av grundläggande projekt för det transeuropeiska transportnätet, så att de ekonomiska resurser som står till förfogande

kan användas mer effektivt och så att man kan undvika en utbyggnad av underordnade länkar i dessa leder. Detta tenderar annars att kraftigt försena den tidpunkt då de kan tas i bruk och följaktligen deras inverkan på utvecklingen i Europa.

1.6 Vi vill i detta sammanhang ge uttryck för vårt intresse för högnivågruppens (Van Miert-gruppen) förslag, som grundas på tydliga kriterier när det gäller val av prioriterade projekt, nämligen mervärde på europeisk nivå och de berörda staternas engagemang (främst vad gäller finansiering), samtidigt som vi oroar oss över att förteckningen över utvalda projekt är mycket omfattande, särskilt med tanke på antalet redan påbörjade men inte avslutade eller finansierade projekt. Den bör därför kompletteras med ett program med projekt som är klara att genomföras, redan är finansierade och därmed kan inledas på kort sikt (så kallade snabbstartprogram). Regionkommittén vill gärna bidra och medverka till detta.

1.7 Kommittén ställer sig bakom den prioriteringsordning för gränsöverskridande projekt som innebär att intermodalitet och användning av hållbara transportsätt gynnas; detta gäller framför allt förslaget om motorvägar till sjöss, under förutsättning att dessa är förenliga med en övergripande plan för hållbara transporter. Åtgärder för att främja motorvägar till sjöss får inte leda till någon större snedvridning av konkurrensen mellan hamnar eller när det gäller nuvarande sjötransporter eller hållbara transportsätt som järnväg och inre vattenvägar.

1.8 Vi vill tydligt framhålla att de lokala och regionala myndigheterna mer direkt vill delta i arbetet med förstudier till, samt planläggning och genomförande av projekt, särskilt när det gäller gränsöverskridande förbindelser, där de lokala och regionala myndigheterna ofta är de mest pådrivande aktörerna inom projekten.

Utformning och genomförande av prioriterade trafikleder

1.9 Regionkommittén uppskattar att kommissionen vill öka medfinansieringen ur gemenskapsfonderna till 30 % när det gäller gränsöverskridande förbindelser i leder som förklarats vara av europeiskt intresse; sådana förbindelser finansieras traditionellt i mycket låg grad via klassiska finansieringskällor. Kommittén uppmanar regeringarna att genomföra denna rekommendation omgående.

1.10 Vi ställer oss bakom kommissionens förslag att införa ett förfarande med "förklaring om europeiskt intresse" och anser att samordnare bör utses för att följa upp gränsöverskridande projekt.

1.11 Vi skulle önska att endast sådana projekt där de berörda staternas engagemang är väldokumenterat – såväl när det gäller finansiering som tidpunkt för projektens avslutning – skall förklaras ha europeiskt intresse, så att de deltagande parterna samordnat och snabbt kan genomföra sina insatser.

1.12 Vi skulle också önska att handläggningen av de prioriterade projekten innebär att det inrättas styrkommittéer för trafiklederna, efter förebild av de multimodala korridorerna, och i dessa kommittéer bör de lokala och regionala myndigheter som direkt berörs av dessa leder vara representerade.

1.13 ReK föreslår att kriterierna för definition av prioriterade leder skall omfatta en tydlig identifiering av målen för olika projekt när det gäller tre huvudinslag: projektens bidrag till att bygga nätverk och undanröja flaskhalsar (förbindelser mellan trafikintensiva ursprungs- och målregioner, förbättrade transportvillkor, tidsvinster), deras effekt vad gäller hållbar utveckling (miljön, inbegripet lokal inverkan på de regioner och känsliga områden som lederna genomkorsar, insatser för en överföring av transporter till hållbara transportsätt), samt deras inverkan på den fysiska planeringen (förbättrad tillgänglighet, effekter på näringslivet i berörda områden). Kommittén föreslår även att mer uppmärksamhet ägnas utvecklingen och användningen av innovativ teknik, även inom ramen för EU:s industripolitik.

1.14 Kommittén anser att samordnade, förberedande utvärderingsförfaranden måste införas, med gränsöverskridande utredningskommittéer när det gäller gränsöverskridande avsnitt, i syfte att främja en högre grad av konsekvens och insyn i beslut om prioriterade leder och möjliggöra en mer omfattande medverkan från de berörda lokala och regionala myndigheternas sida.

1.15 Vi skulle önska att villkoren för genomförandet av "motorvägar till sjöss" kompletteras så att de planerade linjernas lönsamhet kan garanteras och så att hamnanläggningar och anslutningen till infrastruktur i inlandet kan anpassas. Även säkerhetsfrågor inom sjöfarten måste dock beaktas noga, liksom skydd mot sådana föroreningar som denna typ av trafik ofrånkomligen förorsakar. För att undvika all snedvridning av konkurrensen mellan hamnarna, är det också viktigt att fastställdheten av reguljära linjer samordnas när det gäller kustområdena.

Finansieringsvillkor för prioriterade trafikleder

1.16 ReK anser att lanseringen av ett europeiskt tillväxtinitiativ förutsätter särskilda finansieringsformer. I detta initiativ är transportnätnets andel med nödvändighet av stor betydelse.

1.17 Kommittén vill framhålla de finansieringsbehov som finns i anslutning till utbygganden av de transeuropeiska transportnäten och sätter frågetecknen för förmågan att mobilisera de nödvändiga ekonomiska resurserna på statlig nivå, särskilt i en tid då staterna försöker minska de offentliga utgifternas andel av BNP i en strävan att uppfylla stabilitetspaktens krav.

1.18 ReK delar rådets uppfattning att EIB måste medverka i större utsträckning i finansieringen av nätet. Vi välkomnar att ytterligare medel redan anslagits och uppmanar EIB att utforma nya metoder för finansiering av nätet.

1.19 Vi understryker att förslaget om en utvidgad roll för EIB dock inte räcker för att genomföra tillväxtinitiativet och de transeuropeiska transportnäten.

1.20 Vi anser att offentlig-privata partnerskap skulle kunna utgöra en lösning för vissa projekt, men i många fall är riskerna när det gäller kostnader och trafik sådana att om det inte finns garantier för att täcka mycket kostsamma risker, kommer insatserna av egna medel och kommersiella intäkter från avgiftsbelagd infrastruktur att uppgå till endast ett mycket begränsat belopp, som hur som helst måste kompletteras med offentliga anslag från EU eller medlemsstaterna och med de nya finansieringsformer som anges nedan. På detta område skulle EIB kunna bidra i större utsträckning, för att underlätta medverkan från privata investerare, särskilt genom sådana garantimekanismer som redan framgångsrikt används i vissa projekt.

1.21 ReK erinrar om att de gränsöverskridande avsnitten på kort sikt inte ger tillräcklig ekonomisk lönsamhet för att gynna ett välavvägt partnerskap. Användningen av höga vägtullar på dessa avsnitt räcker inte för att motarbeta de rådande gränseffekterna och hotar till och med att förvärpa dem.

1.22 Vi anser att det av alla dessa orsaker är nödvändigt att klargöra vilka finansieringsformer som är tillgängliga för att genomföra det transeuropeiska transportnätet. Även om medlemsstaternas och de offentliga finansieringsorganens specifika insatser måste öka kraftigt, är det nödvändigt att hitta nya finansieringsmetoder. Man måste vara försiktig med att öka det totala skatteuttaget, särskilt när det gäller bränsleskatter: Dessa skatter syftar i första hand till att täcka externa kostnader (osäkerhet, föroreningar, buller, växthuseffekten) och bör inte betraktas som en finansieringskälla som det är lätt ta till i samband med utbyggnaden av nätet. Gällande EU-lagstiftning är dessutom mycket oklar i fråga om användning av skattefinansiering för prioriterade mål. Det är visserligen önskvärt att utveckla den rättsliga ramen, men förmodligen leder denna utveckling inte till några större resultat och genomförandet kommer att ta lång tid. Ett första steg i denna utveckling skulle kunna vara att öka medlemsstaternas självständighet i fråga om bränslebeskattning.

1.23 Med tanke på svårigheterna att tillämpa en övergripande beskattningsmodell anser kommittén att finansieringen av de prioriterade lederna i nuläget i första hand måste ske via specifika skatteuttag i form av skattemärken, vägtullar eller andra former av avgifter. Fördelningsmekanismer måste samtidigt införas så att man kan undvika den snedvridning som består av höga avgifter för kostnadskrävande byggarbeten eller lågtrafikerade avsnitt. Regionkommittén kommer att vara särskilt vaksam när det gäller att kontrollera om dessa mekanismer införs på ett snabbt och rättvist sätt.

1.24 Vi vill erinra om att de gränsöverskridande avsnitten måste få stort finansiellt stöd inte bara från EU – enligt nuvarande förslag 30 % av projektkostnaderna – utan även från berörda stater, särskilt då lederna dras genom naturliga hinder eller känsliga områden.

1.25 ReK anser att de berörda staternas engagemang i finansieringen av gränsöverskridande avsnitt skall utgöra ett av de viktigaste kriterierna för att de prioriterade lederna skall förklaras ha europeiskt intresse, och vi kräver att de tidsplaner som föreslås i högnivågruppens rapport skall respekteras av regeringarna.

1.26 Kommittén föreslår att man använder olika finansieringssätt för olika avsnitt i en prioriterad led beroende på avsnittens främsta syfte: Offentlig-privata partnerskap är lättare att använda när det gäller att komma till rätta med trafikstorkningar och flaskhalsar, på grund av tät trafik och användarnas beredvillighet att betala för förväntad tidsvinst, medan skattefinansiering eller liknande resurser på ett mer naturligt sätt kan användas vid förbättring av tillgängligheten i randområden och när gränsöverskridande avsnitt färdigställs.

1.27 Vi skulle önska att dessa finansieringsmekanismer för prioriterade projekt kompletteras så att man kan se till att alla deltagande parter – även på Europainivå – ställer resurser till förfogande, och så att en överdriven användning av EU-resurser som är avsedda för andra ändamål (t.ex. EU:s strukturfonder) kan undvikas.

1.28 Vi vill understryka att de lokala och regionala myndigheterna endast marginellt kan bidra till finansieringen av de transeuropeiska transportnäten, med tanke på deras stora åtaganden när det gäller annan infrastruktur som ofta är oundgänglig för att de transeuropeiska transportnäten skall fungera väl. För att förbättra regionernas tillgänglighet, konkurrenskraft och territoriella sammanhållning bör man sträva efter ökad samordning mellan strukturfonderna och de transeuropeiska transportnäten. Detta bör anges i gemenskapsriktlinjerna för översynen av strukturfonderna.

1.29 Kommittén anser att i den omfattning som denna finansiering av transeuropeiska transportnät kan kompletteras av medel från andra gemenskapsfonder (ERUF, Sammanhållningsfonden), bör tak anges för det sammanlagda stödet. Dessa tak bör tillåtas variera beroende på hur stora nackdelarna är. I detta syfte är det nödvändigt att på EU-nivå – i samarbete med de ansvariga för transportpolitiken och regionalpolitiken (samt om så krävs de ansvariga för konkurrenspolitiken) – göra en typindelning av regionerna.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén föreslår att man skall göra en närmare studie av förteckningen över projekt i kommissionens förslag, som lagts fram av kommissionen som ett snabbstartprogram inom ramen för dess tillväxtinitiativ, i syfte att få fram en realistisk förteckning över projekt som kan inledas på kort sikt.

2.2 Regionkommittén anser att förklaringen om att de prioriterade trafiklederna i det transeuropeiska transportnätet är av europeiskt intresse förutsätter att de berörda länderna finansiellt kan bidra till att färdigställa gränsöverskridande avsnitt på dessa leder samt att de berörda lokala myndigheterna medverkar.

2.3 Regionkommittén framhåller att det är nödvändigt att fastställa realistiska prioriteringar för arbetet med trafiklederna i det transeuropeiska transportnätet. Detta är särskilt viktigt när det gäller den fleråriga planeringen av EU:s och de berörda ländernas ekonomiska medel, eftersom en samlad insats kan säkerställa effektiviteten och att de utsatta tidsgränserna respekteras. När urvalskriterierna fastställs bör man se till att valet av finansiering (via användarna och/eller skattebetalarna) stämmer överens med de övergripande målen för den aktuella ledens olika grundläggande avsnitt.

2.4 Regionkommittén föreslår att de berörda lokala och regionala myndigheterna skall delta i inrättandet av styrkommittéer för trafiklederna och i förfarandena för bedömning och utformning av projekten. Detta skulle exempelvis kunna ske genom ett regelbundet deltagande i det arbete som utförs av byrån för större infrastrukturarbeten, i enlighet med EU:s italienska ordförandeskaps förslag vid sammanträdet i Neapel den 4–5 juli 2003, förutsatt att detta förslag blir verklighet.

2.5 Regionkommittén föreslår att de frågor som rör sjösäkerhet och miljöskydd uttryckligen tas upp i samband med utformningen av bestämmelserna för "motorvägar till sjöss".

2.6 ReK anser att man i den nya närhetsstrategin skall bekräfta den betydelse som de alleuropeiska transportkorridorerna och transportkorridorerna i EU-Medelhavsområdet har för skapandet av ett område för integration och utveckling genom att avsätta tillräckliga finansiella resurser för att bygga upp dessa korridorer. Vi framhåller samtidigt att det är av avgörande vikt att berörda lokala och regionala myndigheter deltar i programplaneringen för korridorerna.

Bryssel den 11 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB

Yttrande från Regionkommittén om "förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 1999/62/EG om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer"

(2004/C 109/04)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 1999/62/EG om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer KOM(2003) 448 slutlig – 2003/0175 (COD),

rådets beslut av den 12 september 2003 att rådfråga kommittén i detta ärende i enlighet med EG-fördragets artikel 71 och artikel 265 första stycket,

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 19 juni 2003 att ge utskottet för territoriell sammanhållningsspolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

det utkast till yttrande (CdR 290/2003 rév. 1) som antogs av utskottet för territoriell sammanhållningsspolitik den 3 december 2003 (föredragande: Robert Neill, ledamot av London Assembly (UK-PPE)),

och av följande skäl:

- 1) Trängsel i trafiken och föroreningar i våra städer och regioner för med sig ökade kostnader för företagen samt inverkar negativt på transportsystemets effektivitet och försämrar miljön och folkhälsan.
- 2) Avgiftsbeläggning av infrastrukturen är bara ett av de många verktyg som kan utnyttjas för att säkerställa en hållbarare och effektivare användning av transportinfrastrukturen.
- 3) Nuvarande beskattningsnivåer och avgifter för vägtransport är inte baserade på beräkningar av de reella kostnaderna. Det bidrar till att konkurrensen mellan medlemsstater snedvrids eftersom miljömässiga och sociala kostnader inte beaktas, vilket i sin tur resulterar i svårigheter i samband med infrastrukturinvesteringar.
- 4) Godstransporterna är av grundläggande betydelse för den europeiska integrationen och för den ekonomiska och sociala utvecklingen i regionerna.
- 5) Myndigheter som ansvarar för vägar med tung internationell godstransport står i dagsläget för kostnaderna, vilket kan innebära en orättvis ekonomisk börda för dem.
- 6) I enlighet med artikel 6 i EG-fördraget skall EU integrera miljöskyddskraven i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik i syfte att främja en hållbar utveckling.
- 7) Europeiska rådet i Göteborg placerade en ändrad balans mellan de olika transportsätten i centrum för strategin för en hållbar utveckling.
- 8) I förslagspaketet till stöd för utvecklingen av transeuropeiska nätverk ingår ett förslag till direktiv om driftskompatibilitet mellan vägtullsystem i gemenskapen som behandlas i ett annat yttrande (CdR 185/2003 fin) (1).

Yttrandet antogs enhälligt vid Regionkommitténs 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 11 februari).

(1) EUT C 73, 23.3.2004, s. 54.

1) Regionkommitténs synpunkter

Regionkommittén välkomnar översynen av den gemensamma EU-ramen för avgifter på tunga godsfordon för användning av vissa vägar i syfte att säkerställa rättvisa villkor på inre marknaden för operatörer av tunga godstransportfordon jämfört med andra transportsätt.

Regionkommittén anser att denna ram bör bidra till att säkerställa effektiva transportsystem på inre marknaden genom att påverka utnyttjandet av väginfrastrukturen och försöka komma till rätta med frågor som rör överbelastning av trafiken, kostnader för omfattande väganvändning, underhåll av infrastruktur och effektiv anläggning av ny infrastruktur.

Regionkommittén stöder principen om att förorenaren betalar och den territoriella principen (som går ut på att kostnader betalas där de uppstår). Ett rättvist betalningssystem bör införas för väganvändning oberoende av var användarna kommer ifrån.

Kommittén välkomnar översynen av avgiftssystemet. Det nya förslaget skulle på ett mer korrekt sätt återspegla lokala sociala och miljömässiga faktorer, men anser att avgifterna bör baseras på de sammanlagda externa kostnaderna.

Kommittén anser att bättre förvaltning av utnyttjandet av väginfrastruktur kommer att bidra till säkrare vägar, och påpekar samtidigt att frågan om trafiksäkerhet behandlas i ett annat yttrande.

1. Tillämpning

1.1 Kommittén ställer sig positiv till att tillämpningsområdet för EU-ramen begränsas till tunga godstransportfordon som väger över 3,5 ton och till transeuropeiska nät samt eventuella alternativa vägar i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Kommittén ser även positivt på att kommissionens förslag innebär att det står medlemsstaterna fritt att införa vägtullar och/eller trafikavgifter inom hela vägnätet.

1.2 Kommittén anser att lokala och regionala myndigheter måste delta i de beslut som fattas om införande av avgifter inom deras förvaltningsområde för att en lämplig avvägning skall kunna göras mellan å ena sidan lokala och regionala ekonomiska, miljömässiga och sociala intressen och å andra sidan åtgärder för att förhindra en snedvridning av konkurrensen. Lokala och regionala myndigheter måste med medlemsstaternas samtycke själva kunna besluta om huruvida avgifter skall tas ut och i så fall var. Med tanke på en hållbar transportpolitik vore det dock önskvärt om en man för tunga godsfordon kunde införa en harmoniserad minimiavgift som skulle gälla inom hela EU.

1.3 Kommittén gläder sig åt att problemet med trafiköverlytning uttryckligen omnämns, och efterlyser största möjliga flexibilitet när det gäller utformningen av avgiftssystemen för att säkerställa att alternativa mindre vägar inte utnyttjas för att undvika större vägar eller huvudleder.

1.4 Kommittén anser att medlemsstaterna i enlighet med subsidiaritetsprincipen inte skall behöva begära tillstånd av kommissionen för att införa avgifter på andra vägar.

1.5 Regionkommittén anmodar kommissionen att främja en teknisk dialog mellan kommissionens handläggare och sakkunniga från de lokala och regionala myndigheterna i samband med utformningen av politiken och i utarbetandet av transportpolitiken.

2. Systemens utformning

2.1 Kommittén instämmer i att ett överskådligt avgiftssystem är en förutsättning för att man skall uppnå acceptans bland användarna.

2.2 Regionkommittén beklagar dock att kommissionens nya förslag inte ligger i linje med det ursprungliga förslaget i vitboken från 2001 "Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden" i det avseendet att enbart infrastrukturkostnader och icke-täckta kostnader för trafikolyckor kan användas som utgångspunkt vid beräkningen av kostnader för infrastruktur. Regionkommittén ställde sig bakom det förslag i kommissionens vitbok från 1998 om rättvis betalning för infrastruktur användning som gick ut på att avgifterna var baserade på marginalkostnader som återspeglar samtliga externa kostnader.

2.3 Regionkommittén anmodar kommissionen att fortsätta att sträva efter en gemensam metodik med vars hjälp alla relevanta externa kostnader kan kvantifieras, helst på grundval av marginalkostnaderna, så att en noggrann bedömning kan göras av om det är önskvärt eller praktiskt möjligt att inkludera sådana kostnader i avgiftssystemet med tanke på eventuella nackdelar för näringslivet och konkurrenskraften.

2.4 Kommittén delar kommissionens uppfattning att fordons inverkan på infrastrukturen och miljön också bör tas med i kostnadsberäkningarna. I förslagen hänvisas till fordonens vikt, axelkonstruktioner, motortyper och utsläppsnivåer, vilket innebär att lokala och regionala myndigheter och kontor kan komma att belastas eftersom de eventuellt måste testa fordonen eller vidta åtgärder för att säkerställa att minimistandarderna efterlevs. Kommittén påpekar emellertid att inte alla organ som testar fordon har den information som krävs rörande typgodkännande och registrering av lastbilar.

2.5 Kommittén uppmanar emellertid kommissionen att se över förslagen om skadeklasser i Bilaga III. Detta gäller särskilt det till synes orimliga fallet där en fordonskombination (ledade fordon och fordon med släp) med en tillåten högsta lastvikt på 36–40 ton på 3 + 3 axlar klassificeras som skadeklass I, densamma som för ett motorfordon med två axlar med en tillåten högsta lastvikt på 3,5–7,5 ton. De ovannämnda fordonskategoriernas faktiska påfrestning på vägnätet står inte i relation till de föreslagna vägavgifterna.

2.6 Kommittén ställer sig positiv till att det blir möjligt att anpassa avgifterna efter lokala faktorer så att särskild hänsyn kan tas till högre befolkningstäthet och ett områdes miljökänslighet.

2.7 Regionkommittén anmodar kommissionen att precisera definitionen av känsliga områden för vilka avgifter skall kunna höjas till 50 %. Den nuvarande definitionen är för vag och ger utrymme för stora tolkningsskillnader mellan medlemsstaterna. Det område som omfattas av (den även av EU ratificerade) Alpkonventionen utgör ett kriterium för Alpmrådets territoriella avgränsning.

2.8 Kommittén ställer sig också positiv till att vägtullarna kan varieras i förhållande till tidpunkten på dygnet och trängselnivån för att säkerställa att fraktoperatörerna på bästa sätt kan utnyttja vägnätet.

2.9 Kommittén anser att avgifterna även bör kunna variera beroende på vilken dag det är och inte enbart på tiden på dygnet och på färdriktningen, under förutsättning att de genomsnittliga kostnader som tas ut ligger i linje med EU:s riktlinjer.

2.10 Kommittén uppmanar kommissionen att stryka begränsningen av avgiftsdifferentieringen för hantering av trafiköverbelastning. Genom denna begränsning minskar systemets effektivitet eftersom man i vissa fall skulle behöva fastställa trafikavgifterna till mer än dubbla miniminivån för att uppnå relativt fri trafikrörlighet. Myndigheterna bör själva kunna fastställa avgiften på en verksam nivå med beaktande av lokala förhållanden, och med proportionalitet som vägledande princip.

2.11 I mer perifera och svårtillgängliga områden i unionen blir import- och exporttransportsträckorna oundvikligen längre. Avgifter på grundval av det tillryggalagda avståndet kan i dessa fall få en oproportionerligt stor inverkan på de lokala ekono-

mierna. Kommittén anser att detta är oroväckande. Variationer bör därför tillåtas för att motverka denna inverkan.

2.12 Kommittén delar kommissionens uppfattning att variationer i avgifter måste stå i proportion till det eftersträfvade målet för att förhindra orättvis konkurrens på marknaden.

2.13 Kommittén välkomnar möjligheten att uppväga avgifterna genom att införa skattelättnader, främst med avseende på årlig fordonsbeskattning.

2.14 Regionkommittén ifrågasätter än en gång om den befintliga gemenskapspolitiken på området räcker för att påskynda användningen av renare teknik och renare bränslen. Kommittén anser att kommissionen bör sträva efter att integrera politiken på detta område med politiken för en avgiftsbeläggning av infrastrukturen, så att båda dessa områden bidrar till att gemenskapen uppnår målen att reducera trafikbelastningen och de skadliga utsläppen.

2.15 Kommittén uppmanar kommissionen att investera i tekniska undersökningar för att utveckla avgiftssystemet för användning av väginfrastrukturen, i synnerhet vad gäller beräkning av marginalkostnader, inbegripet alla externa kostnader.

3. Att använda inkomsterna från avgifterna

3.1 Kommittén är övertygad om att välfungerande infrastruktur är avgörande för ekonomisk och social sammanhållning mellan regioner i Europa. Med tanke på det ökade trafiktrycket på vägarna är det viktigt att få till stånd en attitydförändring när det gäller val av transportmedel och främja hållbara transportsätt. Därför är det viktigt med användbara alternativ som är lika konkurrenskraftiga och effektiva som de traditionella transportsätten.

3.2 Kommittén ställer sig positiv till att intäkterna från avgifter på transportrelaterade tjänster öronmärks, eftersom det spelar en viktig roll när det gäller att övertyga medborgarna om det positiva i ett vägavgiftssystem. Kommittén föreslår emellertid också att det skall vara tillåtet att använda inkomsterna från vägavgiftssystemet för att ersätta de förluster som en sänkning av fordons- eller bränsleskatten ger.

3.3 ReK anser dock att medlemsstaterna samt de lokala och regionala myndigheterna i enlighet med subsidiaritetsprincipen själva bör kunna besluta om hur intäkterna från det föreslagna avgiftssystemet skall användas, i synnerhet när det gäller intäkter från avgifter på vägar som de själva är ansvariga för.

3.4 Kommittén anser att möjligheten att korsfinansiera alternativa transportsätt uttryckligen bör omnämnas i anslutning till alla avgifter i syfte att främja mer hållbara transportsätt. Detta bör inte enbart gälla för känsliga områden där högre avgiftsnivåer tillämpas.

3.5 Regionkommittén uppmanar medlemsstaterna att förbättra alternativa transportsätt som kan bidra till att avhjälpa problemet med trafikstockningar och främja ett byte till nya transportsätt för godstransporter.

3.6 Kommittén anser att det inte är nödvändigt att inrätta en nationell övervakningsmyndighet i alla medlemsstater. Skulle sådana övervakningsmyndigheter ändå inrättas är det mycket viktigt att representanter för lokala och regionala myndigheter ingår i dessa. Medlemsstaterna samt de lokala och regionala myndigheterna bör själva bestämma hur finansieringen skall övervakas och skötas. De bör anta lämpliga öppna förfaranden för redovisningen av de insamlade avgifterna och för hur de används på transportområdet. Förfarandena bör vara överskådliga för samtliga berörda aktörer.

3.7 Kommittén påpekar att finansieringen av de transeuropeiska transportnäten behandlas i ett separat yttrande.

4. Avgifter i städer

4.1 Regionkommittén noterar att många lokala och regionala myndigheter har infört, eller strävar efter att införa, en politik för avgiftsbeläggning av vägar. Utgångspunkten är ett system som tar hänsyn till avstånd eller tid och inbegriper vägtullar eller "vinjetter" ⁽²⁾.

4.2 Kommittén välkomnar att kommissionen i direktivförslaget i enlighet med subsidiaritetsprincipen uttryckligen fastslår att vägavgifter och trängselavgiftssystem för städer även fortsättningsvis skall falla inom medlemsstaternas och deras lokala och regionala myndigheters ansvarsområde, och att de inte begränsas av principerna i direktivet, utan precis som i dag enbart regleras av allmänna bestämmelser i fördraget.

4.3 ReK noterar att Eurovinjett-direktivet inte är tillämpligt på vägar i städer eller lokala vägar, bortsett från de fall där avgifter tas ut för alternativa vägar eller vägar som ingår i det transeuropeiska centralnätet.

4.4 ReK betonar därför följande:

- Man bör undvika dubbla avgifter och överlappning mellan nationella system och system särskilt utformade för städer, i synnerhet där det centrala vägnätet täcker genomfartsvägarna i stadsområdena.
- Olika principer för kostnadsberäkning kan tillämpas för lokala överbelastningssystem som är inriktade på hantering av efterfrågesidan. Lokala och regionala myndigheter kan välja att införa avgiftssystem baserade på marginalkostnader snarare än de genomsnittliga kostnaderna, vilket kommissionen fastslår i Eurovinjett-direktivet. Om direktivets tillämpningsområde i framtiden utvidgas till att omfatta andra vägar och väganvändare måste utgångspunkten för avgiftssystemet ses över eftersom då andra sociala, ekonomiska och miljömässiga faktorer spelar in.

5. Konsekvensanalys

5.1 Regionkommittén uppmanar kommissionen att överväga avgiftssystemets effekter på följande områden när den skall rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av direktivet och dess effekter år 2008:

- Avgiftssystem för gator i städer och lokala vägar.
- Avsides belägna områden.
- Små fraktföretag som främst är verksamma på hemmaplan eller lokalt.

Detta får dock inte innebära en onödig ökning av arbetsbördan för medlemsstaterna eller deras regioner.

2) Regionkommitténs rekommendationer

Ändringsförslag

Rekommendation 1

Skälen – ändringsförslag

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(5) När medlemsstaterna beslutar sig för att införa vägtullar är det nödvändigt att de även tar hänsyn till de kostnader för olyckor som inte täcks av försäkringar utan som uppbärs av samhället.	(5) När medlemsstaterna beslutar sig för att införa vägtullar är det nödvändigt att de även tar hänsyn till samtliga externa kostnader, inklusive trängsel-, hälso- och miljökostnader samt de kostnader för olyckor som inte täcks av försäkringar utan som uppbärs av samhället, så att man i framtiden kan enas om en gemensam kvantifieringsmetod som även beaktar konsekvenserna för näringslivet och konkurrenskraften.

⁽²⁾ Vinjetter är vanliga i hela gemenskapen. Kuponger eller tillstånd som kallas för vinjetter ingår i en form av vägtullar som används på motorvägar.

Motivering

I avgifterna bör alla externa utgifter beaktas, inte enbart kostnader för olyckor, så att de verkliga sociala, miljömässiga och ekonomiska kostnader som uppkommer genom väganvändning återspeglas.

Rekommendation 2

Skälen – ändringsförslag

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(8) Den ekonomiska bördan för vägtransportsektorn bör i möjligaste mån inte ökas utan fördelas på ett annorlunda sätt genom att ett system med fasta skatter och avgifter ersätts med ett avgiftssystem som är kopplat till användningen. När medlemsstaterna inför vägtullar och/eller vägavgifter måste de därför kunna minska de årliga fordonsskatterna, i förekommande fall till en nivå som ligger under de miniminivåer som fastställs i bilaga I till direktiv 1999/62/EG.	(8) Den ekonomiska bördan för vägtransportsektorn bör i möjligaste mån inte ökas utan fördelas på ett annorlunda sätt genom att ett system med fasta skatter och avgifter skall ersättas med ett avgiftssystem som är kopplat till användningen. När medlemsstaterna inför vägtullar och/eller vägavgifter måste de därför kunna minska de årliga fordonsskatterna, i förekommande fall till en nivå som ligger under Vid en fordonsskattesänkning får de miniminivåer som fastställs i bilaga I till direktiv 1999/62/EG inte underskridas.

Motivering

Vid en fordonsskattesänkning får de miniminivåer som fastställs i bilaga I till direktiv 1999/62/EG av principiella skäl inte underskridas. Ett underskridande av dessa miniminivåer skulle få oacceptabla följder, bl.a. skulle det innebära följande:

- En försvagning av de miljömässiga styrningseffekterna av utsläppsrelaterade fordonsskatter.
- En oacceptabel snedvridning av fordonsskattenivån för lastbilar i förhållande till personbilar. För många personbilar skulle det kunna innebära betydligt högre fordonsskatt än för tunga lastfordon. Detta går stick i stäv mot själva syftet med fordonsskatten, som i praktiken (om än inte juridiskt sett) tas ut för att kompensera för vägkostnaderna.

Rekommendation 3

Skäl 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(9) När det gäller finansieringen av infrastrukturerna bör ansträngningarna för att minska trängseln och för att färdigställa infrastrukturerna för det transeuropeiska nätet intensifieras. För att säkerställa utvecklingen av transportnätet i sin helhet bör inkomsterna från avgifterna användas för underhåll av väginfrastrukturerna samt komma transportsektorn till godo för att bidra till en balanserad utveckling av all infrastruktur.	(9) När det gäller finansieringen av infrastrukturerna bör ansträngningarna för att minska trängseln och för att färdigställa infrastrukturerna för det transeuropeiska nätet intensifieras. För att säkerställa utvecklingen av transportnätet i sin helhet bör inkomsterna från avgifterna användas för underhåll av väginfrastrukturerna samt komma transportsektorn till godo, i synnerhet när det gäller alternativa hållbara transportsätt, för att bidra till en balanserad utveckling av all infrastruktur. Med detta som mål kan de även användas för att balansera följderna av sänkt fordons- eller bränsleskatt.

Motivering

Möjligheten att korsfinansiera alternativa transportsätt bör uttryckligen omnämnas i fråga om alla avgifter i syfte att främja mer hållbara transportsätt. Detta bör inte enbart gälla känsliga områden där högre avgifter tillämpas.

Rekommendation 4

Skälen

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(13) För att säkerställa att bestämmelserna i direktivet tillämpas på ett korrekt sätt skall medlemsstaterna utse en oberoende myndighet för att övervaka väginfrastrukturerna. Denna myndighet har en nyckelroll för att, genom en lämplig kontroll, säkerställa en balanserad användning av de disponibla medlen. Enkla och tydliga regler måste därför inrättas avseende möjligheten att främja synergieffekter mellan infrastrukturerna för konkurrerande transportsätt i samma korridor.	(13) För att säkerställa att bestämmelserna i direktivet tillämpas på ett korrekt sätt skall medlemsstaterna utse en oberoende myndighet för att övervaka väginfrastrukturerna. Denna myndighet har en nyckelroll för att, genom en lämplig kontroll, säkerställa anta öppna redovisningsförfaranden för att trygga en balanserad användning av de disponibla medlen. Enkla och tydliga regler måste därför inrättas avseende möjligheten att främja synergieffekter mellan infrastrukturerna för konkurrerande transportsätt i samma korridor.

Motivering

Det är inte nödvändigt att inrätta en nationell övervakningsmyndighet i alla medlemsstater. Medlemsstaterna bör själva avgöra hur finansieringen skall övervakas och administreras. Medlemsstaterna bör anta lämpliga öppna förfaranden för redovisningen av de insamlade avgifterna och för hur dessa används på transportområdet.

Rekommendation 5

Skälen

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(14) Det krävs fortfarande ytterligare tekniska framsteg för att utveckla avgiftssystemet för användning av väginfrastrukturerna. Ett förfarande bör införas för att göra det möjligt för kommissionen att anpassa kraven i direktiv 1999/62/EG till de tekniska framstegen och att rådfråga medlemsstaterna om detta. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.	(14) Det krävs fortfarande ytterligare tekniska framsteg för att utveckla avgiftssystemet för användning av väginfrastrukturerna, i synnerhet vad gäller beräkningen av marginalkostnader som omfattar alla externa kostnader. Ett förfarande bör införas för att göra det möjligt för kommissionen att anpassa kraven i direktiv 1999/62/EG till de tekniska framstegen och att rådfråga medlemsstaterna om detta. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

Motivering

Det finns många olika metoder för att beräkna marginalkostnader som omfattar alla externa kostnader. ReK framhåller att dessa metoder bör undersökas närmare så att en konsekvent alleuropeisk strategi kan antas.

Rekommendation 6

Punkt 3 a genom vilken artikel 7 punkt 2 ändras – stryk delvis

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Vägtullarna och vägavgifterna skall tillämpas på fastställda fordon och på det transeuropeiska vägnätet. Medlemsstaterna får utvidga vägtullarna och vägavgifterna till att omfatta andra vägar i huvudledsnätet. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 skall utvidgningen till dessa övriga vägar underkastas förfarandet i artikel 9c.5.	2. Vägtullarna och vägavgifterna skall tillämpas på fastställda fordon och på det transeuropeiska vägnätet. Medlemsstaterna får utvidga vägtullarna och vägavgifterna till att omfatta andra vägar i huvudledsnätet. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 skall utvidgningen till dessa övriga vägar underkastas förfarandet i artikel 9c.5.

Motivering

I enlighet med subsidiaritetsprincipen skall medlemsstaterna inte behöva begära tillstånd av kommissionen för att införa avgifter på andra vägar.

Rekommendation 7

Punkt 1 b genom vilken artikel 2 b ändras

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
kostnader för uppbyggnad: de kostnader som är förknippade med uppbyggnaden, i förekommande fall även omfattande kostnaden för ränta på investerat kapital, för ny infrastruktur eller för infrastruktur som inte färdigställs före den ...[15 år före ikraftträdandet av detta direktiv],	kostnader för uppbyggnad: de kostnader som är förknippade med uppbyggnaden, i förekommande fall även omfattande kostnaden för ränta på investerat kapital, för ny infrastruktur eller för infrastruktur som inte färdigställs före den ...[15 30 år före ikraftträdandet av detta direktiv],

Motivering

Att begränsa de kostnader som får tillgodoräknas skulle missgynna de medlemsstater som redan på ett tidigt stadium investerat i ett vägnät av hög kvalitet.

Rekommendation 8

Punkt 3 f genom vilken artikel 7.9 ändras

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
9. Kostnaderna för de viktade genomsnittliga vägtullar som är förknippade med kostnaderna för uppbyggnad, drift och utveckling av det berörda infrastrukturnätet, inbegripet infrastrukturkostnader som syftar till att minska buller, och de kostnader som motsvarar infrastrukturförvaltarens faktiska betalningar för objektiva miljöfaktorer t.ex. förorening av marken samt direkta eller indirekta kostnader för olyckor som inte bestrids av ett försäkringsbolag skall samhället stå för. Beräkningen av kostnaden för de viktade genomsnittliga vägtullarna skall göras, vad gäller uppbyggnadskostnaderna, utan att det påverkar tillämpningen av de befintliga koncessionsavtalen vid [ikraftträdande av detta direktiv].	9. Kostnaderna för de viktade genomsnittliga vägtullar som är förknippade med kostnaderna för uppbyggnad, drift och utveckling av det berörda infrastrukturnätet, inbegripet infrastrukturkostnader som syftar till att minska buller, och de kostnader som motsvarar infrastrukturförvaltarens faktiska betalningar för objektiva miljö- och hälsofaktorer t.ex., från förorening av marken samt till direkta eller indirekta kostnader för olyckor som inte bestrids av ett försäkringsbolag, skall samhället stå för. Beräkningen av kostnaden för de viktade genomsnittliga vägtullarna skall göras, vad gäller uppbyggnadskostnaderna, utan att det påverkar tillämpningen av de befintliga koncessionsavtalen vid [ikraftträdande av detta direktiv].

Motivering

Vid fastställande av vägavgifter bör samtliga externa utgifter beaktas, inte bara kostnaderna för olyckor, så att de verkliga sociala, miljömässiga och ekonomiska kostnader som uppkommer genom användning av vägnätet återspeglas.

Rekommendation 9

Punkt 3 h genom vilken artikel 7.11 ändras

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>11. I undantagsfall för infrastruktur i områden som är särskilt känsliga, bl.a. bergsområden, och efter det att kommissionen rådfrågats i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9c.5, får en uppräknings tillämpas för vägtullarna för att täcka en korsfinansiering av investeringskostnaderna för andra transportinfrastrukturer av stort europeiskt intresse i samma korridor eller transportområde. Uppräkningen får inte överstiga 25 % av vägtullarna. Tillämpningen av denna bestämmelse skall underkastas de ekonomiska planerna för de berörda infrastrukturerna och en kostnads/intäktsanalys för det nya infrastrukturprojektet. När det gäller nya gränsöverskridande projekt måste tillämpningen av denna bestämmelse godkännas av de berörda medlemsstaterna.</p> <p>Om kommissionen anser att den planerade uppräknings inte motsvarar de villkor som fastställts i denna punkt skall den begära in ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 9c.1. Den kan avslå de avgiftsplaner som den berörda medlemsstaten har lämnat in i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9c.2.</p> <p>När kommissionen meddelar den berörda medlemsstaten att den avser att begära in ett yttrande från kommittén skall den förfallotid på 30 dagar som nämns i artikel 2 i rådets beslut som avses i artikel 9c.5 upphävas.</p>	<p>11. I undantagsfall för infrastruktur i områden som är särskilt känsliga, bl.a. bergsområden och de områden i Alporna som omfattas av Alpkonventionen, och efter det att kommissionen rådfrågats i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9c.5, får en uppräknings tillämpas för vägtullarna för att täcka en korsfinansiering av investeringskostnaderna för andra transportinfrastrukturer av stort europeiskt intresse och för att täcka kostnaderna för alternativa åtgärder för att få till stånd en avlastning av vägtransporterna eller för miljöskyddsåtgärder i samma korridor eller transportområde. Uppräkningen får inte överstiga 25 50 % av vägtullarna. Tillämpningen av denna bestämmelse skall underkastas de ekonomiska planerna för de berörda infrastrukturerna och en kostnads/intäktsanalys för det nya infrastrukturprojektet. När det gäller nya gränsöverskridande projekt måste tillämpningen av denna bestämmelse godkännas av de berörda medlemsstaterna.</p> <p>Om kommissionen anser att den planerade uppräknings inte motsvarar de villkor som fastställts i denna punkt skall den begära in ett yttrande från den kommitté som avses i artikel 9c.1. Den kan avslå de avgiftsplaner som den berörda medlemsstaten har lämnat in i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9c.2.</p> <p>När kommissionen meddelar den berörda medlemsstaten att den avser att begära in ett yttrande från kommittén skall den förfallotid på 30 dagar som nämns i artikel 2 i rådets beslut som avses i artikel 9c.5 upphävas.</p>

Motivering

I Alpkonventionen ges en definition av känsliga områden. Korsfinansiering skall inte bara kunna ske för att förbättra trafikinfrastrukturen, utan även för alternativa åtgärder för att få till stånd en avlastning av vägtransporterna eller för miljöskyddsåtgärder. Slutligen bör inte en uppräknings i känsliga områden begränsas till 25 %, utan bör kunna vara högre och flexibla.

Rekommendation 10

Punkt 3 g genom vilken artikel 7.10 ändras – ändra punkten

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>10. Utan att det påverkar tillämpningen av de viktade genomsnittliga vägtullar som avses i punkt 9 får medlemsstaterna variera vägtullssatserna i enlighet med följande:</p> <p>a) de olika fordonstyperna, beroende på vilken klass de tillhör och i förhållande till hur allvarliga skador de orsakar vägarna i enlighet med bilaga III, samt deras EURO-utsläppsklass i enlighet med bilaga 0,</p> <p>b) tidpunkt på dygnet och trängselnivå på den berörda vägsträckan, under förutsättning att ingen vägtull överstiger den vägtull som införts under den billigaste tiden på dagen med mer än 100 %,</p> <p>c) den berörda vägsträckan på vägnätet, i enlighet med områdets miljö känslighet, befolkningstäthet eller olycksrisk.</p> <p>Alla variationer på vägtullarna beroende på de olika typerna av fordon, tidpunkt på dygnet, trängselnivå och vägsträcka skall stå i proportion till målet.</p> <p>Medlemsstaterna måste senast den 1 juli 2008 variera sina vägtullssatser beroende på den berörda vägsträckan på vägnätet, i enlighet med punkt c).</p>	<p>10. Utan att det påverkar tillämpningen av de viktade genomsnittliga vägtullar som avses i punkt 9 får medlemsstaterna variera vägtullssatserna i enlighet med följande:</p> <p>a) de olika fordonstyperna, beroende på vilken klass de tillhör och i förhållande till hur allvarliga skador de orsakar vägarna i enlighet med bilaga III, samt deras EURO-utsläppsklass i enlighet med bilaga 0,</p> <p>b) typ av dag och färdriktning,</p> <p>c) tidpunkt på dygnet och trängselnivå på den berörda vägsträckan, under förutsättning att ingen vägtull överstiger den vägtull som införts under den billigaste tiden på dagen med mer än 100 %,</p> <p>d) den berörda vägsträckan på vägnätet, i enlighet med områdets miljö känslighet, befolkningstäthet, perifera läge eller olycksrisk.</p> <p>Alla variationer på vägtullarna beroende på de olika typerna av fordon, tidpunkt på dygnet, trängselnivå och vägsträcka skall stå i proportion till målet.</p> <p>Medlemsstaterna måste senast den 1 juli 2008 variera sina vägtullssatser beroende på den berörda vägsträckan på vägnätet, i enlighet med punkt c).</p>

Motivering

Om avgifterna skall utnyttjas som verksamt instrument för att hantera efterfrågan måste man ta hänsyn till alla faktorer som påverkar användningen av vägarna, exempelvis dagtyp (vardag, helgdag). Det bör gå att variera avgiften beroende på färdriktningen vissa tider på dagen.

Begränsningen av avgiftsdifferentieringen för hantering av trafiköverbastning bör strykas. Genom begränsningen minskar systemets effektivitet, eftersom man i vissa fall skulle behöva fastställa trafikavgifterna till mer än dubbla miniminivån för att uppnå relativt fri trafikörslighet. Myndigheter bör själva kunna fastställa avgiften på en verksam nivå med beaktande av lokala förhållanden och med proportionalitet som främsta vägledande princip.

Import- och exporttransporterna till mer perifera och svårtillgängliga områden inom unionen blir oundvikligen längre. Avgifter som bygger på det tillryggalagda avståndet kan i dessa fall få en oproportionerligt stor inverkan på de lokala ekonomierna. Variationer bör därför tillåtas för att motverka detta.

Rekommendation 11

Punkt 4 genom vilken artikel 7b ändras – ändra punkten

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget, och om inte annat följer av de andra bestämmelserna i gemenskapsrätten, får medlemsstaterna vid införandet av ett system med vägtullar och/eller vägavgifter för användning av infrastrukturerna, bevilja en kompensation för dessa avgifter bl.a. genom en minskning av de satser som skall tillämpas på fordonsskatterna, i förekommande fall till en nivå som är lägre än den minimisats som fastställs i bilaga I.	1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget, och om inte annat följer av de andra bestämmelserna i gemenskapsrätten, får medlemsstaterna vid införandet av ett system med vägtullar och/eller vägavgifter för användning av infrastrukturerna, bevilja en kompensation för dessa avgifter bl.a. genom en minskning av de satser som skall tillämpas på fordonsskatterna eller bränsleskatterna. i förekommande fall till en nivå som är lägre än den minimisats som fastställs i bilaga I.

Motivering

Det bör uttryckligen anges i direktivet att medlemsstaterna kan kompensera vägavgifterna genom att minska bränsleskatterna. En minskning av bränsleskatterna är en rättvisare metod för att säkerställa att alla väganvändare, oberoende av nationalitet, behandlas lika på inre marknaden.

Rekommendation 12

Punkt 6 genom vilken artikel 8a införs – stryk och ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
6) Följande artikel skall införas som artikel 8a och 8b: 'Artikel 8a 1. Varje medlemsstat skall utse en oberoende myndighet för övervakning av infrastrukturerna. 2. Den oberoende myndigheten för övervakning av infrastrukturerna skall kontrollera att vägtulls- och/eller vägavgiftssystemet fungerar på ett sätt som garanterar öppenhet och icke-diskriminering mellan operatörerna. 3. Utan att det påverkar de privata koncessionsinnehavarnas oberoende skall den oberoende myndigheten för övervakning av infrastrukturerna kontrollera att inkomsterna från vägtullar och eller vägavgifter för användning av transportinfrastrukturerna används för hållbara projekt i transportsektorn. 4. Den oberoende myndigheten för övervakning av infrastrukturerna skall främja synergieffekter genom en samordning mellan olika finansieringskällor vid finansieringen av transportinfrastrukturerna. 5. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om utnämningen av den oberoende myndigheten för övervakning av infrastrukturerna samt om dess ansvarsområden. Artikel 8b De rabatter eller minskningar som eventuellt beviljats på vägtullarna är begränsade till de faktiska besparingarna av infrastrukturoperatörens administrativa kostnader. För att fastställa rabattnivån skall det inte tas hänsyn till de kostnadsbesparingar som redan gjorts för de vägtullar som tas ut.'	6) Följande artikel skall införas som artikel 8a och 8b: 'Artikel 8a 1. Varje medlemsstat skall utse en oberoende myndighet för övervakning av infrastrukturerna. 2. Den oberoende myndigheten för övervakning av infrastrukturerna skall kontrollera att vägtulls- och/eller vägavgiftssystemet fungerar på ett sätt som garanterar öppenhet och icke-diskriminering mellan operatörerna. 3. Utan att det påverkar de privata koncessionsinnehavarnas oberoende skall den oberoende myndigheten för övervakning av infrastrukturerna kontrollera att inkomsterna från vägtullar och eller vägavgifter för användning av transportinfrastrukturerna används för hållbara projekt i transportsektorn. 4. Den oberoende myndigheten för övervakning av infrastrukturerna skall främja synergieffekter genom en samordning mellan olika finansieringskällor vid finansieringen av transportinfrastrukturerna. 5. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om utnämningen av den oberoende myndigheten för övervakning av infrastrukturerna samt om dess ansvarsområden. 'Artikel 8b De rabatter eller minskningar som eventuellt beviljats på vägtullarna är begränsade till de faktiska besparingarna av infrastrukturoperatörens administrativa kostnader. För att fastställa rabattnivån skall det inte tas hänsyn till de kostnadsbesparingar som redan gjorts för de vägtullar som tas ut.'

Motivering

Det är inte nödvändigt att inrätta en nationell övervakningsmyndighet i alla medlemsstater. Medlemsstaterna bör själva avgöra hur finansieringen skall övervakas och administreras. Medlemsstaterna bör anta lämpliga öppna förfaranden för redovisningen av de insamlade avgifterna och för hur dessa används på transportområdet.

Rekommendation 13

Punkt 6 b genom vilken artikel 9 ändras – ändra punkten

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) Punkt 2 skall ersättas med följande:</p> <p>”2.Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.11 skall inkomsterna från vägtullarna och/eller vägavgifterna användas i underhållet av den väginfrastruktur på vilken avgifterna tillämpas samt i hela transportsektorn, med hänsyn tagen till en balanserad utveckling av transportnäten.”</p>	<p>b) Punkt 2 skall ersättas med följande:</p> <p>”2.Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.11 skall inkomsterna från vägtullarna och/eller vägavgifterna användas i underhållet av den väginfrastruktur på vilken avgifterna tillämpas samt i hela transportsektorn, inklusive hållbara alternativa transportsätt, med hänsyn tagen till en balanserad utveckling av transportnäten. Med detta som mål kan de även användas för att balansera följderna av sänkt fordonsskatt.”</p>

Motivering

Möjligheten att korsfinansiera alternativa transportsätt bör uttryckligen anges beträffande alla avgifter i syfte att främja mer hållbara transportsätt. Detta bör inte enbart gälla känsliga områden där högre avgifter tillämpas.

Det bör även nämnas att avgifter får införas för att finansiera utjämnande skattesänkningar.

Bryssel den 11 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter Straub

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken 'Nya insatser för Europas ungdom' – Förslag till gemensamma mål för delaktighet och information för ungdomar efter rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet"

(2004/C 109/05)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken "Nya insatser för Europas ungdom" – Förslag till gemensamma mål för delaktighet och information för ungdomar efter rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet, KOM(2003) 184 slutlig,

Europeiska kommissionens beslut av den 14 april 2003 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i denna fråga,

presidiets beslut av den 1 juli 2003 att ge utskottet för kultur och utbildning i uppdrag att utarbeta ett yttrande om detta ämne,

kommissionens vitbok "Nya insatser för Europas ungdom" (KOM(2001) 681 slutlig) och ReK:s yttrande om denna fråga (CdR 389/2001 fin (1)),

kommissionens arbetsdokument "Granskningsrapport med medlemsstaternas svar på kommissionens frågeformulär om delaktighet och information för ungdomar", artikel 149 i EG-fördraget,

rådets resolution av den 27 juni 2002 om nya ramar för samarbetet på ungdomsområdet, (KOM(2001) 681 slutlig),

rådets resolution av den 27 juni 2002 om livslångt lärande (2),

rådets resolution av den 28 juni 2001 om främjande av ungdomars initiativförmåga, företagsamhet och kreativitet: från utanförskap till makt,

rådets resolution av den 30 maj 2002 om europeiskt samarbete på ungdomsområdet,

det utkast till yttrande (CdR 309/2003 rév. 1) som antogs av utskottet för kultur och utbildning den 5 december 2003 (föredragande: Jens Kramer Mikkelsen (DK-PSE), överborgmästare i Köpenhamns kommun,

och av följande skäl:

- 1) Det är viktigt för Europas framtid att man på alla nivåer bekämpar den tilltagande avpolitiseringsen särskilt bland ungdomar, trots deras ökande utbildningsnivå. Forskning visar att ungdomars demokratiska handlande är starkt förknippat med deras omedelbart intressebetonade aktiviteter.
- 2) Lokala och regionala myndigheter spelar en avgörande roll i europeisk ungdomspolitik eftersom det är dessa myndigheter som har kontakt med ungdomarna och det är på denna nivå som ungdomarna i skolan och på fritiden gör sina första demokratiska erfarenheter som medaktörer i ett demokratiskt samhälle.
- 3) Ungdomspolitiken i Europa måste vara en sammanhängande politik för och med ungdomarna som omfattar de berörda förvaltningarna och politiska fackområdena, och därmed möjliggöra ett bättre utnyttjande av de resurser som finns på området.

(1) EGT C 287, 22.11.2002, s. 6.

(2) EUT C 163, 9.7.2003.

- 4) Rådets resolution av den 24 november 2003 om samarbetet på ungdomsområdet i framtiden (CONS 1475/03).
- 5) Artikel III-182 i konventets utkast till författning för Europeiska unionen.
- 6) Ungdomspolitikerna i Europa måste vara synliga på alla administrativa och politiska nivåer i alla länder och förmedlas via de kanaler och det språk som ungdomar använder.

Med beaktande av ovanstående antog Regionkommittén följande yttrande vid sin 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 11 februari):

1. Regionkommitténs kommentarer och rekommendationer

1.1 Regionkommittén välkomnar kommissionens tillvägagångssätt i samband med det frågeformulär som skickats till medlemsstaterna och kandidatländerna samt uppskattar samrådet med Europeiska ungdomsforumet och dess policydokument⁽³⁾. Tillvägagångssättet utgör en positiv uppföljning av metoden i vitboken "Nya insatser för Europas ungdom", där många av ländernas ungdomar, experter och politiker på alla nivåer framförde sina synpunkter.

1.2 Regionkommittén har tidigare uttryckt sin tillfredsställelse över tillämpningen av den öppna samordningsmetoden och subsidiaritetsprincipen i den europeiska ungdomspolitikerna, under förutsättning att denna metod fullt ut engagerar lokala och regionala myndigheter. Regionkommittén vill därför i framtiden bli rådfrågad och inte bara informerad när det tas initiativ inom ungdomspolitikerna.

1.3 Regionkommittén delar kommissionens uppfattning att en sammanhängande europeisk ungdomspolitik som tar hänsyn till situationen i de enskilda länderna och de utmaningar och problem som dagens ungdomar står inför kan bidra till att förverkliga de strategiska mål som fastställdes vid Europeiska rådets möten i Lissabon och Barcelona, dvs. att göra EU till "världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi".

1.4 ReK håller med kommissionen om att icke-formell och informell utbildning vid sidan av den formella utbildningen samt insatser för ökad rörlighet är avgörande faktorer i ungdomars personliga utveckling och aktiva medverkan i samhället och att dessa utbildningsformer bör ha hög prioritet inom ungdomspolitikerna på europeisk, nationell, regional och lokal nivå. På europeisk nivå skall dessa målsättningar integreras särskilt i de nya programmen Ungdom och Grundtvig för perioden 2006–2012.

Gemensamma mål för att öka ungdomars delaktighet

1.5 Regionkommittén stöder kommissionens allmänna mål att "vidta och stödja åtgärder som främjar ungdomars aktiva medborgarskap och öka deras medverkan i det demokratiska

⁽³⁾ Implementing Common Objectives to enhance the participation of young people and improve information for young people (25–26 april 2003).

livet", men anser att man måste betona vikten av att ungdomar också medverkar vid utformningen av det konkreta målet för ungdomspolitikerna, och att det skall gälla alla ungdomar.

1.6 ReK instämmer i kommissionens konstaterande att det pågår en tilltagande avpolitisering bland särskilt ungdomar och begär att man vid förverkligandet av de gemensamma målen för ungdomars medverkan i det demokratiska livet skall genomföra en omfattande forskningsinsats om orsakerna till denna tendens. Kommittén anser att det krävs åtgärder för att klargöra dessa orsaker och vända denna tendens.

Öka ungdomars medverkan i lokalsamhället

1.7 ReK instämmer med kommissionen och Europarådets European Charter on the Participation of Young People in Local and Regional Life att lokalsamhället har en avgörande roll. Kommittén uppmanar därför medlemsstaternas regeringar att tillsammans med lokala aktörer skapa rättsliga och finansiella förutsättningar för strävan på lokal nivå att engagera alla ungdomar i det politiska livet.

1.8 Det är av denna anledning som ReK uppmanar och stöder inrättandet av ungdomsråd på lokal nivå.

1.9 Regionkommittén stöder de åtgärder för att engagera ungdomar som föreslagits, men anser att det bör läggas större tyngdpunkt på att män och kvinnor skall delta på lika villkor från tidig ålder. Man bör även engagera grupper av ungdomar som på grund av etniskt eller socialt ursprung, fysiskt eller mentalt funktionshinder eller av andra orsaker har särskilda svårigheter att göra sig hörda i det politiska livet. Kommittén anser att ett försvar för lika tillträde till de demokratiska processerna utgör en orubblig princip.

1.10 Regionkommittén anser att ett bättre samspel mellan å ena sidan privata icke-statliga organisationer, ungdoms- och idrottsföreningar, föreningar i allmänhet och föräldrar och å andra sidan offentliga myndigheter och politiker är en väsentlig förutsättning för att projektet Delaktighet skall lyckas. Samma princip gäller för samarbetet mellan lokal, regional, nationell och europeisk nivå.

1.11 ReK välkomnar att ungdomar involverats i kommissionens pilotprojekt (GD EAC 43/03) för att främja ungdomars delaktighet och gläder sig över det stora intresset. Kommittén vill dock att kommissionen avsätter mer resurser till nästa omgång projektförslag eftersom endast mycket få av den senaste omgångens projekt kunde finansieras.

Öka ungdomars medverkan i den representativa demokratis strukturer

1.12 Regionkommittén instämmer i att det krävs en attityd- och mentalitetsförändring bland ungdomar, men också från politikernas sida. Bland ungdomar kan detta uppnås om de upplever att de har ett konkret politiskt inflytande. Man måste därför särskilt främja dialog med ungdomarna, som därigenom uppnår eller kan uppnå större möjligheter att vara delaktiga i politiska beslut, genom att man främjar deras medverkan i planering och genomförande av tjänster som berör ungdomar och prövar olika former för aktiv ungdomsmedverkan i samhällslivet. Initiativ i denna riktning bör vara konkreta och bland annat innehålla förslag om uppsökande verksamhet i avsikt att engagera ungdomar som inte är organiserade i t.ex. föreningar.

1.13 ReK betonar betydelsen av att europeiska ungdomsorganisationer och andra organisationer som bedriver aktiv ungdomsverksamhet får ekonomiska möjligheter att närmare samarbeta i nätverk för att utbyta god praxis på detta område. Kommittén välkomnar därför "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om upprättande av ett handlingsprogram för gemenskapen för att främja organ som är verksamma på europeisk nivå inom ungdomsområdet" (*).

1.14 ReK instämmer i att till exempel socioekonomiska, utbildningsmässiga, etnisk-kulturella och köns-, utvecklings- eller funktionsmässiga faktorer hindrar många ungdomar från att delta i de demokratiska processerna. Det är därför avgörande att man förutom allmänna aktiviteter särskilt på lokal nivå avsätter medel till forskning om de djupliggande orsakerna till det låga deltagandet bland dessa ungdomar, samtidigt som man tar initiativ som kan förebygga och avhjälpa de negativa faktorer som framkommit genom forskningen.

1.15 Därför ger ReK sitt fulla stöd till att det i artikel III-182 i konventionens utkast till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa föreslås att bestämmelserna om ungdomspolitik i gällande fördrag kompletteras med målet att unionens insatser skall uppmuntra ungdomar att delta i det demokratiska livet i Europa.

Lära sig att medverka

1.16 Regionkommittén anser att både formell och informell utbildning (t.ex. skolor för en andra chans och liknande initiativ som uppmuntrar en holistisk människosyn) utgör en hörnsten i utvecklingen av ungdomarnas förmåga att medverka i de demo-

kratiska processerna. Det är därför de nationella, regionala och lokala myndigheterna som har ansvaret att utforma en utbildningspolitik som konkret syftar till ett uttalat demokratiskt lärande.

1.17 Regionkommittén håller med om att det är viktigt att ungdomarna får förståelse för, och möjlighet att pröva, den representativa demokratin, och vi efterlyser konkreta åtgärder och initiativ i form av exempelvis "ungdomspolitikerdagar" och instrument för demokratiskt deltagande på de platser där ungdomar befinner sig (skolor, ungdomscentrum etc.) och/eller i samhällslivet.

1.18 Kommittén betraktar det sociala arvet som en faktor som har avgörande betydelse, även med avseende på förmågan och viljan att delta i demokratiska processer. I samspelet mellan icke-formell, informell och formell utbildning bör man därför se till att föräldrar och familjer engageras konkret och i största möjliga utsträckning.

1.19 Regionkommittén anser också att det behövs forskning om orsakerna till att ungdomsgrupper marginaliseras, bland annat om det sociala arvet och globaliseringens följder, och vi efterlyser initiativ, bland annat benchmarking på europeisk nivå.

1.20 Regionkommittén delar uppfattningen att ungdomsinformation i princip har minst två målgrupper: ungdomarna själva och de vuxna som har kontakt med ungdomarna. Därför är det viktigt att vara medveten om målgruppen när ungdomsinformation skall spridas, så att man kan anpassa kommunikationen, formen, mediet och innehållet, och tillhandahålla informations- och rådgivningstjänster med speciell inriktning på ungdomar.

1.21 Det är medlemsstaterna samt de lokala och regionala myndigheterna som har ansvaret för att sprida ungdomsinformation, men det skall understrykas att det framför allt är den lokala och regionala nivån som svarar för genomförandet, och därför måste engageras så mycket som möjligt i strategiplaneringen.

Förbättra ungdomars tillgång till informationstjänster

1.22 Kommittén har tagit del av kommissionens slutsatser av analysen av medlemsstaternas informationstjänster riktade till ungdomar, bland annat att många av tjänsterna brister med avseende på form och nivå, samordning på europeisk, nationell, regional och lokal nivå, samt användbarhet. Vi håller därför med om att det måste ske en väsentlig förbättring i dessa avseenden, särskilt i fråga om ungdomsmålgrupperna med sämst utgångsläge, inklusive ungdomar med utvecklings- och funktionsmässiga hinder. Dessa informationstjänster bör innefatta aktivt uppsökande former och engagera ungdomarna själva.

(*) KOM(2001) 681 slutlig.

1.23 Regionkommittén är positiv till de åtgärder som föreslås avseende samordning av de olika informationsinstanserna och ett tätare vertikalt och horisontellt samarbete i Europa, men vi saknar mer konkreta uppgifter om hur detta skall läggas upp.

1.24 I anslutning till informationen till dem med sämst utgångsläge anser kommittén att man bör ta fram forskningsresultat om de faktorer som utgör hinder för missgynnade ungdomar innan man gör ansatser att erbjuda lika möjligheter till information riktad till dessa grupper.

Tillhandahålla information av god kvalitet

1.25 Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag om en uppförandekodex för informations- och rådgivningstjänster för ungdomar, med bland annat gemensamma kvalitetskriterier och kvalitetskontrollmekanismer, men menar också att det behövs benchmarking av effekten. Den europeiska dimensionen stärks automatiskt genom arbetet med en gemensam uppförandekodex.

1.26 Kommittén håller med kommissionen om att utbildningen av dem som arbetar med ungdomsinformation måste förbättras. Förståelsen av ungdomsvärlden och dess snabbt skiftande kommunikationskanaler, där ny teknik som mobiltelefoner, SMS och Internet spelar en avgörande roll, bör speciellt ingå i utbildningen av informationspersonal.

Öka ungdomars medverkan i utformningen och spridningen av information

1.27 Regionkommittén ställer sig bakom kommissionens förslag att engagera ungdomsÅ-organisationer och ungdomar i allmänhet i planeringen av strategier för och genomförande av ungdomsinformation. Vi understryker emellertid att det är viktigt att etniska och andra minoriteter inkluderas i processen med avseende på uppläggning, produktion och kommunikation, särskilt i anslutning till målgruppen ungdomar i utsatt läge.

1.28 Det är positivt att kommissionen planerar att genomföra uppföljningen av de gemensamma målsättningarna enligt den öppna samordningsmetoden på ett flexibelt sätt och med respekt för subsidiaritetsprincipen.

1.29 Kommittén begär att de lokala och regionala myndigheternas aktiva roll skall definieras och respekteras i samband med utbytet av erfarenheter och bästa praxis och när de deltar i de planerade regelbundna mötena över nationsgränser.

1.30 Regionkommittén uppmanar också medlemsstaterna att rådfråga de lokala och regionala myndigheterna när de utarbetar nationella rapporter under 2005 om genomförandet av de två prioriteringarna delaktighet och information. På grundval av dessa utarbetar kommissionen en lägesrapport som lämnas till rådet.

Bryssel den 11 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter Straub

Yttrande från Regionkommittén om "förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för grundvatten mot föroreningar"

(2004/C 109/06)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för grundvatten mot föroreningar (KOM(2003) 550 slutlig – 2003/0210 COD),

rådets beslut av den 3 oktober 2003 att rådfråga kommittén i detta ärende i enlighet med EG-fördragets artikel 175 första stycket,

presidiets beslut av den 19 juni 2003 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

kommitténs yttrande om "Förslag till rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapsåtgärder på området för vattenpolitik", CdR 171/97 fin ⁽¹⁾,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område,

Kommitténs yttrande om "Kommissionens meddelande om Europeiska gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram 'Miljö 2010: Vår framtid – vårt val – Sjätte miljöhandlingsprogrammet'" och "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens miljöhandlingsprogram för perioden 2001–2010", CdR 36/2001fin ⁽²⁾,

det utkast till yttrande (CdR 240/2003 rév. 1) som antogs av utskottet för hållbar utveckling den 12 december 2003 (föredragande: Johannes Flensted-Jensen, borgmästare i Århus Amt (DK-PSE)).

och av följande skäl:

- 1) Grundvatten är en viktig men samtidigt hotad resurs som har stor betydelse för miljökvaliteten i flera vattenområden och terrestra naturområden, för industri- och jordbruksproduktionen samt för dricksvattenförsörjningen.
- 2) Därför bör skydd av grundvattnets kvantitet och kvalitet ges hög politisk prioritet, på både europeisk och nationell nivå. Det krävs bland annat alleuropeiska initiativ för att i största möjliga utsträckning harmonisera bestämmelserna på detta område med hänsyn till de stora naturbetingade skillnaderna vad gäller grundvattenområdena i Europa.
- 3) Grundvattnets kvantitet behandlas i ramdirektivet om vatten, och därför fokuserar grundvattendirektivet på grundvattnets kvalitet.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 11 februari) följande yttrande:

⁽¹⁾ EGT C 180, 11.6.1998, s. 38.

⁽²⁾ EGT C 357, 14.12.2001, s. 44.

1. Regionkommitténs kommentarer

1.1 Regionkommittén anser att både ramdirektivet om vatten, som utgör grunddirektivet, och kommissionens förslag till ett nytt grundvattendirektiv ger uttryck för en såväl miljö-mässigt som samhällsekonomiskt sund överordnad strategi, där tyngdpunkten ligger på att förebygga föroreningar och återställa miljön.

1.2 Mot bakgrund av detta ser vi positivt på det nya ramdirektivet om grundvatten. Vi betraktar det som ett välkommet komplement till bestämmelserna om grundvatten i ramdirektivet om vatten.

1.3 Vi ställer oss positiva till att förslaget inte innehåller någon omfattande förteckning över gemensamma kvalitetsstandarder på EU-nivå vad gäller grundvattnets innehåll av olika förorenade ämnen, utan att det endast innehåller gränsvärden i enlighet med redan antagna gemenskapsrättsakter, bland annat direktiven om nitrater, växtskyddsmedel och biocidprodukter.

1.4 Kommittén stöder förslaget att medlemsstaterna i stället för alleuropeiska kvalitetskriterier skall ställa upp gränsvärden för vissa bestämda naturliga och syntetiska ämnens koncentration i grundvattnet med utgångspunkt i direktivets kriterier.

1.5 Kommittén ansluter sig till förslaget att direktivet skall innehålla en förteckning över ämnen för vilka medlemsstaterna skall fastställa gränsvärden.

1.6 Kommittén ser det som ett sunt tillvägagångssätt att kommissionen mot bakgrund av medlemsstaternas rapporter skall ta ställning till om det finns någon grund för att föreslå alleuropeiska kvalitetsnormer som ett led i en ytterligare harmonisering av bestämmelserna på området.

1.7 Vi förutsätter att Regionkommittén kommer att ges möjlighet att delta vid eventuella ändringar av direktivets bilaga I som omfattar alleuropeiska kvalitetsnormer.

1.8 Regionkommittén anser att de alleuropeiska kvalitetsnormerna – både de nuvarande och de framtida – måste kunna skärpas av medlemsstaterna i syfte att skydda ytvattnet.

1.9 Vi vill dessutom understryka att det vid en gruppering av grundvattenförekomster och vid utformningen av övervakningsnätverk är nödvändigt att medlemsstaterna säkerställer att jämförelserna av grundvattenkvaliteten sker utifrån ett homogent material, exempelvis jämförbara redoxförhållanden och jämförbara geologiska förhållanden.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén anser att det i grundvattendirektivet bör framgå att de nationella gränsvärdena skall kunna skärpas av vattenmyndigheterna om det är nödvändigt för att miljö-

målen i ramdirektivet om vatten skall kunna genomföras i ett visst avrinningsdistrikt.

2.2 Regionkommittén rekommenderar att man där det inte finns några för naturligt förekommande ämnen observerade bakgrundskoncentrationer fastställer sådana efter en fackmässig bedömning tills övervakningsuppgifter samlats in. I vissa fall kan det emellertid bli svårt att finna naturligt förekommande bakgrundskoncentrationer.

2.3 Regionkommittén rekommenderar att medlemsländerna ser till att man vid identifiering av betydande och ihållande uppåtgående trender när den gäller grundvattenförekomst eller grupp av grundvattenförekomster använder sig av jämförbara övervakningspunkter.

2.4 Regionkommittén rekommenderar att fosfor tas upp på minsta tillåtna förteckningen i direktivförslagets del A.1 i bilaga III, eftersom ämnet på sikt utgör ett hot mot grundvattnets kemiska kvalitet.

2.5 Regionkommittén rekommenderar att om gammal förorenade industrimark inte kan tas om hand på ett balanserat sätt i enlighet med artikel 4.4 och 4.5 i ramdirektivet för gemenskapens vattenpolitik bör dessa bestämmelser ändras vid första bästa tillfälle. Vid samma tillfälle bör man även överväga att återinföra begreppet "Risk Management Zones" som en komponent i vattenplaneringen för avrinningsdistrikten, eftersom detta begrepp omfattar såväl miljömässiga och ekonomiska aspekter som vad som är praktiskt genomförbart.

2.6 Regionkommittén anser att det i grundvattendirektivets artikel 4.3 klart skall framgå vilken kommitté som skall yttra sig före en ändring av grundvattendirektivets bilaga I.

2.7 Regionkommittén bör i största möjliga utsträckning ges möjlighet att delta i de kommande ändringarna av grundvattendirektivet, bland annat vid de betydande ändringarna av direktivets bilagor II–IV, eftersom de lokala och regionala myndigheterna på många ställen har stor teknisk och administrativ erfarenhet på grundvattenområdet. Medlemsstaterna bör också rekommenderas att i det fortsatta arbetet med direktivet dra nytta av dessa erfarenheter.

2.8 Regionkommittén menar att det föreslagna direktivet, som ingår i ramdirektivet om vatten får stora ekonomiska konsekvenser för medlemsstaterna. Såväl befintliga som nya system för finansiering måste därför ta itu med frågan om medlemsstaternas ekonomiska börda i samband med ansträngningarna för att uppnå miljömålen i ramdirektivet om vatten.

2.9 Mot bakgrund av ovanstående föreslår Regionkommittén följande konkreta ändringar:

Rekommendation 2.1

Artikel 4.1

Kommissionens förslag	Regionkommitténs ändringsförslag
<p>1. På grundval av den analys som skall genomföras enligt artikel 5 i direktiv 2000/60/EG och avsnitt 2.1 och 2.2 i bilaga II till direktiv 2000/60/EG, i enlighet med det förfarande som beskrivs i bilaga II till föreliggande direktiv och med hänsyn till de ekonomiska och sociala kostnaderna, skall medlemsstaterna senast den 22 december 2005 fastställa tröskelvärden för varje förorenande ämne för vilket det har fastställts att det inom deras territorium bidrar till att en grundvattenförekomst eller grupper av grundvattenförekomster bedöms vara i farozonen. Medlemsstaterna skall åtminstone fastställa tröskelvärden för de förorenande ämnen som anges i del A.1 och A.2 i bilaga III i detta direktiv. Dessa tröskelvärden skall bland annat användas för att genomföra en översyn av grundvattnets status i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.2 i direktiv 2000/60/EG.</p> <p>Dessa tröskelvärden kan fastställas nationellt, per avrinningsdistrikt eller per grundvattenförekomst eller grupp av grundvattenförekomster.</p>	<p>1. På grundval av den analys som skall genomföras enligt artikel 5 i direktiv 2000/60/EG och avsnitt 2.1 och 2.2 i bilaga II till direktiv 2000/60/EG, i enlighet med det förfarande som beskrivs i bilaga II till föreliggande direktiv och med hänsyn till de ekonomiska och sociala kostnaderna, skall medlemsstaterna senast den 22 december 2005 fastställa tröskelvärden för varje förorenande ämne för vilket det har fastställts att det inom deras territorium bidrar till att en grundvattenförekomst eller grupper av grundvattenförekomster bedöms vara i farozonen. Medlemsstaterna skall åtminstone fastställa tröskelvärden för de förorenande ämnen som anges i del A.1 och A.2 i bilaga III i detta direktiv. Dessa tröskelvärden skall bland annat användas för att genomföra en översyn av grundvattnets status i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.2 i direktiv 2000/60/EG.</p> <p>Dessa tröskelvärden kan fastställas nationellt, per avrinningsdistrikt eller per grundvattenförekomst eller grupp av grundvattenförekomster.</p> <p><u>Om medlemsstaterna väljer att fastställa nationella gränsvärden skall dessa kunna skärpas av vattenmyndigheterna om det är nödvändigt för att miljömålen i ramdirektivet om vatten skall kunna genomföras i ett visst avrinningsdistrikt.</u></p>

Motivering

Om medlemsstaterna väljer att fastställa nationella gränsvärden skall vattenmyndigheterna kunna skärpa dessa gränsvärden när det gäller sårbara regionala och lokala områden i de aktuella avrinningsdistrikten om det är nödvändigt för att miljömålen i ramdirektivet om vatten skall kunna genomföras. Det ligger i linje med ramdirektivet om vatten och kan med fördel lyftas fram i grundvattendirektivet.

Rekommendation 2.2

Bilaga III, del B.2.2

Kommissionens förslag	Regionkommitténs ändringsförslag
<p>2.2 Förhållandet mellan tröskelvärdena och, för naturligt förekommande ämnen, observerade bakgrundskoncentrationer.</p>	<p>2.2 Förhållandet mellan tröskelvärdena och, för naturligt förekommande ämnen, observerade bakgrundskoncentrationer. Där det inte finns några för naturligt förekommande ämnen observerade bakgrundskoncentrationer, skall dessa fastställas efter en fackmässig bedömning.</p>

Motivering

I flera fall kommer man inte att ha tillgång till observerade bakgrundskoncentrationer förrän efter en längre tids observation, och när det gäller några grupper av grundvattenförekomster kan det dessutom bli svårt att hitta förekomster där naturliga bakgrundskoncentrationer kan mätas. I båda fallen blir det nödvändigt att fastställa bakgrundskoncentrationer baserade på välgrundade fackmässiga bedömningar.

Rekommendation 2.3

Bilaga IV, 1.2a

Kommissionens förslag	Regionkommitténs ändringsförslag
a) Bedömningen skall baseras på aritmetiska medelvärden av medelvärdet för de enskilda övervakningspunkterna i varje grundvattenförekomst eller grupp av förekomster, beräknat på grundval av övervakning varje kvartal, halvår eller år.	a) Bedömningen skall baseras på aritmetiska medelvärden av medelvärdet för de enskilda övervakningspunkterna i varje grundvattenförekomst eller grupp av förekomster, beräknat på grundval av övervakning varje kvartal, halvår eller år. Det är viktigt att se till att övervakningspunkterna är jämförbara.

Motivering

De naturbetingade kemiska förhållandena i grundvattnet varierar kraftigt. Variationer kan noteras såväl mellan olika grundvattenförekomster som i en enskild grundvattenförekomst. Kemin skiljer sig exempelvis åt i det övre och undre grundvattnet inom en förekomst. En rättvisande bedömning förutsätter därför att övervakningspunkterna är jämförbara med hänsyn till exempelvis geologi och redoxförhållanden.

Rekommendation 2.4

Bilaga III, del A.1

Kommissionens förslag	Regionkommitténs ändringsförslag
Ammonium	Ammonium
Arsenik	Arsenik
Kadmium	Kadmium
Klorid	Klorid
Bly	Bly
Kvicksilver	Kvicksilver
Sulfat	Sulfat
	Fosfor

Motivering

Fosfor är ett ämne som på sikt utgör ett hot mot grundvattnets kemiska kvalitet.

Bryssel den 11 februari 2004

Regionkommitténs

ordförande

Peter STRAUB

Yttrande från Regionkommittén om "förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om hantering av avfall från utvinningsindustrin"

(2004/C 109/07)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av Förslag till Europakonventets och rådets direktiv om hantering av avfall från utvinningsindustrin (KOM(2003) 319 slutlig – 2003/0107 (COD)),

rådets beslut av den 20 juni 2003 att rådfråga kommittén i detta ärende i enlighet med EG-fördragets artikel 175.1,

ordförandens beslut av den 4 december 2002 att ge utskottet för yttre förbindelser i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

kommissionens meddelande (KOM(2000) 664 slutlig) "Säker gruvdrift: en uppföljning av den senaste tidens gruvolyckor",

Europaparlamentets resolution om kommissionens meddelande om säker gruvdrift: en uppföljning av den senaste tidens gruvolyckor (KOM(2000) 664 slutlig) – C5-0013/2001-2001/2005(COS)),

kommissionens motivering till att anta ändringen av Seveso II-direktivet (KOM(2001) 624 slutlig),

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (ramdirektivet om vatten),

Rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö,

Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen,

Rådets direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, ändrat genom direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 (EIA-direktivet),

Rådets direktiv 2003/4/EG om allmänhetens tillgång till miljöinformation och upphävande av direktiv 90/313/EEG,

Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet),

Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (Seveso II-direktivet),

Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (ramdirektivet om avfall) i den ändrade lydelsen enligt direktiv 91/156/EEG,

Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (direktivet om deponering av avfall),

EG-domstolens domar av den 18 april 2002 (C-9/00) och av den 11 september 2003 (C-114/01),

Rådets beslut av den 23 mars 1998 om att ingå konventionen om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor EGT L 326 av den 3 december 1998.,

Kommissionens meddelande om främjande av en hållbar utveckling inom EU:s utvinningsindustri (utom energiproduktion) (KOM(2000) 265 slutlig),

arbetsdokumentet från kommissionens enheter av den 7 juli 2003 (SEK(2003) 804) om den fjärde årsrapporten om genomförandet och tillämpningen av gemenskapens miljölagstiftning 2002,

det utkast till yttrande som antogs av utskottet för hållbar utveckling den 12 december 2003 (CdR 330/2003 rév. 1) (Föredragande: Gabriele Sikora, ledamot av Nordrhein-Westfalens delstatsparlament, DE-PSE);

Yttrandet antogs enhälligt vid Regionkommitténs 543:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 11 februari):

1. Regionkommitténs ståndpunkt

Kommitténs bedömning

1.1 Kommittén välkomnar i princip kommissionens förslag att skapa en rättslig ram för hanteringen av avfall från den europeiska utvinningsindustrin. Det bör skapas enhetliga miniminormer för hantering av avfall – inte minst inför den förestående utvidgningen – med tanke på miljön och därmed också allmänhetens hälsa och välbefinnande.

1.2 ReK förnekar inte att direktivet medför kostnader som kan få avsevärda konsekvenser för företagen inom utvinningsindustrin. De sociala följderna för medborgarna och regionerna måste därför beaktas.

1.3 Den administrativa insatsen och de kostnader som är förbundna med denna får inte vara oproportionerlig, vare sig för förvaltningen i medlemsstaterna eller för företagen.

1.4 Med hänsyn till ovan nämnda aspekter och i linje med en enhetligt och systematiskt uppbyggd europeisk lagstiftning samt för att undvika motsägande information.

— bör direktivet inte innehålla bestämmelser som redan regleras på EU-nivå,

— måste definitionen av avfall överensstämma med ramdirektivet om avfall 75/442/EEG och den aktuella rättspraxisen vid EG-domstolen,

— måste principen om hållbar utveckling tillämpas strikt,

— får gruvsdriften inte diskrimineras jämfört med andra avfallsproducenter.

2. Regionkommitténs rekommendationer

Rekommendation 1

Skäl 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I enlighet med målen för gemenskapens miljöpolitik behövs det minimikrav för att förebygga eller i möjligaste mån begränsa negativa effekter på miljön och folkhälsan som kan uppkomma till följd av hanteringen av avfall från utvinningsindustrin, exempelvis bearbetningsavfall (dvs. det fasta material som blir över efter olika typer av bearbetning av mineralier), gråberg och andra jordlager (dvs. material som flyttas för att man skall komma åt en malmåder eller mineraltillgång), och den kultiverade delen av jorden ner till C-horisont (dvs. markens översta skikt).	I enlighet med målen för gemenskapens miljöpolitik behövs det minimikrav för att förebygga eller i möjligaste mån begränsa negativa effekter på miljön och folkhälsan som kan uppkomma till följd av hanteringen av avfall från utvinningsindustrin, dvs. avfall från prospektering, utvinning, bearbetning och lagring av råvaror. exempelvis bearbetningsavfall (dvs. det fasta material som blir över efter olika typer av bearbetning av mineralier), gråberg och andra jordlager (dvs. material som flyttas för att man skall komma åt en malmåder eller mineraltillgång), och den kultiverade delen av jorden ner till C-horisont (dvs. markens översta skikt).

Motivering

Att nämna material som exempel på typiskt gruvavfall kan ge det felaktiga intrycket att det alltid är fråga om avfall när det gäller dessa grundmaterial. Detta motsäger definitionen av avfall i ramdirektivet om avfall 75/442/EEG, som också är väsentlig inom detta direktiv (artikel 3.1), och de avgränsningskriterier som EG-domstolen utvecklat i sina beslut av den 18.4.2002 (C-9/00) och 11.9.2003 (C-114/01). Vilka ämnen eller mineralier som på detaljnivå skall betraktas som avfall avgörs uteslutande av kriterierna i ramdirektivet om avfall på grundval av de omständigheter som råder i det enskilda fallet. Enligt den definition av avfall som finns i ramdirektivet om avfall betraktas inte gråberg och andra jordlager samt den kultiverade delen av jorden som avfall från gruvsdrift om dessa material – vilket vanligtvis är fallet – omedelbart används för att återställa områden.

Rekommendation 2

Skäl 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Följaktligen bör detta direktiv omfatta hanteringen av avfall från utvinningsindustrin på land. Sådana bestämmelser bör emellertid grundas på de principer och prioriteringar som fastställts i rådets direktiv 75/442/EEG av den	Följaktligen bör detta direktiv omfatta hanteringen av avfall från utvinningsindustrin på land. Sådana bestämmelser bör emellertid grundas på de principer och prioriteringar som fastställts i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, som i enlighet med artikel 2.1 b ii i det direktivet fortsätter att gälla för alla former av avfallshantering från utvinningsindustrin som inte omfattas av det här direktivet. Det avfall som omfattas av direktivet är det som åsyftas i artikel 1 a i direktiv 75/442/EEG om utvinningsindustrin. I detta sammanhang måste principerna från

Motivering

Detta tillägg tydliggör att det i princip endast är de ämnen som omfattas av direktivet som motsvarar definitionen av avfall i ramdirektivet om avfall. För att klargöra rättsläget bör EG-domstolens senaste rättspraxis avgöra frågan om när sten skall definieras som avfall i gruvdrift. Detta är också kommissionens uppfattning. Den hänvisar i fotnot 21 i motiveringen till den förstnämnda domen från EG-domstolen.

Rekommendation 3

Skäl 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Bestämmelserna i detta direktiv bör inte heller gälla för avfall som uppkommer vid offshore-utvinning och -bearbetning av mineraltillgångar, deponering av icke-förorenad matjord eller avfall från prospektering efter mineraltillgångar, medan icke-farligt inert avfall från utvinning och bearbetning av mineraltillgångar endast bör omfattas av ett begränsat antal bestämmelser, med tanke på den låga risk det medför för miljön.	Bestämmelserna i detta direktiv bör inte heller gälla för avfall som uppkommer vid offshore-utvinning och -bearbetning av mineraltillgångar, deponering av icke-förorenad matjord eller avfall från prospektering efter mineraltillgångar, medan icke-farligt inert avfall från utvinning och bearbetning av mineraltillgångar endast bör omfattas av ett begränsat antal bestämmelser, med tanke på den låga risk det medför för miljön. Dessutom gäller bestämmelserna i detta direktiv inte sådan verksamhet som definieras i artikel 11.3 j i vattenramdirektivet, och som slutgiltigt regleras av detta.

Motivering

Ett förklarande tillägg. De verksamheter som omfattas av artikel 11.3 j i vattenramdirektivet berörs inte av direktivets tillämpningsområde, eftersom det inte handlar om hantering av avfall, utan om att återleda vatten från gruvdrift till grundvatten.

Rekommendation 4

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I syfte att respektera de principer och prioriteringar som fastställs i direktiv 75/442/EEG, i synnerhet i artiklarna 3-4 i detta, bör medlemsstaterna se till att verksamhetsutövare inom utvinningsindustrin vidtar alla nödvändiga åtgärder för att förebygga eller i möjligaste mån begränsa alla faktiska eller potentiella negativa effekter på miljön och folkhälsan till följd av hanteringen av avfall från utvinningsindustrin.	I syfte att respektera de principer och prioriteringar som fastställs i direktiv 75/442/EEG, i synnerhet i artiklarna 3-4 i detta, bör medlemsstaterna se till att verksamhetsutövare inom utvinningsindustrin beaktar principen om hållbarhet och vidtar alla nödvändiga åtgärder för att förebygga eller i möjligaste mån begränsa alla faktiska eller potentiella negativa effekter på miljön och folkhälsan till följd av hanteringen av avfall från utvinningsindustrin.

Motivering

Den direktivmålsättning som behandlas i skäl 10 skall enligt EU-kraven underordnas villkoret om hållbarhet och de tre element som ingår däri. Detta måste förtydligas i motiveringen.

Rekommendation 5

Artikel 2. 1 (tillämpningsområde)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 2 omfattar detta direktiv hanteringen av avfall från utvinningsindustrin (nedan kallat "utvinnings-avfall"), dvs. avfall från prospektering, utvinning, bearbetning och lagring av mineraltillgångar och från driften av stenbrott.	Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 2 omfattar detta direktiv hanteringen av avfall från utvinningsindustrin (nedan kallat "utvinnings-avfall"), dvs. avfall från prospektering, utvinning, bearbetning och lagring av mineraltillgångar och från driften av stenbrott. Denna riktlinje gäller hanteringen av avfall från utvinningsindustrin, nedan kallat "bearbetningsavfall", dvs. avfall – enligt artikel 1 a och artikel 2.1 b ii i direktiv 75/442/EEG – som uppkommer vid prospektering, brytning, behandling och lagring av mineraltillgångar samt från driften av stenbrott.

Motivering

Ändringen innebär ett förtydligande att definitionen av avfall måste motsvara den definition som finns inom ramdirektivet om avfall och den rättspraxis i EG-domstolen som utgår från detta.

Rekommendation 6

Artikel 2.2 (tillämpningsområde)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Följande skall emellertid undantas från detta direktivs räckvidd: a) Avfall som uppkommer genom utvinning och bearbetning av mineraltillgångar, men som inte direkt uppkommer till följd av denna verksamhet, bland annat livsmedelsavfall, spillolja, uttjänta fordon, använda batterier och ackumulatörer. b) Avfall från offshore-utvinning och -bearbetning av mineraltillgångar. c) Deponering av icke-förorenad jord som uppkommer vid utvinning, behandling och lagring av mineraltillgångar samt vid drift av stenbrott. d) Avfall som genereras vid en anläggning för utvinning eller bearbetning och som transporteras till en annan plats för deponering i eller på marken. e) Avfall från prospektering efter mineraltillgångar.	Följande skall emellertid undantas från detta direktivs räckvidd: a) Avfall som uppkommer genom utvinning och bearbetning av mineraltillgångar, men som inte direkt uppkommer till följd av denna verksamhet, bland annat livsmedelsavfall, spillolja, uttjänta fordon, använda batterier och ackumulatörer. b) Avfall från offshore-utvinning och -bearbetning av mineraltillgångar. c) Deponering av icke-förorenad jord som uppkommer vid utvinning, behandling och lagring av mineraltillgångar samt vid drift av stenbrott. d) Avfall som genereras vid en anläggning för utvinning eller bearbetning och som transporteras till en annan plats utanför utvinningsindustrin, för deponering i eller på marken. e) Avfall från prospektering efter mineraltillgångar.

Motivering

Beträffande a: Exempelen bör strykas eftersom man från fall till fall bör avgöra om det handlar om avfall som är kännetecknande för gruvdrift eller ej.

Beträffande c: Denna punkt bör hänga samman med den tredje punkten. Se motiveringen till punkt 3.

Beträffande d: Avfall som transporteras till någon annan gruva för att tas hand om där bör också falla under detta direktivs tillämpningsområde. I andra fall skulle den – i praktiken vanliga – centrala hanteringen av avfall från olika utvinningsindustrier felaktigt sortera under de allmänna avfallsbestämmelserna, medan det avfall som inte transporteras bort från en utvinningsindustri skulle omfattas av det aktuella direktivet.

Detta är varken rimligt eller möjligt att rättfärdiga av miljöskäl. Den föreslagna ändringen klargör målsättningen med direktivet, nämligen att sådant avfall från gruvdrift som tas omhand utanför den utvinnande industrin faller under den allmänna lagstiftningen för avfall.

Beträffande e: Av rättssystematiska skäl bör avfall från prospektering falla under detta särskilda direktiv eftersom det uttryckligen är undantaget från ramdirektivet om avfall.

Rekommendation 7

Artikel 2.3 (tillämpningsområde)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Deponering av icke-farligt inert avfall skall endast omfattas av bestämmelserna i artikel 5.1 och 5.2, artikel 11.2 a-e samt artikel 13.1 Ac i detta direktiv.	Deponering av icke-farligt inert avfall skall endast omfattas av bestämmelserna i artikel 5.1 och 5.2, artikel 11.2 are samt artikel 13.1 Ac i detta direktiv. Direktivet gäller inte hantering av icke-förorenad jord och icke-farligt inert avfall som uppkommer vid utvinning, bearbetning och lagring av mineraltillgångar samt vid drift av stenbrott.

Motivering

Icke-förorenad jord och icke-farligt inert avfall är också undantaget från direktivet om deponering av avfall 1999/31/EG. Därför finns det inget skäl att inbegripa sådana typer av avfall i denna riktlinje. Dessa avfallstyper bör enligt subsidiaritetsprincipen regleras på nationell nivå.

Rekommendation 8

Artikel 2.4 (tillämpningsområde)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Utan att det påverkar tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning skall inget avfall som omfattas av detta direktiv samtidigt omfattas av bestämmelserna i direktiv 1999/31/EG.	Utan att det påverkar tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning skall inget avfall som omfattas av detta direktiv eller sådant avfall som enligt punkt 3 inte omfattas av detta direktiv samtidigt omfattas av bestämmelserna i direktiv 1999/31/EG.

Motivering

Denna komplettering av texten är nödvändig, i annat fall skulle avfallet under punkt 3 omfattas av direktivet om deponering av avfall.

Rekommendation 9

Artikel 3.12 (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
lakvatten: vätska som perkolerar genom det deponerade avfallet och släpps ut från eller samlas upp i en avfallsanläggning, inbegripet förorenat lakvatten, som kan ha skadliga effekter på miljön om det inte behandlas på lämpligt sätt,	lakvatten: vätska som perkolerar genom det deponerade avfallet och tränger ut ur eller samlas upp innehålls i en avfallsanläggning, inbegripet förorenat lakvatten, som kan ha skadliga effekter på miljön om det inte behandlas på lämpligt sätt,

Motivering

Den definition av lakvatten som finns i artikel 2 i direktivet om deponering av avfall bör användas.

Rekommendation 10

Artikel 3.13 (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
avfallsanläggning: område avsett för uppsamling eller deponering av avfall i fast eller flytande form eller i lösning eller suspenderat tillstånd under mer än ett års tid, vilket kan inbegripa fördämningar och andra konstruktioner avsedda att innesluta, hålla tillbaka, avgränsa eller på annat sätt stödja en sådan anläggning, samt även t.ex. upplag och dammar, med undantag för håligheter efter brytning i vilka avfall läggs tillbaka efter utvinning av mineraler,	avfallsanläggning: område avsett för uppsamling eller deponering av avfall i fast eller flytande form eller i lösning eller suspenderat tillstånd under mer än ett tre års tid, vilket kan inbegripa fördämningar och andra konstruktioner avsedda att innesluta, hålla tillbaka, avgränsa eller på annat sätt stödja en sådan anläggning, samt även t.ex. upplag och dammar, med undantag för håligheter efter brytning i vilka avfall läggs tillbaka efter utvinning av mineraler,

Motivering

Den föreslagna lagringstiden på ett år är inte rimlig. Framför allt vid mera omfattande gruvverksamhet kan det vara miljömässigt ändamålsenligt att lagra avfall under längre tid för att därefter kunna återställa de ytor som använts för gruvdrift. Därför måste åtminstone lagringstiden för återvinning, vilken är mer än 3 år och anges i artikel 2 g i direktivet om deponering av avfall, gälla även för avfallsanläggningar inom gruvindustrin. I annat fall försvåras eller riskeras genomförandet av vissa nödvändiga åtgärder på grund av rättsliga eller gruvdriftstekniska krav.

Rekommendation 11

Artikel 3.14 (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
allvarliga olyckshändelser: händelser i en anläggning som leder till allvarliga hot mot människors hälsa eller miljön, omedelbara eller fördröjda, på plats eller på annat håll,	allvarliga olyckshändelser: händelser i en anläggning som leder till allvarliga hot mot människors hälsa eller miljön, omedelbara eller fördröjda, på plats eller på annat håll, olyckshändelser enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 96/82/EG

Motivering

Begreppet har redan definierats i Seveso II-direktivet.

Rekommendation 12

Artikel 3.18 (definitioner)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
sanering: behandling av mark som påverkats av en avfallsanläggning, i syfte att återställa marken i ett tillfredsställande tillstånd, med särskild hänsyn tagen till den markkvalitet, det djur- och växtliv och de naturliga livsmiljöer, sötvattensystem, landskap och eventuella nyttoanvändningar som fanns innan anläggningen byggdes,	sanering: behandling av mark som påverkats av en avfallsanläggning, i syfte att återställa marken i ett tillfredsställande tillstånd, med särskild hänsyn tagen till den markkvalitet, det djur- och växtliv och de naturliga livsmiljöer, sötvattensystem, landskap och eller eventuella nyttoanvändningar som fanns innan anläggningen byggdes,

Motivering

När en yta saneras går det inte alltid att skapa ett naturskyddsområde eller återskapa den miljö som rådde före verksamheten. Tvärtom kan det vara lämpligt att finna någon form av alternativ användning beroende på officiella planer för området och på olika enskilda omständigheter.

Rekommendation 13

Artikel 5.2 (avfallshanteringsplan)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Avfallshanteringsplanen skall ha följande syften:	Avfallshanteringsplanen skall ha följande syften – med beaktande av miljömässiga, ekonomiska och sociala intressen:

Motivering

Målen i artikel 5.2 måste underordnas principen om hållbarhet, vilket innebär att lika stor hänsyn skall tas både till ekonomiska, miljömässiga och sociala intressen inom ramen för gemenskapslagstiftningen.

Rekommendation 14

Artikel 5.2 a) iii) (avfallshanteringsplan)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
att avfall bör återfyllas i de utgrävda tomrummen efter utvinning av mineralen i den mån detta är praktiskt genomförbart och lämpligt ur miljösynpunkt,	att avfall bör återfyllas i de utgrävda tomrummen efter utvinning av mineralen i den mån detta är praktiskt tekniskt genomförbart, ekonomiskt försvarbart och lämpligt ur miljösynpunkt, samt såvida detta inte strider mot eventuella allmänna intressen med avseende på den framtida användningen av marken

Motivering

Principen att avfall bör återfyllas i de utgrävda tomrummen måste framför allt tillämpas med förbehållet att den insats som krävs för att utföra detta är tekniskt och ekonomiskt försvarbar.

EU-principen om att värna hållbarheten skall också beaktas.

Rekommendation 15

Artikel 6 (förebyggande av allvarliga olyckshändelser och information)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<ol style="list-style-type: none"> Bestämmelserna i denna artikel skall gälla för avfallsanläggningar i kategori A enligt definition i artikel 9, med undantag för avfallsanläggningar som omfattas av direktiv 96/82/EG. Utan att det påverkar gemenskapslagstiftningen, särskilt rådets direktiv 92/91/EEG och rådets direktiv 92/104/EEG, skall medlemsstaterna se till att risker för allvarliga olyckshändelser identifieras och att alla nödvändiga åtgärder vidtas vid utveckling, konstruktion, drift och underhåll av avfallsanläggningen för att förebygga sådana olyckor och begränsa deras inverkan på människors hälsa och miljön, inbegripet eventuella gränsöverskridande effekter 	<ol style="list-style-type: none"> Bestämmelserna i denna artikel skall gälla för avfallsanläggningar i kategori A enligt definition i artikel 9, med undantag för avfallsanläggningar som omfattas av direktiv 96/82/EG. Utan att det påverkar gemenskapslagstiftningen, särskilt rådets direktiv 92/91/EEG och rådets direktiv 92/104/EEG, skall medlemsstaterna se till att risker för allvarliga olyckshändelser identifieras och att alla nödvändiga åtgärder vidtas vid utveckling, konstruktion, drift och underhåll av avfallsanläggningen för att förebygga sådana olyckor och begränsa deras inverkan på människors hälsa och miljön, inbegripet eventuella gränsöverskridande effekter

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. För de syften som avses i bestämmelserna i punkt 2 skall varje verksamhetsutövare utarbeta en strategi för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och införa ett säkerhetssystem som genomför denna strategi i enlighet med vad som anges i punkt 1 i bilaga I. Som del i denna strategi skall verksamhetsutövaren utse en säkerhetsförvaltare med ansvar för genomförande och regelbunden övervakning av strategin för förebyggande av allvarliga olyckshändelser.</p> <p>Verksamhetsutövaren skall utarbeta en intern plan för räddningsinsatser som omfattar de åtgärder som skall vidtas inom anläggningen vid olycksfall.</p> <p>Den behöriga myndigheten skall utarbeta en extern plan för räddningsinsatser som omfattar de åtgärder som skall vidtas utanför anläggningen vid olycksfall. Verksamhetsutövaren skall förse den behöriga myndigheten med all information som behövs för att myndigheten skall kunna utarbeta en sådan plan.</p> <p>4. De planer för räddningsinsatser som avses i punkt 3 skall ha följande syften:a)Att innesluta och begränsa allvarliga olyckshändelser och andra incidenter för att minimera deras effekter och i synnerhet att begränsa skadorna på människors hälsa eller på miljö och egendom.b)Att genomföra de åtgärder som behövs för att skydda människors hälsa, miljön och egendom för effekterna av stora olyckor och andra incidenter.c)Att sprida nödvändiga uppgifter till allmänheten och till de berörda tjänsterna eller myndigheterna i området.d)Att möjliggöra sanering, återställande och sanering av miljön efter allvarliga olyckshändelser.</p> <p>Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren vid en allvarlig olyckshändelse omgående förser de behöriga myndigheterna med alla upplysningar den behöver för att minska följderna för människors hälsa och bedöma och minimera alla faktiska och potentiella miljöskador.</p> <p>5. Medlemsstaterna skall se till att den berörda allmänheten på ett tidigt stadium får konkreta möjligheter att delta i utarbetandet eller översynen av den externa planen för räddningsinsatser som skall sammanställas i enlighet med punkt 3. I detta syfte skall den berörda allmänheten informeras om alla sådana förslag och all relevant information görs tillgänglig, inbegripet uppgifter om rätten att delta i beslutsprocessen och om den behöriga myndighet till vilken kommentarer och frågor kan ställas.</p> <p>Medlemsstaterna skall se till att den berörda allmänheten får möjlighet att yttra sig inom rimliga tidsramar och att allmänhetens inlägg beaktas vid besluten om den externa planen för räddningsinsatser.</p> <p>6. Medlemsstaterna skall se till att information om säkerhetsåtgärder och om de åtgärder som skall vidtas vid olycksfall, omfattande minst de element som anges i punkt 2 i bilaga I, tillhandahålls den berörda allmänheten gratis och rutinmässigt.</p> <p>Denna information skall ses över vart tredje år och, när så är nödvändigt, uppdateras.</p>	<p>3. För de syften som avses i bestämmelserna i punkt 2 skall varje verksamhetsutövare utarbeta en strategi för förebyggande av allvarliga olyckshändelser och införa ett säkerhetssystem som genomför denna strategi i enlighet med vad som anges i punkt 1 i bilaga I. Som del i denna strategi skall verksamhetsutövaren utse en säkerhetsförvaltare med ansvar för genomförande och regelbunden övervakning av strategin för förebyggande av allvarliga olyckshändelser.</p> <p>Verksamhetsutövaren skall utarbeta en intern plan för räddningsinsatser som omfattar de åtgärder som skall vidtas inom anläggningen vid olycksfall.</p> <p>Den behöriga myndigheten skall utarbeta en extern plan för räddningsinsatser som omfattar de åtgärder som skall vidtas utanför anläggningen vid olycksfall. Verksamhetsutövaren skall förse den behöriga myndigheten med all information som behövs för att myndigheten skall kunna utarbeta en sådan plan.</p> <p>4. De planer för räddningsinsatser som avses i punkt 3 skall ha följande syften:a)Att innesluta och begränsa allvarliga olyckshändelser och andra incidenter för att minimera deras effekter och i synnerhet att begränsa skadorna på människors hälsa eller på miljö och egendom.b)Att genomföra de åtgärder som behövs för att skydda människors hälsa, miljön och egendom för effekterna av stora olyckor och andra incidenter.c)Att sprida nödvändiga uppgifter till allmänheten och till de berörda tjänsterna eller myndigheterna i området.d)Att möjliggöra sanering, återställande och sanering av miljön efter allvarliga olyckshändelser.</p> <p>Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren vid en allvarlig olyckshändelse omgående förser de behöriga myndigheterna med alla upplysningar den behöver för att minska följderna för människors hälsa och bedöma och minimera alla faktiska och potentiella miljöskador.</p> <p>5. Medlemsstaterna skall se till att den berörda allmänheten på ett tidigt stadium får konkreta möjligheter att delta i utarbetandet eller översynen av den externa planen för räddningsinsatser som skall sammanställas i enlighet med punkt 3. I detta syfte skall den berörda allmänheten informeras om alla sådana förslag och all relevant information görs tillgänglig, inbegripet uppgifter om rätten att delta i beslutsprocessen och om den behöriga myndighet till vilken kommentarer och frågor kan ställas.</p> <p>Medlemsstaterna skall se till att den berörda allmänheten får möjlighet att yttra sig inom rimliga tidsramar och att allmänhetens inlägg beaktas vid besluten om den externa planen för räddningsinsatser.</p> <p>6. Medlemsstaterna skall se till att information om säkerhetsåtgärder och om de åtgärder som skall vidtas vid olycksfall, omfattande minst de element som anges i punkt 2 i bilaga I, tillhandahålls den berörda allmänheten gratis och rutinmässigt.</p> <p>Denna information skall ses över vart tredje år och, när så är nödvändigt, uppdateras.</p> <p>För de avfallshanteringsanläggningar som omfattas av detta direktiv gäller bestämmelserna i direktiv 96/82/EG, i den mån de faller under dess tillämpningsområde.</p>

Motivering

Artikel 6 bör arbetas om för att undvika dubbla regler och rättslig osäkerhet. Seveso II-direktivet har – efter långa diskussioner ändrats av rådet och parlamentet på grund av de olyckor som nämns i det aktuella direktivförslaget – så att avfallsanläggningar för gruvavfall numera omfattas av Seveso II-direktivet. Därmed finns det inte något behov av nya bestämmelser.

Rekommendation 16

Artikel 8 (allmänhetens deltagande)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Allmänheten skall på ett tidigt stadium under tillståndsförfarandet, och senast så snart som information rimligtvis kan ges, genom offentliggörande eller på annat lämpligt sätt, exempelvis elektroniska media där sådana finns att tillgå, informeras om följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Att en ansökan om tillstånd gjorts eller, i förekommande fall, att ett förslag till uppdatering av tillstånd inkommit i enlighet med artikel 7. b) I förekommande fall att ett beslut kräver samråd mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 15. c) Uppgifter om de myndigheter som är behöriga att fatta beslut eller från vilka information kan erhållas eller till vilka kommentarer (eller frågor) kan läggas fram, samt uppgifter om tidsgränserna för att inkomma med kommentarer eller frågor. d) Resultatet av ett eventuellt beslut eller, i förekommande fall, utkastet till beslut. e) I tillämpliga fall uppgifter om förslaget om uppdatering av tillstånd och tillståndsvillkor.; f) Angivande av hur information kommer att göras tillgänglig samt tid och plats för detta. g) Detaljerade bestämmelser om allmänhetens deltagande och samråd i enlighet med punkt 5 nedan. <p>2. Medlemsstaterna skall se till att följande ställs till allmänhetens förfogande inom rimliga tidsramar:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) I enlighet med nationell lagstiftning, de viktigaste rapporter och rekommendationer som de behöriga myndigheterna har fått in vid den tidpunkt då allmänheten informeras i enlighet med punkt 1. b) I enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG om allmänhetens tillgång till miljöinformation, all information utöver den som avses i punkt 1 i denna artikel och som är av vikt för beslutsfattande i enlighet med artikel 7 i det här direktivet men som först blir tillgänglig efter det att den berörda allmänheten har informerats i enlighet med punkt 1 i denna artikel. <p>3. Den berörda allmänheten skall ha rätt att yttra sig till den behöriga myndigheten innan beslut fattas.</p>	<p>1. Allmänheten skall på ett tidigt stadium under tillståndsförfarandet, och senast så snart som information rimligtvis kan ges, genom offentliggörande eller på annat lämpligt sätt, exempelvis elektroniska media där sådana finns att tillgå, informeras om följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Att en ansökan om tillstånd gjorts eller, i förekommande fall, att ett förslag till uppdatering av tillstånd inkommit i enlighet med artikel 7. b) I förekommande fall att ett beslut kräver samråd mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 15. c) Uppgifter om de myndigheter som är behöriga att fatta beslut eller från vilka information kan erhållas eller till vilka kommentarer (eller frågor) kan läggas fram, samt uppgifter om tidsgränserna för att inkomma med kommentarer eller frågor. d) Resultatet av ett eventuellt beslut eller, i förekommande fall, utkastet till beslut. e) I tillämpliga fall uppgifter om förslaget om uppdatering av tillstånd och tillståndsvillkor.; f) Angivande av hur information kommer att göras tillgänglig samt tid och plats för detta. g) Detaljerade bestämmelser om allmänhetens deltagande och samråd i enlighet med punkt 5 nedan. <p>2. Medlemsstaterna skall se till att följande ställs till allmänhetens förfogande inom rimliga tidsramar:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) I enlighet med nationell lagstiftning, de viktigaste rapporter och rekommendationer som de behöriga myndigheterna har fått in vid den tidpunkt då allmänheten informeras i enlighet med punkt 1. b) I enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG om allmänhetens tillgång till miljöinformation, all information utöver den som avses i punkt 1 i denna artikel och som är av vikt för beslutsfattande i enlighet med artikel 7 i det här direktivet men som först blir tillgänglig efter det att den berörda allmänheten har informerats i enlighet med punkt 1 i denna artikel. <p>3. Den berörda allmänheten skall ha rätt att yttra sig till den behöriga myndigheten innan beslut fattas.</p>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>4. Resultaten av de samråd som hållits i enlighet med denna artikel skall tas i beaktande vid beslutsfattandet.</p> <p>5. De närmare åtgärderna för allmänhetens deltagande enligt denna artikel skall beslutas av medlemsstaterna för att ge den berörda allmänheten möjlighet att förbereda sig och delta på ett effektivt sätt.</p> <p>6. Efter det att ett beslut har fattats skall den behöriga myndigheten informera den berörda allmänheten i enlighet med lämpliga förfaranden och hålla följande information tillgänglig för den berörda allmänheten:</p> <p>a) Beslutets innehåll, inbegripet en kopia av tillståndet.</p> <p>b) De skäl och överväganden som beslutet grundar sig på.</p>	<p>4. Resultaten av de samråd som hållits i enlighet med denna artikel skall tas i beaktande vid beslutsfattandet.</p> <p>5. De närmare åtgärderna för allmänhetens deltagande enligt denna artikel skall beslutas av medlemsstaterna för att ge den berörda allmänheten möjlighet att förbereda sig och delta på ett effektivt sätt.</p> <p>6. Efter det att ett beslut har fattats skall den behöriga myndigheten informera den berörda allmänheten i enlighet med lämpliga förfaranden och hålla följande information tillgänglig för den berörda allmänheten:</p> <p>a) Beslutets innehåll, inbegripet en kopia av tillståndet.</p> <p>b) De skäl och överväganden som beslutet grundar sig på.</p> <p>Bestämmelserna i direktiv 2003/4/EG gäller för allmänhetens deltagande i ett tillståndsförfarande enligt artikel 7.</p>

Motivering

För att undvika dubbel lagstiftning och rättslig osäkerhet bör man i artikel 8 hänvisa till bestämmelserna i direktiv 2003/4/EG om allmänhetens tillgång till miljöinformation, som även omfattar avfallsanläggningsanläggningar.

Rekommendation 17

Artikel 9 (klassificeringssystem för avfallsanläggningar)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För detta direktivs syften skall medlemsstaterna klassificera avfallsanläggningar som antingen utgörs av upplag eller konstruerade dammar utgående från anläggningens riskpotential.</p> <p>(1)Följande kategorier finns: Kategori A: Avfallsanläggning som, om den kollapsar eller drivs på ett inkorrekt sätt utgör en betydande olycksrisk.(2)Kategori B: alla avfallsanläggningar som inte omfattas av kategori A.</p> <p>Kriterierna för att avgöra om en avfallsanläggning skall klassificeras i kategori A anges i bilaga III.</p>	<p>För detta direktivs syften skall medlemsstaterna klassificera avfallsanläggningar som antingen utgörs av upplag eller konstruerade dammar utgående från anläggningens riskpotential.</p> <p>(1)Följande kategorier finns: Kategori A: Avfallsanläggning som, om den kollapsar eller drivs på ett inkorrekt sätt utgör en betydande olycksrisk.(2)Kategori B: alla avfallsanläggningar som inte omfattas av kategori A.</p> <p>Kriterierna för att avgöra om en avfallsanläggning skall klassificeras i kategori A anges i bilaga III.</p>

Motivering

Det finns ingen uppenbar anledning att ha ett sådant klassificeringssystem. Detta gäller framför allt eftersom bestämmelserna i huvudsak rör frågan om att undvika svåra olyckor i artikel 6. De kriterier som finns i Bilaga III går inte att tillämpa för att göra en rättvisande klassificering av anläggningarna. Eftersom det aldrig fullständigt går att utesluta risker för de anställda skulle samtliga anläggningar på grund av detta första kriterium hamna i kategori A.

Rekommendation 18

Artikel 10 (håligheter efter brytning)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövare, om de har för avsikt att återfylla avfall i håligheter efter brytning, vidtar lämpliga åtgärder för att</p> <p>(1) garantera avfallsets stabilitet i enlighet med artikel 11.2,</p> <p>(2) förebygga förorening av yt- och grundvatten i enlighet med punkterna 1 och 2 i artikel 13,</p> <p>(3) övervaka avfallet i enlighet med punkterna 4 och 5 i artikel 12.</p>	<p>Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövare, om de har för avsikt att återfylla avfall i håligheter efter brytning, vidtar lämpliga åtgärder för att</p> <p>(1) garantera avfallsets stabilitet i enlighet med artikel 11.2,</p> <p>(2) förebygga förorening av mark och yt- och grundvatten i enlighet med punkterna 1 och 2 i artikel 13,</p> <p>(3) övervaka avfallet i enlighet med punkterna 4 och 5 i artikel 12, om detta kan påverka biosfären negativt.</p>

Motivering

När håligheterna fyllts med gruvavfall är övervakning normalt inte möjligt av tekniska skäl, eftersom avfallet inte är tillgängligt när arbetet avslutats. På grund av de ofantliga kostnaderna och den mycket stora tidsåtgången är regelbunden övervakning endast berättigad om det finns risk för att biosfären påverkas negativt.

Rekommendation 19

Artikel 13.1 b) (förebyggande av mark- och vattenförorening)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
förhindra uppkomsten av lakvatten och att ytvatten och/eller grundvatten förorenas av avfallet,	i så stor utsträckning som möjligt minska förhindra uppkomsten av lakvatten och förhindra att mark och ytvatten och/eller grundvatten förorenas av avfallet,

Motivering

I praktiken går det inte att förhindra att lakvatten bildas. Exempelvis leder den naturliga nederbörden till att lakvatten bildas vid upplag. Detta kan endast samlas in och behandlas.

Rekommendation 20

Artikel 13.2 (förebyggande av mark- och vattenförorening)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Om den behöriga myndigheten på grundval av en bedömning av miljörisker och med särskilt beaktande av rådets direktiv 76/464/EG, rådets direktiv 80/68/EG eller direktiv 2000/60/EG, där så är lämpligt, beslutar att uppsamling och behandling av lakvatten inte är nödvändig, eller om det har konstaterats att avfallsanläggningen inte utgör någon potentiell risk för mark, grundvatten eller ytvatten, får kraven i punkt 1 b-c ovan minskas eller frångås i enlighet därmed.	Om den behöriga myndigheten på grundval av en bedömning av miljörisker och i enlighet med riktlinjerna i med särskilt beaktande av rådets direktiv 76/464/EEG, rådets direktiv 80/68/EEG eller direktiv 2000/60/EG, där så är lämpligt, beslutar att uppsamling och behandling av lakvatten inte är nödvändig, eller om det har konstaterats att avfallsanläggningen inte utgör någon potentiell risk för mark, grundvatten eller ytvatten, bortfaller får kraven i punkt 1 b-c ovan minskas eller frångås i enlighet därmed.

Motivering

När det gäller beslut om vilka krav som skall räcka för avfallsanläggningar rörande skydd av yt- och grundvatten, måste myndigheterna följa riktlinjerna i det nämnda ramdirektivet om vatten. Myndigheterna har inga ytterligare beslutsunderlag. Om verksamheten i avfallshanterings-anläggningarna inte utgör någon risk för mark eller vatten finns det inget sakligt skäl att upprätthålla kraven i punkt 1 b och c.

Rekommendation 21

Artikel 14.1 (finansiell säkerhet och miljöansvar)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Innan verksamhet som omfattar deponering av avfall i eller på marken inleds skall den behöriga myndigheten kräva en säkerhet, i form av en garantisumma eller liknande (inbegripet industri-stödda gemensamma garantifonder) så att</p> <p>a) det finns täckning för alla skyldigheter enligt det tillstånd som utfärdats i enlighet med detta direktiv, inbegripet bestämmelser om efterbehandling,</p> <p>b) det finns tillräckliga medel tillgängliga vid alla tidpunkter för att sanera den mark som påverkas av avfallsanläggningen.</p>	<p>Innan verksamhet som omfattar deponering av avfall i eller på marken inleds skall den behöriga myndigheten kräva en säkerhet, i form av en garantisumma eller liknande (inbegripet exempelvis i form av industristödda gemensamma garantifonder) eller likvärdiga åtgärder enligt ett förfarande som medlemsstaterna själva fastställer, så att</p> <p>a) det finns täckning för alla skyldigheter enligt det tillstånd som utfärdats i enlighet med detta direktiv, inbegripet bestämmelser om efterbehandling,</p> <p>b) det finns tillräckliga medel tillgängliga vid alla tidpunkter för att sanera den mark som påverkas av avfallsanläggningen.</p>

Motivering

Denna formulering motsvarar innehållsmässigt bestämmelserna i artikel 8 a iv i direktivet om deponering av avfall 1999/31/EG, för vilka det redan skapats nationella överenskommelser med utgångspunkt i direktivet.

Rekommendation 22

Artikel 14.5 (finansiell säkerhet och miljöansvar)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Bestämmelserna i direktiv... om ansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador skall på motsvarande sätt gälla för miljöskador till följd av drift av anläggningar för utvinningsavfall, samt för alla direkta risker för sådana skador till följd av driften av en sådan avfallsanläggning.</p>	<p>Bestämmelserna i direktiv... om ansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador skall på motsvarande sätt gälla för miljöskador till följd av drift av anläggningar för utvinningsavfall, samt för alla direkta risker för sådana skador till följd av driften av en sådan avfallsanläggning.</p> <p>För miljöskador som orsakas av verksamhet i avfallshanteringsanläggningar som omfattas av det aktuella direktivet, gäller bestämmelserna i direktiv... om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador.</p>

Motivering

Ansvar för miljöskador som orsakas av sådan verksamhet i avfallshanteringsanläggningar som omfattas av det aktuella direktivet, skall överensstämma med bestämmelserna i det kommande miljödirektivet, som dock fortfarande väntar på publicering.

Rekommendation 23

Artikel 22 (övergångsbestämmelse)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna skall se till att avfallsanläggningar som beviljats tillstånd eller som redan befinner sig i drift senast den [införlivandedatum] överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv inom fyra år från och med datumet.	Medlemsstaterna skall se till att avfallsanläggningar som beviljats tillstånd eller som redan befinner sig i drift senast den [införlivandedatum] överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv inom fyra år från och med datumet. som vid genomförandet redan befinner sig i drift måste uppfylla bestämmelserna i direktivet inom 10 år efter denna tidpunkt, om inte detta är omöjligt på grund av faktiska omständigheter eller inte krävs av miljöskäl eller inte är ekonomiskt försvarbart.

Motivering

Detta får inte ge återverkningar på anläggningar som blivit godkända och nedlagda enligt gällande lagstiftning. Det har funnits utvinningsindustrier i hundratals år. Det går inte att finansiera saneringskostnaderna för dessa industrier (den tyska förbundsrepubliken har sedan återföreningen redan betalat mer än 10 miljarder euro för sanering av vismut och brunkolsbrytning).

Den längre övergångsperioden krävs för att kunna planera och finansiera verksamheten, framför allt med tanke på att övergångstiden är betydligt längre i direktivet om deponering av avfall.

Bryssel den 11 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter Straub

Yttrande från Regionkommittén om ”kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om invandring, integration och sysselsättning”

(2004/C 109/08)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av: meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om invandring, integration och sysselsättning (KOM(2003) 336 slutlig),

kommissionens arbetsdokument om utvidgad konsekvensanalys i fråga om meddelandet om invandring, integration och sysselsättning (KOM(2003) 336 slutlig och SEK(2003) 694),

kommissionens beslut av den 3 juni 2003 att i enlighet med artikel 265.1 i EG-fördraget rådfråga kommittén i ärendet,

ordförandens beslut av den 19 mars 2003 att ge utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Nice den 9 december 2000,

ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Sevilla den 21–22 juni 2002,

ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999,

ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Lissabon den 24 mars 2000,

ReK:s yttrande om ”Ändrat förslag till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening” (CdR 243/2002 fin), ⁽¹⁾

Regionkommitténs yttrande om ”Invandringspolitik: Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en gemensam politik om olaglig invandring” (KOM(2001) 672 slutlig) och om ”Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik” (KOM(2001) 387 slutlig), som antogs den 16 maj 2002 (CdR 93/2002 fin) ⁽²⁾,

kommitténs yttrande om en invandringspolitik för gemenskapen och ett gemensamt asylförfarande (CdR 90/2001 fin) ⁽³⁾,

kommitténs yttrande om Förslag till rådets direktiv om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares rättsliga ställning (CdR 213/2001 fin) ⁽⁴⁾,

kommitténs yttrande om Förslag till rådets direktiv om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (CdR 214/2001 fin) ⁽⁵⁾,

kommitténs yttrande om Förslag till rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i syfte att bedriva verksamhet som anställd eller egenföretagare (CdR 386/2001 fin) ⁽⁶⁾,

kommitténs yttrande om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, yrkesutbildning eller volontärarbete (KOM(2002) 548 slutlig) (CdR 2/2003 fin) ⁽⁷⁾,

kommitténs yttrande om kommissionens meddelande om att integrera invandringsfrågor i Europeiska unionens förbindelser med tredje länder (KOM(2002) 703 slutlig),

kommitténs yttrande om utarbetandet av en stadga om grundläggande rättigheter i EU (CdR 327/99 fin) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EGT C 73, 26.3.2003, s. 16.

⁽²⁾ EGT C 278, 14.11.2002, s. 44.

⁽³⁾ EGT C 19, 22.1.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT C 19, 22.1.2002, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT C 107, 3.5.2002, s. 85.

⁽⁶⁾ EGT C 192, 12.8.2002, s. 20.

⁽⁷⁾ EGT C 244, 10.10.2003, s. 5.

⁽⁸⁾ EGT C 156, 6.6.2000, s. 1.

kommitténs yttrande om Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Rapport beställd av Europeiska rådet i Stockholm: "Öka andelen arbetstagare och främja ett aktivt åldrande" (KOM(2002) 9 slutlig) (CdR 94/2002 fin) (⁹),

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om invandring, integration och det organiserade civila samhällets roll (CES 365/2002),

Artikel 13 i EU-fördraget och det därtill hörande rådsdirektivet 2000/78/EG om inrättande av en allmän ram för likabehandling och rådets direktiv 2000/43/EG om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung,

Europarådets rapport från juli 2000 "Diversity and cohesion: new challenges for the integration of immigrants and minorities" ("Mångfald och sammanhållning: nya utmaningar för integrationen av invandrare och minoriteter"),

och av följande skäl:

det utkast till yttrande (CdR 223/2003 rév. 2) som antogs den 16 december 2003 av utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik (föredragande: Derek Boden, ordförande i North West Regional Assembly, UK–PSE),

Europeiska rådet underströk vid sitt möte i Nice den 9 december 2000 att sysselsättning är det bästa skyddet mot social utslagning och efterlyste en mer handlingskraftig politik för integrering av de tredjelandsmedborgare som lagligen vistas på unionens territorium vars mål är att ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med Europeiska unionens medborgares rättigheter och skyldigheter.

Europeiska rådet påpekade vid sitt möte i Sevilla i juni 2002 behovet att utarbeta en gemensam invandringsspolitik för gemenskapen och vidta åtgärder för att integrera de invandrare som lagligen vistas i unionen. Rådet har också beslutat att införa bestämmelser från och med juni 2003 för personer som varit bosatta i unionen under en längre tid.

Europeiska rådet erkände vid sitt möte i Tammerfors i oktober 1999 behovet av tillnärmning av nationell lagstiftning om villkoren för rätt till inresa och vistelse för medborgare i tredje land, grundad på såväl en gemensam bedömning av den ekonomiska och demografiska utvecklingen i unionen som situationen i ursprungsländerna.

Vid Europeiska rådets extra möte i Tammerfors i oktober 1999 underströks att unionen måste "stärka icke-diskriminering i det ekonomiska och sociala livet och i kulturlivet samt göra det möjligt att vidta åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet".

I ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Lissabon i mars 2000 hänvisades till behovet av att integrera kampen mot social utslagning i medlemsstaternas sysselsättnings-, utbildnings-, hälso- och bostadspolitik.

EU:s utvidgning kommer att förändra migrationsmönstren i Europa, förmodligen till övergripande fördel för de europeiska arbetsmarknaderna, vilket leder till ökad rörelsefrihet mellan de nya och de nuvarande medlemsstaterna. Man skall samtidigt vara medveten om att integrationsåtgärder också är till hjälp för invandrare inom EU.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 12 februari).

1. Regionkommitténs synpunkter

1.1 Regionkommittén välkomnar tillfället till samråd om de olika förslagen när det gäller tredjelandsmedborgare som är bosatta i unionen.

1.2 Mot bakgrund av den europeiska integrationen i framtiden, och särskilt med tanke på utvidgningen, välkomnar kommittén utvecklingen av en helhetsstrategi för integreringen av invandrare.

1.3 ReK vill understryka värdet och behovet av gemensamma riktlinjer och förfaranden för invandring och integration både vad gäller legal och illegal invandring.

1.4 Kommittén inser att medlemsstaterna har olika sätt att se på integrationspolitiken och anser att det mervärde EU skulle

kunna bidra med till de integrationsåtgärder som vidtas på nationell nivå i första hand bör vara att stödja program och initiativ, inte att harmonisera lagstiftning.

1.5 Regionkommittén välkomnar kommissionens åtagande att vidta en serie åtgärder och initiativ i syfte att främja invandrarnas integrering i det civila samhället och på EU:s arbetsmarknad.

1.6 ReK anmodar kommissionen att tillämpa en fullständigt decentraliserad strategi i linje med subsidiaritetsprincipen, där unionen, medlemsstaterna, de regionala och lokala nivåerna samt arbetsmarknadens parter och det civila samhället skall delta aktivt.

(⁹) EGT C 287, 22.11.2002, s. 1.

1.7 Kommittén beklagar att kommissionen i sitt meddelande och i den utvidgade konsekvensanalysen inte erkänner den centrala roll som lokala och regionala myndigheter spelar för ett framgångsrikt genomförande av integrationspolitiken. Dessa myndigheter tillhandahåller tjänster, i samarbete med andra leverantörer av lagstadgade och frivilliga tjänster och med lokala beslutsfattare, på den plats där tjänsterna erbjuds invandrargrupperna. Det är också den närmast ansvariga politiska nivån gentemot väljarna.

1.8 Kommittén beklagar bristen på samråd med lokala och regionala myndigheter inför utarbetandet av den utvidgade konsekvensanalysen i samband med meddelandet om invandring, integration och sysselsättning.

1.9 ReK betonar den centrala roll som lokala och regionala myndigheter spelar. Deras ansvar för bostäder, planering, utbildning, sjukvård och arbetsmarknad har en direkt påverkan på integrationen och kan gynna social integration och hållbar samhällsstruktur.

1.10 ReK är fast övertygad om att ett framgångsrikt genomförande av integrationspolitiken endast kan uppnås genom att man riktar stor uppmärksamhet mot lokala och regionala organ, särskilt sådana som har ett demokratiskt mandat, eftersom dessa måste vara lyhörda för befolkningens problem.

1.11 Kommittén ser positivt på att lokala och regionala myndigheter ges möjlighet att bidra till att utarbeta nationella handlingsplaner som syftar till social integration och sysselsättning. Detta gör det lättare att jämföra arbetssätt och ta fram goda metoder samt att analysera de verkliga konsekvenserna och resultaten av medlemsstaternas strategier.

1.12 ReK menar att invandring är positivt för de mottagande länderna men att medlemsstaterna inom ramen för en adekvat planeringspolitik för att hantera migrationsströmmarna måste tillhandahålla goda möjligheter till integrering om invandrarna skall kunna utveckla hela sin potential. Kommittén vill dock även stödja den formulering i utkastet till konstitution som i samband med ökad samordning på europeisk nivå säger att "(...) medlemsstaternas rätt att fastställa hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa till deras territorium för att där söka en sysselsättning som arbetstagare eller egenföretagare" inte skall påverkas (artikel III-168, punkt 5).

1.13 Kommittén framhåller att integration är en tvåvägsprocess och att kraftansträngningar krävs från såväl invandrare som från den inhemska befolkningen för att uppnå en verklig social sammanhållning.

1.14 Regionkommittén vill understryka vikten av att engagera invandrare och flyktingar i utvecklingen av de tjänster som tillhandahålls på lokal och regional nivå för att skapa relevanta och effektiva tjänster och som ett första steg i en aktiv integrering av invandrare och flyktingar i samhälle och arbetsliv i EU:s medlemsstater.

1.15 ReK betonar att gemenskapens invandringspolitik bör fästa stor vikt vid den ekonomiska och sociala utvecklingen i

ursprungsländerna i syfte att förbättra livskvaliteten för medborgarna i dessa länder genom att få bukt med orsakerna till de problem och svårigheter som gör att människor emigrerar, och att begränsa migrationen till nivåer som är hållbara för och gagnar både mottagarländerna och ursprungsländerna.

1.16 Kommittén vill understryka att invandringen inte räcker för att täcka arbetskraftsbristen inom EU på lång sikt, och påminner om sitt yttrande om de äldres bidrag till arbetsmarknaden. Mer generellt vill kommittén peka på behovet av åtgärder inom utbildning, omskolning och yrkesvägledning samt av en reglering av mekanismerna för att skapa balans mellan tillgång och efterfrågan som främjar full sysselsättning.

1.17 ReK noterar med oro frånvaron av jämställdhetsperspektiv i meddelandet och pekar på vikten av jämställdhetsinriktade integrationsåtgärder eftersom arbetslösheten ofta är hög bland kvinnliga invandrare.

1.18 Kommittén konstaterar att dåliga kunskaper i mottagarlandets språk utgör ett stort integrationshinder, särskilt när det gäller att hitta ett arbete, delta i yrkesutbildning eller uppnå goda skolresultat.

1.19 Kommittén menar att Lissabonmålen inte kan uppfyllas utan en framgångsrik invandringspolitik och att gemenskapens strukturpolitikinstrument därför bör främja social integrering av invandrare och flyktingar efter 2006 genom att dessa frågor integreras i den ekonomiska och sociala politiken inom det nya mål 2.

1.20 Regionkommittén välkomnar att kommissionen har släppt ambitionen från meddelandet om en invandringspolitik för gemenskapen (KOM(2000) 757 slutlig) om en rättslig ställning för tredjelandsmedborgare jämförbar med EU-medborgares och som på sikt skulle kunna leda till ett erbjudande om en form av samhällsmedborgarskap baserat på EG-fördraget.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén anmodar kommissionen att i större utsträckning erkänna de lokala och regionala myndigheternas roll i genomförandet och främjandet av framgångsrika integrations- och sysselsättningsinitiativ eftersom dessa myndigheter är lokala beslutsfattare och största tillhandahållare av tjänster, och har konkreta kunskaper från fältet om invandrarnas situation, inte minst genom den direktkontakt de har med invandrarna och deras företrädare.

2.2 Gemenskapen får inte blunda för det stora antal arbetstagare som invandrat olagligt, utan måste inrätta mekanismer som gör det möjligt för invandrare som bryter mot gällande invandringslagstiftning att utan dröjsmål där så är lämpligt få sin ställning legaliserad. Man får dock sätta detta i relation till kapaciteten för ett värdigt mottagande, och klargöra att personer som har begått allvarliga brott inte kan komma i fråga. Alla fall skall därvid prövas enskilt. ReK yrkar på att åtgärder vidtas för att bestraffa dem som tjänar på illegal arbetskraft.

2.3 Kommittén uppmanar kommissionen och rådet att utveckla riktlinjer för rekryteringen av utbildad arbetskraft från utvecklingsländerna, där det erkänns att gemenskapen har ansvar för att se till att ursprungsländerna inte drabbas av kompetensflykt och där de invandrade arbetstagarnas mänskliga rättigheter respekteras fullt ut.

2.4 En aktiv politik bör föras för att förhindra illegal invandring som ger näring åt en ytterst inhuman handel med människor. För detta behövs det en ram för åtgärder som samordnas av EU och medlemsstaterna, framför allt de medlemsstater som är mer direkt utsatta för migrationsströmmar. Åtgärderna skall dels syfta till att man ger hjälp- och stödinsatser och gör ursprungs- och transitländerna utanför EU ansvariga för att på ort och ställe hindra och få slut på de organiserade illegala transporter till mottagarländerna, dels se till att EU:s gränser övervakas och skyddas mot illegala överträdelser.

2.5 ReK anmodar kommissionen att dra nytta av den sakkunskap som lokala och regionala myndigheter skaffat sig i internationella partnerskap under samarbete med sina motsvarigheter i ursprungsländerna i syfte att öka den sociala och ekonomiska utvecklingen i dessa länder. Kommissionen bör också göra det lättare för lokala och regionala myndigheter att delta i debatten om EU:s samarbetsprogram för invandring med tredje land.

2.6 Kommissionen bör förstärka EU-program som t.ex. Equal, som syftar till att motverka social utslagning genom stöd till missgynnade grupper och personer som löper risk att diskrimineras i fråga om tillgång till utbildning och arbete, eftersom de kan betraktas som resurser som kan utnyttjas av lokala och regionala myndigheter i arbetet med att integrera flyktingar i samhället och på arbetsmarknaden.

2.7 Kommittén anser att kommissionen bör vidta åtgärder som syftar till att underlätta social integrering av invandrare genom särskilda program för att hjälpa regioner och lokala myndigheter att tillhandahålla tillämpliga tjänster.

2.8 Regionkommittén stöder idén om andraspråksundervisning i nationella språk för invandrargrupper i alla åldrar, i syfte att förbättra integrationen i samhället, och anser det vara viktigt att man tar fram och sprider bästa praxis på detta område.

2.9 ReK yrkar på att integrationspolitiken åtföljs av stödstrategier för att komma tillrätta med rasism och främlingsfientlighet. Detta gäller särskilt följande aspekter:

- Utbildning som främjar tolerans och icke-diskriminering samt ömsesidig uppskattning mellan olika etniska minoritetsgrupper och kulturer och som visar på rasismens skadliga inverkan på hela samhället, så att alla går samman för att stödja integration och tar ställning mot rasism. Regionkommittén uttrycker sin uppskattning för det viktiga arbete som utförs av Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet inom detta område.
- Rättvisa riktlinjer och rutiner för invandring- och asyl, som åtföljs av tillräcklig finansiering för stöd och integration av invandrare och flyktingar, med särskild inriktning på kvinnors behov, med tanke på den dubbla diskrimineringsrisken.
- Tillräckliga resurser till de lokala myndigheterna och icke-statliga organisationer så att de framgångsrikt kan arbeta med invandrings- och flyktingfrågor.
- Kommittén ser positivt på artikel III-168, punkt 4 i utkastet till konstitution, som föreskriver att "[å]tgärder för att stimulera och stödja medlemsstaternas verksamhet för att främja integrationen av medborgare i tredje land som är lagligen bosatta på deras territorium, vilka dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar, får fastställas i europeiska lagar eller ramlagar".

2.10 Regionkommittén anser att de framtida årsrapporterna om utvecklingen av den gemensamma invandringspolitiken bör innehålla en utvärdering av de finansieringsprogram som främjar integrationen av medborgare från länder utanför EU i syfte att fastställa goda metoder och politiska rekommendationer med dessa som utgångspunkt.

2.11 Regionkommittén vill uppmana kommissionen att i debatten om den framtida europeiska sammanhållningspolitiken ta hänsyn till de insatser som gjorts i vissa regioner där strukturfondsstödet kan komma att minska och där invandrabefolkningen ökat påtagligt under de senaste åren.

2.12 Regionkommittén föreslår att det bör utformas riktlinjer för erkännande av medborgerliga rättigheter för invandrare med utgångspunkt i vistelsens längd i EU:s medlemsstater, eftersom det är en grundläggande princip för en effektiv integration.

Bryssel den 12 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om verksamheten vid Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, åtföljt av förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1035/97 och förslag till rådets förordning om Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (omarbetad version)"

(2004/C 109/09)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om verksamheten vid Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, åtföljt av förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1035/97 och förslag till rådets förordning om Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (omarbetad version) (KOM(2003) 483 slutlig),

Europeiska kommissionens beslut av den 22 maj 2003 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende i enlighet med EG-fördragets artikel 265 första stycket,

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 19 mars 2003 att ge utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet och

det utkast till yttrande (CdR 313/2003 rév. 1) som antogs den 16 december 2003 av utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik (föredragande: Peter Moore, fullmäktigeledamot i Sheffield City council).

Yttrandet antogs enhälligt vid Regionkommitténs 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 12 februari).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

4. ReK betonar betydelsen av mekanismer för samråd och förbindelser med det civila samhället.

Kommitténs bedömning

1. ReK erkänner och uppskattar den strategiska roll som Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (EUMC) spelar i bekämpandet av rasism och främlingsfientlighet i Europeiska unionen.

2. Kommittén välkomnar meddelandets åtagande att lägga till kunskaper i verksamhetsledning till de expertisområden som krävs av styrelseledamöterna.

3. Regionkommittén anser att regionala och lokala myndigheter, i egenskap av stora arbetsgivare och tillhandahållare av varor och tjänster till bosatta och medborgare, är viktiga när det gäller att genomföra, bedöma och delta i olika projekt mot rasism och i arbetet med att utveckla väl fungerande arbetsmetoder. Nationella strategier måste få stöd av lokala och regionala myndigheter i en strävan efter största möjliga uppslutning och engagemang. Information om dessa strategier måste gå via dessa myndigheter för att nå ut till lokala och regionala media och få maximal spridning i hela medlemsstaten.

5. Kommittén är oroad över att det kommer att försämrade EUMC:s samarbete med det civila samhället i medlemsstaterna om nationella rundabordssamtal inom EUMC:s verksamhet upphör. Nationella rundabordssamtal har bidragit till att bilda och bevara viktiga länkar i bilaterala informationsflöden med etniska minoritetsgrupper och nyckelorganisationer i det civila samhället.

6. Beträffande styrelsesammansättningen motsätter sig ReK att man, som föreslagits, uteslutande utser chefer från organ för likabehandling till styrelsen.

7. Kommittén noterar kommissionens vilja att optimera effektiviteten i centrumets

8. beslutsstruktur – med särskild hänvisning till att styrelsens sammansättning bör maximera centrumets inflytande på beslutsfattare i medlemsstaterna, samtidigt som deras möjlighet att garantera centrumets oberoende bibehålls.

9. ReK håller med om att Raxen skall ges högsta prioritet. EUMC:s övervakningsområden är ytterst framträdande. En systematisk insamling av data och information är mycket viktig för att kunna gripa sig an följande frågor beträffande rasism och främlingsfientlighet: den av många olika skäl bristfälliga eller obefintliga rapporteringen av incidenter, identifiering av utvecklingen av förekomst, bruk och tendenser i fråga om diskriminering samt effektiviteten hos åtgärder för att bekämpa dem, förbättring av jämförbarheten hos information från disparata källor genom att man använder gemensamma format, indikatorer och metoder. Den övervakning som EUMC skall svara för genom att samla in, sammanställa, analysera och sprida data kommer att ge EU en bättre överblick över rasismens och främlingsfientlighetens utbredning, möjliggöra en bättre utformning av strategier och metoder för att förbättra uppgifternas jämförbarhet, objektivitet, överensstämmelse och tillförlitlighet på gemenskapsnivå. Därmed kommer man också att stärka samarbetet med nationella akademiska forskningscentrum, icke-statliga organisationer och specialiserade intresseorganisationer eller centrum.

10. Kommittén inser i detta hänseende att ett ökat samarbete med medlemsstater och nationella myndigheter är mycket viktigt för att förbättra övervaknings- och rapporteringsmekanismer på nationell nivå. ReK håller med kommissionen om att centrumets mål inom dess ansvarsområden inte till sist går att uppnå om inte nationella myndigheter antar överensstämmande eller gemensamma klassifikationssystem. ReK välkomnar att nationella myndigheter är villiga att vara aktivare i sitt samråd med kommissionen och övervakningscentrumet. ReK stöder också helt och fullt kommissionens förslag om att man skall skärpa förordningens fokusering på samarbetet mellan övervakningscentrumet och nationella myndigheter för att säkerställa att man får största möjliga behållning av unionens investeringar.

11. ReK anser att EUMC:s rapporter skall ha en tydlig koppling till sina övergripande mål och informera beslutsfattare på nationell och europeisk nivå. Kommittén anser att EUMC:s arbete med att följa upp och förstärka den stadga för ett icke-rasistiskt samhälle som de politiska partierna lade fram vid en konferens i februari 1998 också fortsättningsvis skall uppmuntras och stödjas. Pågående initiativ som stöds av EUMC genom rundabordsamtal, t.ex. kontakter med media, med sportorganisationer som UEFA och FIFA och olika konferenser, bör utvidgas till att omfatta även politiska partiers verksamhet på lokal och regional myndighetsnivå.

12. Vad beträffar utvidgningen av EU anser kommittén att EUMC skall skaffa sig en klar översikt över hur verkligheten ser ut i kandidatländerna, och förbereda sig på utvidgningens konsekvenser och en eventuell ökad oro för invandring, arbetslöshet etc i detta sammanhang. EUMC bör fortsätta sin viktiga strävan att skapa ett integrerat samhälle.

2. Regionkommitténs rekommendationer

Kommitténs bedömning

1. ReK föreslår, med avseende på samarbetet med andra organisationer och avseende EUMC:s ansvarsområden i artikel 2.1 i förordningen, att EUMC också skall inbegripa regionala och lokala myndigheter i sitt verksamhetsområde, så att infor-

mation både sprids till och samlas in från regionala och lokala myndigheter. Detta kan utföras genom:

- a) Att överenskommelser som träffas med nationella kontaktpunkter inkluderar detta.
- b) En årlig rapport från EUMC som läggs fram för Regionkommittén för att främja en fortlöpande dialog med regionala och lokala myndigheter om aktiviteter, kunskaps- och informationsutbyte samt deltagande i forskning och insamling av uppgifter.

2. Kommittén efterlyser ett förtydligande av artikel 3.1 e och artikel 2.2 (den artikel som anger EUMC:s mål). Den roll som arbetsmarknadens parter och det civila samhället spelar i EUMC:s strukturer, funktion och verksamhet behöver klargöras ytterligare.

3. Beträffande EUMC:s styrelse och verkställande organ

a) rekommenderar ReK att den samlade områdesexpertis som krävs av styrelseledamöterna måste klargöras ytterligare och att vissa kompetenströsklar måste identifieras och fastställas; medlemsstaterna bör genomföra utnämningar och tillsättningar i enlighet med dessa kunskapsprofiler och kompetenströsklar,

b) rekommenderar ReK att ledamöterna i styrelsen skall vara personer som är oberoende på ett sätt som är förenligt med artikel 8.1 a i förordningen,

c) rekommenderar ReK starkt att man inför mandatperioder för styrelseledamöterna – i avsaknad av sådana tidsbegränsningar ökar risken för otillförlitlighet och instabilitet, vilket strider mot gängse praxis,

d) ifrågasätter ReK kommissionens extraröst i de två styrande organen, för att inte arbetet på en oberoende byrå som EUMC skall påverkas på ett olämpligt sätt,

e) rekommenderar ReK att man utvidgar det verkställande organets befogenhetsområde och inkluderar en större kontroll av styrelsen på vissa områden – detta skulle öka beslutsprocessens effektivitet på ett sätt som är förenligt med både operativa och strategiska krav,

f) rekommenderar ReK att Regionkommittén företräds i styrelsen för att återspegla den nyckelroll som lokala och regionala myndigheter spelar inom EUMC:s ansvarsområden.

4. ReK rekommenderar att man ytterligare klargör medlemsstaternas engagemang visavi Raxen (i enlighet med artikel 3.2), samtidigt som man skyddar övervakningscentrumets oberoende i enlighet med den ursprungliga förordningen.

5. ReK inser att det behövs en länk mellan insamling av data och informationsanalys och rekommenderar därför att man stöder EUMC:s bidrag både när det gäller beslutsprocessen och den administrativa kapaciteten. Informationsinsamling är således ett nödvändigt, men inte tillräckligt, villkor för att centrumet skall kunna fullgöra arbetet inom sitt ansvarsområde i enlighet med förordningen.

6. ReK anser att EUMC:s åtgärder för att öka medvetenheten har legat i linje med dess uppdrag och rekommenderar att de skall omnämnas i förordningen.

7. Kommittén rekommenderar att EUMC i tillräcklig grad förbereder sig för att möta de utmaningar och möjligheter som kandidatländerna representerar i samband med EU:s utvidgning och att centrumet samarbetar med kommissionen vad gäller att övervaka Köpenhamnskriterierna, också i fråga om antirasism.

8. Regionkommittén stöder förslaget att EUMC:s styrelse skall kunna bjuda in oberoende sakkunniga från kandidatländerna till sina sammanträden för att underlätta den framtida anslutningen.

Bryssel 12 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB

Resolution från Regionkommittén om "regeringskonferensens resultat"

(2004/C 109/10)

Regionkommittén har avgett denna resolution med beaktande av

A. det utkast till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa av den 18 juli 2003 som utarbetats av Europeiska konventet,

B. ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet den 12–13 december 2003,

C. ordförandeskapets förslag till regeringskonferensen i anslutning till Europeiska rådet den 12–13 december 2003 (CIG 60/03, CIG 60/03 add. 1, CIG 60/03 add 2),

D. Laekenförklaringen om Europeiska unionens framtid,

E. Europaparlamentets resolutioner av den 18 december 2003 om regeringskonferensens resultat (P5-TA-PROV (2003) 0593) och av den 29 januari 2004 om det irländska ordförandeskapet och den Europeiska konstitutionen (P5-TA-PROV (2004) 0052),

F. kommitténs yttrande av den 9 oktober 2003 om förslagen till regeringskonferensen (CdR 169/2003 fin (')),

G. Kommitténs presidium beslut av den 18 november 2003 att i enlighet med EG-fördragets artikel 265 femte stycket utarbeta en resolution i frågan.

Resolutionen antogs vid Regionkommitténs 53:e plenarsession den 11-12 februari 2004 (sammanträdet den 12 februari).

3. Vi understryker betydelsen av de historiska framsteg som gjorts av Europeiska konventet på grundval av en stark demokratisk legitimitet som förankrats hos EU-medborgarna.

1. Regionkommittén beklagar regeringskonferensens misslyckande vid Europeiska rådet den 12–13 december 2003 och stöder det irländska ordförandeskapets ansträngningar att inleda nya mellanstatliga förhandlingar för att snarast möjligt ge Europas medborgare ett konstitutionellt fördrag, helst före Europavalen.

2. Regionkommittén förespråkar att diskussionerna skall vara offentliga för ökad öppenhet och tydligare ansvar.

4. Kommittén ser det utkast som Europeiska konventet överlämnade till stats- och regeringscheferna, och som vi helt ställer oss bakom, som grunden för det framtida fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, och anser att det följaktligen utgör utgångspunkten för regeringskonferensens slutliga överenskommelse.

(¹) EUT C 23, 27.1.2004, s. 1.

5. Vi väddar till alla regeringars ansvarskänsla och uppmanar dem att låta gemenskapsintresset gå före nationella intressen för att värna om den europeiska integrationens framtid, särskilt med avseende på sammanhållningspolitiken.
6. Kommittén betonar i anslutning till detta att ett av de grundläggande framstegen i det konstitutionsutkast som konventet utarbetat är att den regionala och lokala sammanhållningen skrivs in bland unionens mål.
7. Vi uppmanar regeringskonferensen att i det konstitutionella fördraget bekräfta de lokala och regionala myndigheternas roll samt Regionkommitténs nya roll som bevakare av subsidiaritetsprincipen i den europeiska uppbyggnadsprocess som stadfästas av konventet.
8. Regionkommittén upprepar sina rekommendationer om rättelse av vissa inkonsekvenser mellan fördragets olika avsnitt, utan att rubba den institutionella jämvikten. Det gäller dels att klargöra kommitténs institutionella status, förankra de obligatoriska samrådsområdena i den konstitutionella grunden och stärka kommitténs rådgivande uppgift, dels att konsolidera den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen framför allt genom att en uttrycklig rättslig grund skapas för det gränsöverskridande och mellanregionala samarbetet.
9. Kommittén uppmanar medlemsstaternas regeringar att gå vidare med den reformprocess för unionen som inleddes vid Europeiska rådet i Laeken.
10. Regionkommittén uppdrar åt sin ordförande att överlämna denna resolution till Europeiska unionens råd, Europaparlamentet, Europeiska kommissionen och konventsdeltagarna.

Bryssel den 12 februari 2004.

Regionkommitténs
ordförande
Peter Straub

Resolution från Regionkommittén ”om Europeiska kommissionens arbetsprogram och Regionkommitténs prioriteringar för 2004”

(2004/C 109/11)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DENNA RESOLUTION

med beaktande av

kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram för 2004 (KOM(2003) 645 slutlig),

Europaparlamentets resolution om kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram för 2004, antagen vid plenarsessionen den 17 december 2003 (P5_TA PROV(2003)0585),

protokollet om villkoren för samarbetet mellan Europeiska kommissionen och Regionkommittén (DI CdR 81/2001 rév. 2),

och av följande skäl:

De lokala och regionala myndigheterna ansvarar för en väsentlig del av genomförandet av EU:s politik.

Den demokratiska legitimiteten i EU:s politik skulle i hög grad förbättras om de lokala och regionala myndigheterna engagerades i fastställandet av EU:s prioriteringar.

Regionkommittén antog vid sin 53:e plenarsession den 11–12 februari 2004 (sammanträdet den 12 februari) följande resolution:

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén välkomnar Europeiska kommissionens strategi i den årliga planeringen av arbetet.
2. Regionkommittén anser att dess prioriteringar återspeglas i kommissionens program. ReK kommer att ha följande prioriteringar: att bidra till att utforma den framtida sammanhållningspolitiken, att genomföra Lissabondagordningen, att fullborda utvidgningen, att utarbeta en ny politik gentemot de nya grannländerna samt att stärka den lokala och regionala dimensionen i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
3. Regionkommittén upprepar sin önskan att få delta i den mellaninstitutionella dialogen om den årliga politiska strategin och arbetsprogrammet, och ställer sig därför positiv till att kommissionen i sitt meddelande om "Dialog med sammanslutningar av regionala och lokala förvaltningar om utformningen av Europeiska unionens politik på olika områden" ⁽¹⁾ föreslår att denna systematiska dialog grundas på kommissionens årliga arbetsprogram.
4. Regionkommittén åtar sig – framför allt med tanke på valet till Europaparlamentet i juni 2004 – att försvara det som hittills uppnåtts inom ramen för konventets arbete i enlighet med sin resolution om resultaten från regeringskonferensen som antogs den 12 februari 2004.
5. Regionkommittén anser att man måste fördjupa diskussionerna med Europeiska kommissionen om praktiska metoder för att bedöma huruvida subsidiaritets-, proportionalitets- och närhetsprinciperna beaktas, och man bör även diskutera gemenskapslagstiftningens effekter på lokal och regional nivå. Vi vill erinra om att ReK i sin resolution om kommissionens arbetsprogram för 2003 uppmanade kommissionen att "redan nu tillämpa rekommendationen från konventets arbetsgrupp om subsidiaritetsprincipen, att förse alla lagstiftningsförslag med en 'subsidiaritetsanalys' med utförligt underlag för en bedömning av i vilken mån subsidiaritetsprincipen respekteras".
6. Regionkommittén anser att det är nödvändigt att fullfölja kommissionens försök i syfte att främja trepartsavtal för att öka den territoriella samordningen, och uppmanar kommissionen att informera ReK om resultaten av dessa försök.
7. Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att göra en utvärdering av resultaten av genomförandet av samarbetsprotokollet med tanke på översynen före utgången av innevarande år, och mot bakgrund av den nya samråds- och samarbetsstrukturen och de nya uppgifter som tilldelats kommittén.
8. Regionkommittén ställer sig positiv till att rådet har antagit ett flerårigt strategiskt program för 2004–2006 ⁽²⁾ som utgör en användbar referensram för de övriga EU-institutionernas strategiska program.

Sammanhållningspolitikens framtid

9. Regionkommittén åtar sig att fullt ut delta i utarbetandet av en ny sammanhållningspolitik och kommer att dra nytta av

⁽¹⁾ KOM(2003) 811 slutlig.

⁽²⁾ (dokument 15709/03 av den 5 december 2003)

kommitténs sakkunskap och av ledamöternas erfarenheter på lokal och regional nivå. Regionerna är inte bara bäst lämpade att fatta sammanhållningspolitiska beslut, de utgör också den effektivaste nivån med avseende på ansvaret för genomförandet.

10. Regionkommittén välkomnar initiativen i anslutning till Europeiska året för utbildning genom idrott. Eftersom lokala och regionala myndigheter i hög grad är involverade i anordnandet av idrottsevenemang vill Regionkommittén i större utsträckning bli involverad i evenemang som anordnas av kommissionen inom ramen för evenemanget Europeiska året för utbildning genom idrott 2004.

11. Regionkommittén uttrycker ett starkt stöd för en genuin europeisk regionalpolitik som främjar konkurrenskraften i syfte att uppnå Lissabonmålen och kommer att avvisa samtliga förslag som syftar till en åternationalisering liksom förslaget att endast övergå till ett regionalt bistånd till de fattigare medlemsstaterna.

12. Regionkommittén anser att målsättningen att avsätta 0,45 % av EU:s BNP till regionalpolitiken skapar det tröskelvärde som krävs för att ge unionen en realistisk regionalpolitik, och vägrar godta att regionalpolitiken utnyttjas som EU:s budgetbalansvariabel för att tillgodose de krav på nedskärningar som regeringarna i vissa nettobetalande medlemsstater ställer.

13. Regionkommittén avvisar alla ansatser till att basera ett avtal om de framtida budgetplanerna och det belopp som skall avsättas för sammanhållningspolitiken på nettobetalarernas ståndpunkter vid regeringskonferensen.

14. Regionkommittén understryker att det mellanregionala samarbetet utgör en integrerande faktor och innebär ett genuint gemenskapsmervärde för regionalpolitiken som skall skapa en viktig bas för de kommande strukturfonderna.

15. Regionkommittén vill upprepa att det är nödvändigt att göra strukturfonderna enklare, effektivare och i högre grad decentraliserade, något som lyftes fram i ReK:s förberedande rapport och som även var ett önskemål från aktörerna på fältet under de breda samråd som fördes i frågan.

16. ReK upprepar sitt önskemål om att man i praktiken skall genomföra en gemenskapspolitik för landsbygdsutveckling som bygger på en integrerad rättslig och finansiell ram, i enlighet med deklARATIONERNA från Cork (1996) och Salzburg (2003). Man bör överge dagens syn på landsbygdsutvecklingen som endast en förlängning av jordbruksverksamheten, och ReK kräver att det utformas en politik som inbegriper jordbrukarnas utövande av flera verksamheter, turism, stöd till hantverk, tillgång till informationssamhället, företagstjänster och tjänster i allmänhetens intresse samt bostadspolitik.

Genomförandet av Lissabonstrategins målsättningar

17. Regionkommittén kräver ett intensivare och mer decentraliserat genomförande av Lissabonstrategin i kombination med lämpliga budgetmedel.

18. Regionkommittén välkomnar det starka incitament till Lissabondagordningen som ges i kommissionens meddelande inför rådets vårmöte, och uppmanar Europeiska rådet att vid sitt vårmöte vidta nödvändiga åtgärder för att kunna genomföra de reformer som krävs för att stimulera konkurrenskraft, innovation, en hållbar tillväxt och stabilitet. ReK anser att de lokala och regionala myndigheterna skall betraktas som partner vid genomförandet av Lissabonstrategin, och vill understryka att de bidrar till att förverkliga målsättningarna och minska de regionala skillnaderna.

19. ReK anser dock att de strukturreformer som behövs för att uppnå Lissabonmålen inte får inverka negativt på den sociala sammanhållningen. Därför måste de åtföljas av omfattande ekonomiska, sociala och utbildningsrelaterade investeringar. I detta sammanhang menar kommittén att det är nödvändigt att skärpa stabilitets- och tillväxtpaktens kriterier och därvid beakta offentliga investeringar, inklusive infrastrukturutgifter och åtgärder för att främja arbetsmarknaden och social integration.

20. Regionkommittén efterlyser att miljöhänsyn i större omfattning integreras på alla politikområden i enlighet med Göteborgsstrategin, samtidigt som man måste ta hänsyn till den ekonomiska effektiviteten.

21. Regionkommittén ställer sig positiv till att man prioriterar investeringar i nätverk och kunskap, särskilt utvecklingen av ett europeiskt forskningsområde, genomförandet av en handlingsplan som syftar till att öka investeringar i forskning och utveckling i linje med målsättningen om 3 % av BNP och främjandet av mänskliga resurser inom forskning.

22. Regionkommittén efterlyser att man fäster större uppmärksamhet vid den roll som utbildning och investeringar i mänskliga resurser spelar för att främja tillväxten inom EU och fullborda Lissabonstrategin.

23. Regionkommittén ser fram emot kommissionens uppföljning av a) domstolens dom i målet "Altmark Trans" rörande finansiering av samhällsomfattande tjänster, och b) grönboken om tjänster i allmänhetens intresse, i vilken kommissionen endast lägger fram ett begränsat antal förslag till lagstiftnings- och regleringsåtgärder.

24. Regionkommittén vill betona betydelsen av en översyn av handlingsplanen eEurope 2005 i ett utvidgat EU, och framför allt utvecklingen och användningen av en säker bredbandsinfrastruktur på EU-nivå, och ReK ser fram emot den granskade handlingsplanen eEurope 2005.

25. Kommittén uppmanar kommissionen att garantera att den ökade mediakoncentrationen inte kommer att leda till en oligopolsituation som äventyrar pluralism, kulturell mångfald och konsumenternas valfrihet.

Europeiska unionens utvidgning

26. Regionkommittén uttrycker oro för att kommissionen och de nationella myndigheterna i alltför liten utsträckning involverar de lokala och regionala myndigheterna i förberedelserna av utvidgningen. Kommittén begär att sammanhållningspolitiken skall ha en grundläggande roll vid integrationen av de nya medlemsstaterna.

27. Regionkommittén noterar med tillfredsställelse att kommissionen har låtit en förbättring av den administrativa

kapaciteten ingå bland de främsta prioriteringarna för anslutningsländerna. ReK erinrar om att i synnerhet de lokala och regionala myndigheterna i anslutningsländerna fortfarande behöver ett starkare stöd och uppmanar kommissionen att inom kort presentera innovativa åtgärder i syfte att stärka anslutningsländernas lokala och regionala myndigheters administrativa kapacitet och deras förmåga att genomföra olika projekt.

28. Regionkommittén förordar starkt att de lokala och regionala myndigheterna i större utsträckning involveras i de pågående och kommande anslutningsförhandlingarna. ReK vill påpeka att de problem som de första tio anslutningsländerna nu står inför också beror på bristande kapacitet för genomförande och administration; detta skulle ha kunnat undvikas om man hade fäst större uppmärksamhet vid de lokala och regionala myndigheternas behov under utvidgningsprocessen.

29. Regionkommittén betonar vikten av att främja kulturell mångfald i ett utvidgat Europa och har för avsikt att aktivt driva sina högprioriterade frågor: respekt för och främjande av kulturell och språklig mångfald som en källa till välbefinnande måste bevaras.

Grannskapspolitik

30. Regionkommittén ställer sig helt bakom kommissionens grannskapspolitik och den stabilitet den grundar sig på. ReK beklagar att det alltför i kommissionens arbetsprogram inte finns några planer på att rådfråga Regionkommittén i ett flertal av de ärenden som rör utvidgningen och grannskapsfrågor.

31. Regionkommittén anser att utvecklingen av de transeuropeiska näten är en mycket viktig tillgång när det gäller att stärka stabiliteten vid EU:s gränser.

32. Regionkommittén erinrar om att ifall den utvidgade grannskapspolitiken skall bli framgångsrik är det absolut nödvändigt att fastställa två olika handlingslinjer: en för Medelhavsområdet och en för Ryssland och de nya oberoende staterna i f.d. Sovjetunionen.

33. Regionkommittén rekommenderar kommissionen att fullt ut beakta den erfarenhet av grannländerna i öster och söder som Regionkommitténs nya medlemmar från anslutningsländerna har, och att inbegripa de lokala och regionala myndigheterna i EU-25 i utformningen av den strategi som syftar till att skapa en "krets av vänner". I detta sammanhang vill ReK särskilt uppmärksamma den utvidgade grannskapspolitikens östdimension genom att anordna ett seminarium i Kaliningrad under det andra halvåret 2004.

34. Regionkommittén önskar i enlighet med sin resolution av den 28 november 2003 att de lokala och regionala myndigheterna skall delta aktivare i partnerskapet EU-Medelhavsländerna. Detta innebär att det måste skapas ett organ inom ramen för institutionerna i EU och Medelhavsländerna som företräder de lokala och regionala myndigheterna. Dessutom måste det decentraliserade samarbetet mellan EU och Medelhavsländerna bli en av grundpelarna i Barcelonaprocessen och kombineras med riktlinjer för ett interregionalt och transnationellt samarbetsprogram som riktar sig till de lokala och regionala myndigheterna i Medelhavsregionen. Man bör därför fokusera på särskilda utbildningsprogram som syftar till att förbättra den administrativa kapaciteten.

35. Regionkommittén anser att Thessaloniki-dagordningen bör fullföljas på ett kraftfullt sätt och att man bör involvera myndigheterna på västra Balkan i alla europeiska program och nätverk som kan främja deras integration i EU på samtliga områden, såväl det sociala som det ekonomiska och kulturella.

Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa

36. Regionkommittén vill framhålla den lokala och regionala dimensionen av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. ReK begär å ena sidan att detta skall beaktas när man fastställer riktlinjerna till följd av Tammerforsprogrammet (ReK hoppas att detta kommer att ske inom de tidsgränser som bekräftades vid Europeiska rådet i Thessaloniki), och å andra sidan att Regionkommittén skall rådfrågas i detta sammanhang.

37. Regionkommittén noterar med tillfredsställelse att ReK i större utsträckning rådfrågats när det gäller invandrings- och asylpolitiken. ReK beklagar dock att kommissionen vägrade att

rådfråga ReK avseende vissa dokument på detta område som ReK särskilt hade bett att konsulteras om.

38. Regionkommittén påpekar att integration av invandrare och social sammanhållning är frågor av hög aktualitet i de flesta EU-länder, och anser att integration borde vara en nyckelfråga inom all relevant EU-politik, särskilt den gemensamma invandrings- och asylpolitiken.

39. Regionkommittén förordar att man skall utnyttja strukturfonderna i syfte att stödja och utveckla instrument för att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i känsliga lokala och regionala områden.

40. Regionkommittén ålägger sin ordförande att överlämna denna resolution till Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, rådet, de irländska och nederländska ordförandeskapen samt till regeringarna och parlamenten i kandidatländerna.

Bryssel den 12 februari 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB
